

കാവന കാളഭ്രംബി

23

2004 ഫെബ്രുവരി - ഏപ്രിൽ

കാവന കാളമ്പട്ടി

(എൻവി കൃഷ്ണവാരിയർ സംബാരക ട്രസ്റ്റിന്റെ മുഖ്യപ്രതി)

പുസ്തകം 7

ലകം 3

വില 15 രൂപ

ചീഫ്‌ഗ്രാഫിറ്റ് :

ഡോ. എം. ആർ. രാജവവാരിയർ

മാനേജിംഗ് എഡിറ്റർ :

പ്രൊഫ. കെ. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ

എക്സിക്യൂട്ടീവ് എഡിറ്റർ : (ഓൺലൈൻ)

എം.എം. സചീദൻ

എഡിറ്റോഴ്സ് :

കെ. വി. രാമകൃഷ്ണൻ

കെ. പി. ശങ്കരൻ

കെ. പി. മോഹനൻ

എൻവി കൃഷ്ണവാരിയർ സംബാരകട്ട്
(ഒജി. 440 / 92)
കോട്ടയ്‌ക്കൽ - 676 503.

കൊവൻ കാളമുട്ടി

രാത്രേമാസിക

ഒറ്റപ്പതി - 15.00
വാർഷിക വരീസംഖ്യ - 60.00
(വിഭദ്ധം - 15 ഡോളർ)

“മീൻവി കൃഷ്ണവാരിയർ സ്മാരകട്ട്”
(ഇംഗ്ലീഷ്: 440 / 92)
കോട്ടയ്‌ക്കൽ - 676 503.

ഉള്ളടക്കം

മുൻകുറി [6]

ലേവനങ്ങൾ

- വൃഥസേവയുടെ വിശേഷരൂപി [11] കെ.പി.ശങ്കരൻ
 വിവാദത്തിൽ കെടുപോയ ഒരു തിരി [15] എ.എ. സചീനൻ
 ദുർഘട്ടമായുമണ്ണഭൂമി സംസ്കാരവും [35] പ്രഭാവർമ്മ
 ഭാരതീയ പാരമ്പര്യം [68] ഡോ.കെ.എസ്. രാധാകൃഷ്ണൻ
 വിദ്യാഭ്യാസവും,
 അധികാരവൽക്കരണവും [78] പി.എ. വാസുദേവൻ

കവിത

- വരദച്ചി [9] വിഷ്ണുനാരായണൻ നമ്പുതിരി
 ദേവദാരു [10] പ്രപാഹം. കെ. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ
 ആശീർവ്വാദം [82] മേലത്ത് ചന്ദ്രശേഖരൻ
 മുത്തല്ലിയുടെ ജാലകം [83] മോഹനകൃഷ്ണൻ കാലടി
 നടക്കിഞ്ഞ വളവ് [84] കോയിക്കുനം രാധാകൃഷ്ണൻ
 ചില്ലുപൊട്ടിയ കണ്ണട [85] കെ. ലാൽ
 മിനിക്കവിതകൾ [86] കൊന്നമുട് വിജു
 പ്രയാണം [87] ടി.സി.ചേനൻ
 മുത്തല്ലിമാവ് [88] എ.കെ.എം. കർത്താ
 വായനമുറി [92]
 കത്തുകൾ [96]

എന്റെ നാട്....

കെ.വി.രാമകൃഷ്ണൻ

ഈ കുറിപ്പുതുന്തർ കൊള്ളലുക്കിൽനിന്ന്, അമേരിക്കയിൽ, ഫോറോ സ്റ്ററ്റിൻ്റെ തലസ്ഥാനമാണ് കൊള്ളലുക്. ഇവിടെ എത്തി യിട്ട്, ആറുമാസത്തോളമായി, ദിവസങ്ങൾക്ക് നീളം പോരാ എന്ന തോന്തിച്ചുകൊണ്ട് ദിവസങ്ങളും മാസങ്ങളും കടന്നുപോയി. ഇതിനിടെ, മായ് ചു കളയാൻ വയ്ക്കാതെ കുറെ സംഭവങ്ങൾ ഓർമ്മ യുടെ സി.ഡിയിൽ കയറിപ്പുറയിട്ടുണ്ട്. വരും നാളുകൾക്ക് നിരം പകർന്നു കൊണ്ട് അവ ഉറങ്ങാതെ കിടക്കും. സ്വകാര്യസ്വത്ത്. മരണപത്രമെ ആണി മക്ഷൾക്ക് കൈമാറാൻ പറ്റില്ല. വാക്കുകളിലാക്കിവെയ്ക്കാം. എന്നാലും എത്ര പേര്‌ക്ക് പ്രയോജനപ്പെടും? അമവാ, വായിക്കുന്നത് മുഴുവൻ ആർക്കേഫീലിലും പ്രയോജനപ്പടാറുണ്ടോ?

എന്നാലും, എന്റെ നാട് എന്ന നിരത്തു തുള്ളുവിയ ഒന്നുംണ്ടു സന്ദർഭങ്ങൾ വാക്കുകളിലാക്കാൻ നോക്കേ.

വാട്ടിലേക്ക് അത്യാവധ്യമായ ചില സാധനങ്ങൾ എടുത്ത് ഉന്നു വണ്ടിയിലാക്കി, വണ്ടി ഉത്തിക്കൊണ്ട് വ്യാപരശാലയ്ക്കുള്ളിലും നട കുകയായിരുന്നു. ഓനിൽ കുടുതൽ ലേവനമെഴുതാൻ കോപ്പുള്ളവ യാണ് ഇത്തരം വ്യാപാരക്രൈങ്ങൾ. ഇവയിൽ എപ്പോൾ ചെന്നുകയ റിയാല്യും പുറത്തിരഞ്ഞുന്നതിനു മുൻപ് കുറെ ഇന്ത്യക്കാരെയെക്കിലും കണ്ണുമുട്ടാതിരിക്കില്ല. ചിലപ്പോൾ അതികിലും കടന്നുപോകുന്നത് ശുദ്ധമായ മലയാളം സംസാരിക്കുന്ന രണ്ടുപേരായിരിക്കും. തമിഴും കർണ്ണാടകവും തലുക്കും ഹിന്ദിയും എല്ലാം കാണും. പിന്നെ ധാരാ ഇമായി കണ്ണുമുട്ടുക ചെന്നകാരെയാണ്.

“ആർത്യൂപ്രം ഇൻഡിയാ?” ഒരമേരിക്കൻ വനിത മുന്നിൽ. “താക്കൾ ഇന്ത്യയിൽ നിന്നാണോ?” അതെ, ഇന്ത്യയിൽ നിന്നാണ് എന്നുപറഞ്ഞപ്പോൾ, അവർക്ക് അടക്കാനാവാതെ ആവേശം.

“ഇന്ത്യയിൽ എവിടെനിന്ന്? തെക്കെ ഇന്ത്യയിൽനിന്ന്?”

“അതെ, ദേഹത്തിന്റെ നിറത്തിലും, തെക്കെ ഇന്ത്യയെ വടക്കെ ഇന്ത്യയിൽ നിന്ന് താക്കൾ തിരിച്ചറിയുന്നു?” എന്നാൻ അഭ്യത്തേതാട്ട ചോദിച്ചു. “ഓഷ്യൂവർ യുവർ മേൽസ് സെയഡിക്”

പിന്നെ മല്ലിന്റെ സംസ്കാരത്തിന്റെ നിരം മനുഷ്യങ്ങൾ മുഖത്ത് കാണാതെ തരമില്ല. എന്റെ മുവം മാത്രമേ വെളിയിൽ കാണാനും കഴിയു. കൈപ്പടംകുടി കമ്പിളിക്കെയുറയിലാണ്. തലയിൽ, ചെവി

മുടിതൊപ്പിയും, വ്യാപാരശാലയ്ക്ക് പുറത്ത്, ഒരടിയോളം കനത്തിൽ മണ്ണതുമുടിക്കിടക്കുന്നു. ഭൂമി, ഓളമടങ്ങിയ പാൽക്കടലാണ്.

“തെക്കെ ഇന്ത്യയിൽ ഇപ്പോൾ ചുടുകാലമാണ്, അല്ലോ?” അവർ ആകാംക്ഷയോടെ ചോദിച്ചു.

“അതെ, ഞാൻ കേരളത്തിൽനിന്നാണ്. കേരളത്തിലിപ്പോൾ പൊരിഞ്ഞ വേനൽ...പക്ഷേ, ഇന്ത്യയുടെ കാര്യത്തിൽ, ഇത്തും താല്പരം?” എനിക്ക് അനേകിക്കാതിരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

അവരും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു അങ്ങനെനയോരു ചോദ്യം എന്നു തോന്തി. ആ മുഖം വികസിച്ചു. അവർ ആവേശത്തോടെ പറഞ്ഞു. “ഞാൻ ഇന്ത്യയിലേയ്ക്ക് പോകുന്നു - അടുത്ത ആഴ്ചയിൽ.”

അച്ചൻ വിരൽത്തുനുപിടിച്ച് പുരം കാണാൻപോയ സന്ദർഭം ഞാൻ ഓർത്തു. നന്ദിപ്പട്ടം കെട്ടിയ കൊമ്പനാന എന്നെ മുൻപിൽ തലപൊക്കി.

“മുൻപ് എത്തെവണ ഇന്ത്യയിൽ പോയിട്ടുണ്ട്?”

അവരുടെ ഉള്ളിൽ ഒരു അഥവായല്ലുകാരി തുളുനുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. “ഈത് ആദ്യമാണ്”

ബാംഗ്ലാറിലാണ് അവർക്ക് പോകേണ്ടത്. റണ്ടാഴ്ച. അവർ ജോലിചെയ്യുന്ന കമ്പനിയുടെ അവധ്യാർമ്മം ആണ് യാത്ര. ബാംഗ്ലാ റിലെ കാലാവസ്ഥയെക്കുറിച്ചുമാത്രമല്ല, ശബ്ദമലിനികരണത്തെക്കുറിച്ചും റോധുമാലിന്യുണ്ടെള്ളക്കുറിച്ചും പോലും അവർ ധരിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും, ‘ഇന്ത്യയിലേയ്ക്ക് പോകാൻ കഴിയുക’ എന്നത് എത്തോ വലിയ സ്വപ്നം സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെടുന്ന ആവേശത്തോടെയാണ് അവർ സംസാരിച്ചത്.

യാത്രാമംഗളം പ്രാർഥിച്ചുപിരിഞ്ഞപോൾ ഉള്ളുനിണ്ടെന്തു; ‘എന്നെ നാട്!

മടങ്ങി വരുമ്പോൾ, ഇന്ത്യയിലേയ്ക്ക് ഇനിയും ഒരാളെ അയയ്ക്കാനിന്നയാവരുത് എന്നായിരിക്കുമോ അവരുടെ മനസ്സിൽ?

മുന്നുമാസം പ്രായമായ എന്നെ പേരക്കുണ്ടിന്നെ ഒരു പടം എടുക്കുന്നതിനാണ് റൂഡിയോവിലെത്തിയത്. അവരെ ഇന്ത്യയിലേയ്ക്കെ കൊണ്ടുവരാൻ പാസ്പോർട്ടും വിസയും ഒക്കെ വേണമല്ലോ. മുന്നു ദിവസം മുൻപ് ഫോൺിൽ ബന്ധപ്പെട്ട്, ദിവസവും സമയവും ഉറപ്പിച്ച താണ്. അകത്തുകടന്നപോൾ, സാംഗീതമയം, തനി പാശ്വാത്യമല്ല. പിന്നെ? ഉടമസ്ഥനെ കണ്ടപോൾ തോന്തി, ചെചന. സംസാരിച്ചു തുടങ്ങിയപോൾ മനസ്സിലാക്കാൻ എറെ വിഷമം. എന്നെ പരിമിതി തന്നെ. പടമെടുക്കാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾക്കിടെ അദ്ദേഹം നിർത്താതെ സംസാ

രിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കൊല്ലങ്ങളായി ഇവിടെ എത്തിയിട്ട്. സ്സുഡിയോ ജോലിക്കാരനായി തുടങ്ങി ഇപ്പോൾ ഈ സ്സുഡിയോ സ്വന്തമാണ്. സ്സുഡിയോ സ്വന്തമാക്കി, ഇവരുടെ പടമെടുത്ത്, ധാരാളം പണം വാങ്ങി ഇവിടെ ജീവിച്ചുകൊണ്ട് അമേരിക്കയോട് പകരം വീടുകു-തമിലടിപ്പിച്ച് തെള്ള നാട് നഗരിപ്പിച്ചതിന്.

അപ്പോൾ.....?

അതെ. താൻ കൊറിയയിൽ നിന്ന് ഓടിപ്പോന്നതാണ്. ജീവി ക്കാൻ. ജീവിച്ച് പകരംവിട്ടാൻ.....അദ്ദേഹം നിർത്താതെ സംസാരിച്ചി കൊണ്ടിരുന്നു. വെറുതെ കേടുകൊണ്ടിരുന്നാൽമതി. എന്നാലും, രിയി ലോനു മാറിക്കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ.....അപ്പോൾ, താങ്കൾക്ക് സംഗീതം ഇഷ്ടമാണ്, അല്ലോ? ഞാൻ ഇടയ്ക്കുകയാണ്. പിന്നെ, സംഗീതത്തെക്കു നിച്ചായി. കൊറിയൻ സംഗീതം, ചെചനിസ് സംഗീതം, യുറോപ്പൻ..... മൊത്തം പാശ്വാത്യം - നിന്നെന്തെല്ലാം പാശ്വാത്യസം ഗീതത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചത്. ഇന്നും വിഷയം മാറ്റാൻ ശ്രമിച്ചാൽ കുടുതൽ കുഴപ്പമാവുമോ?" ഇന്ത്യൻ സംഗീതം എങ്ങനെ?" അപ്പോൾ ഇന്ത്യൻ സംഗീതത്തെക്കുറിച്ചായി. ബിസ്മില്ലാവാനെ ഇഷ്ടമാണ്. ഇന്ത്യൻ പടങ്ങൾ ഇടയ്ക്ക് കാണാറുണ്ട്. മടപ്പിക്കുന്നവ. സംഗീതവും ഡാൻസും എല്ലാം തന്നെ വെറും പാശ്വാത്യ അനുകരണങ്ങൾ. എന്തി നാണ് ഇന്ത്യൻ ചലച്ചിത്രങ്ങൾ ഇങ്ങനെ പാശ്വാത്യരൂപം പിരുക്ക പോവുന്നത്? വേണ്ടതെ വസ്ത്രം ധരിക്കാതെ, വേണ്ടിന്തൽ വസ്ത്രം ധരിക്കാതെ, അടക്കമാസക്തമായി കൈയും കാലും ശരീരഭാഗങ്ങളും കൃതരിക്കൊണ്ട് തുള്ളുന്നതാണോ ഇന്ത്യൻ ഡാൻസ്? സംഗീത താഴീലും നൃത്തത്തിലും ഒക്കെ ഇന്ത്യയ്ക്ക് സ്വന്തമായ ഒരു പാരമ രൂപവും സംസ്കാരവുമില്ലോ? അതൊക്കെ കളഞ്ഞുകൂളിച്ച്, ഈ പടി ഞാറിന്മാരെ അനുകരിക്കുന്നോ?

പുറത്തിരഞ്ഞിക്കിട്ടിയാൽ മടങ്ങിപ്പോരാമായിരുന്നു. നിന്നെന്തു.

ഇതിനിടെ പടമെടുക്കലും മറ്റുതുടർന്നപടികളും കഴിഞ്ഞ് പട അശേ കവറിലാക്കി, കംപ്യൂട്ടറിൽ നിന്ന് ബില്ല് പുറത്തെടുത്ത് തന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പാസ്പോർട്ട് സെസന് ഹോട്ടെ, നാലുകോപ്പി. പതി നാറുഡോളർ.

ഇദ്ദേഹം, അമേരിക്കക്കാരോടുമാത്രമല്ല എല്ലാവരോടും പകരം വീടുക്കു. എന്തിനാണെന്നാറിഞ്ഞില്ല.

പക്ഷേ, സാരമില്ല. അതിലും ശുദ്ധമായി പൊടി തുച്ച കണ്ണാടി യാണല്ലോ മുവത്തിനുനേരെ ഉയർത്തിക്കാണിച്ചുതന്നത്.

എണ്ണേ നാട്.....

വരദുച്ചി

വിഷ്ണുനാരായണൻ നമ്പുതിരി

അന്വലക്കുളം കാറിൽ
പന്തനക്കുറി, ആലിൻ
കൊന്നിലോ പഞ്ചാക്ഷരം;
* ശാരടി മാസ്ത്രക്കൊപ്പം
വെള്ളിച്ചം ചുരത്തുന
പുലതിച്ചുന്നൻ പഞ്ചം;
വെടിവടത്തിൽ ചേർന്നേൻ
‘മുപ്പതാണ്ടായീ മാംഗേ,
ഗുരുവേഷമിട്ടു ഞാൻ
ആടുന്നു യമാശക്തി’
‘ശരിയോ!’ തെള്ളാർക്കുന്നു
മാസ്ത്ര; ‘ഞാൻ പരിപ്പിച്ചു
തൃടങ്ങിട്ടിരെ മാസം
ഷഷ്ഠ്യബ്ദം തികയുന്നു.
ടട്ടകം പരിച്ചവൻ
ചെറുമനോരാൾ മിടു-
മിടുകൻ ശിഷ്യൻ, കാളി-
ദാസകാവ്യങ്ങൾ മുന്നും
വെടിപ്പായ് തെളിഞ്ഞവ-
യാരണം ചെയ്തു” ചെറു
മടിച്ചേനേഷിച്ചു ഞാൻ:
“മാസ്ത്ര ഫീസ് വാങ്ങാറുണ്ടോ?”
ചൊടിച്ചുദേഹം ചൊന്നാൻ:
“എന്തു ഫീസ്!” ഇടയ്ക്കൊക്കെ
വിളവെത്തിയ നല്ല
വെള്ളരിക്കെ ആ പയ്യൻ
പ്രിയമായ് കൊണ്ടത്തിക്കും;
എന്നൊരു രൂചിയെന്നോ!“
- ആ രൂചിയറിഞ്ഞുവോ
യുജീസീ ഏപാഫസ്ത്ര ഞാൻ
ദേവകളുന്നും ആ
കൺകളിൽ ചിരിച്ചതും?

* ശ്രീ. കെ.പി. നാരായണ വിഷാരടി

ദേവദാരു

പ്രൊഫ. കെ. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ

പുന്നേഴ്തിക്കുന്നിൽ നിന്നു-
മമ്മതം പ്രവഹിക്കവേ
അതിൻ തീരത്തു നാമ്പിടു-
പൊങ്ങീ പുതിയെഡാരാൺമുള.

തന്നോടുചേർന്നു നില്പോരെ,
തന്നോടുരസുവോരെയും
തന്നെയും ദിവ്യസത്രഭ്യ-
മുണ്ണ വീശിയ പൊൻമുള,

സുഗന്ധം കൊണ്ടാരച്ചിച്ചു-
താത്മാവാക്യമേകിലും
പുമണം പോൽ പാറ്റിനിനി-
ടാഡ്യത്തം കൊണ്ടിടാമുള,

തീപ്പുപോയിതെന്നാരാൻ
കുടാക്കുന്നില മനനം
പാവകനോ നശിപ്പിക്കാ-
നാവുന്നു ദേവദാരുവെ?

വ്യഖ്യാനവയ്ക്കുടെ വിശ്ലേഷരുചി

കെ.പി.ഗൗഡൻ

വാമനാചാര്യരെ പ്രസിദ്ധമായ ആശയമാണ് ‘വ്യഖ്യാനവ’. ഈ പ്രതിഭകൾ പകർമ്മതികളായ മുതിർന്ന എഴുത്തുകാരെ പരിചരിച്ചും അവരുമായി സഹവസിച്ചും സഹപിത്യശിക്ഷണത്തിന്റെ സംസ്കാരം ഉൾക്കൊള്ളുക എന്നതാകുന്നു ഈതിന്റെ സാരം. ഈതു സ്ഥൂട്ടമായി വിവരിച്ചും ‘വ്യഖ്യാന’ എന്നെന്നയാണ് സേവ്യനാകുന്നത് എന്ന് സന്തം മാത്യുകവഴി വെളിപ്പെടുത്തിയും ഷാരടിമാസ്തി അനേകം തലമുറകളെ തനിക്കു കടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

എന്നുതൊട്ടു തുടങ്ങീ മാസ്തി ഈ പ്രകിയ? താൻ പറിപ്പിച്ചു പോന്ന കൂസുകളിൽ ഒപ്പചാരികമായി ഇത് അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നതിന്റെ കണക്കു തൽക്കാലം മറക്കുക. എന്ന്റെ ബാധമുണ്ടായാൽ പിന്നോട്ടു ചെന്നുചെന്ന് എത്തിനില്ക്കുന്നത്, സാഹിത്യസമിതിയുടെ ഓരോരോ ശില്പശാലകളിലാണ്. 1960-കളിൽ അവ ആരംഭിച്ചു. എന്ന് വെകാതെത്തന്നെ അവയ്ക്ക് എതാണ്ടാരു പാടക്കമം അംഗീകൃതമായി. അതായും വർഷത്തെ മുഖ്യവിഷയത്തിനു പാക്കത്തിൽ ഈ ക്രമത്തിന് ഒട്ടാക്കേ അന്തരം സംഭവിക്കുക പതിവാണ്. എക്കിലും, വിഷയം എന്തോ ആവശ്യം, വിപുലമായ ഭാരതീയ സാഹിത്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഭാവസ്ഥത ശില്പശാലയിലെ അംഗങ്ങൾക്കു സിദ്ധിക്കുമാറാക്കണം എന്ന് സാഹിത്യസമിതിയുടെ സാക്ഷാൽ സാരമിയായിരുന്ന എൻ.വി.കൃഷ്ണൻ

വാരിയർ നിഷ്കർഷിച്ചിരുന്നു. ഈ നിഷ്കർഷ ഒരു നിഷ്പംധാകാൻ അകാലത്തു സമിതിയെ സഹായിച്ചത് മുഖ്യമായും രണ്ട് ആചാര്യൻ മാരഞ്ഞെ - ശ്രീ പി.സി. വാസുദേവൻ ഇളയതും ശ്രീ കെ.പി.നാരായാണ് പിഷാരോടിയും. ഞങ്ങളുടെ വ്യവഹാരങ്ങളിൽ ഇവർ ധമാക്രമം ഇളയതുമാണ്, ഷാരടിമാണ് എന്നു ലഭ്യതുപം പുണ്ഡു. അങ്ങനെ വിവരണാതീതമായ ഒടുപ്പവും ആദരവും ഇവരോടു വികസിക്കയും ചെയ്യു.

ഷാരടിമാണ് മികവാറും വർഷാവർഷം സമിതിഗില്പശാലകളിൽ സംബാദം നടത്തിയിരുന്നത് പ്രാചീനഭാരതത്തിലെ സാഹിത്യശിക്ഷാപദ്ധതിയെ അധികരിച്ചായിരുന്നു. സരളവും മധുരവുമായ സംബാദം -സാങ്കേതികതയോ സൈഖാനികശാംഗമോ അതിനെ സ്വപ്നഗിക്കുന്നേ ഈ. എന്നൊടു നേരിട്ടു സംസാരിക്കാണാലോ എന്നാവും കേട്ടിരിക്കുന്ന ആരുടെയും അനുഭവം. സ്വരത്തിൽ ഇതു സുക്ഷ്മമായ ആരോഹാവരോഹക്രമം, ജനനാ അധ്യാപകനായ മാസ്റ്റക്കു സിഖിച്ച അനുഗ്രഹമാവാം. അതാവട്ട്, ശത്രുക്കും അകൃതിമം. അല്ലാതെ, നാടകീയമായ ധാടിയോ ജാടിയോ എന്നും ധവളമായ ആ വ്യക്തിത്വത്തിൽ സ്വപ്നതിരിക്കുന്നേ ഈല്ലല്ലോ. അതിനാൽ എത്രുശ്രോതാവിശ്രദ്ധയും ശ്രദ്ധ അദ്ദേഹത്തിലേയ്ക്കു താനേ എകാദ്രമാവുന്നു. അദ്ദേഹം സംസാരിച്ചു നിർത്തിയിരാൻ സംശയം ചോദിക്കാൻ അംഗങ്ങൾ സങ്കോചിക്കാറില്ല. സംസാരിച്ച വിഷയവുമായി അവർ അതിനകം അത്രയും താഭാത്മ്യം നേടിക്കാണും. അതിലേരെ; സംസാരിച്ച വ്യക്തിയുമായും. ശിഖ്യരോടായാലും ശ്രോതാക്കണ്ണോടായാലും ഇതു അനായാസമായി ആത്മബന്ധം സ്ഥാപിക്കുക എന്നത് അംബുദം തന്ത്രണ. കഴിഞ്ഞ കുറെ കൊല്ലുങ്ങളായി എത്രയോപേര് തുഴ്യുർക്കാനാട്ടുകരയിലെ 'നാരാധാരിയിൽ' മാസ്റ്റർ അനൗപചാരികമായി നടത്തിപ്പോന്ന ശുരുക്കുലത്തിൽ അന്നേവാസികളായി. തുടക്കത്തിലെ അപരിചിതത്വത്തിന്റെ തോടുടരം തങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തോട് താനേ അടുത്തിരുന്ന അനുഭവം പലർക്കുമുണ്ടാവും അയവിറക്കാൻ. വൈദികകാലം തോട്ടേ നമ്മുടെ പുണ്യഭൂമിയിൽ വാണ്ണുപോന്ന ഔഷിപരമ രയുടെ ഒരു പക്ഷ ഒടുക്കുന്നതെ കണ്ണിയായിരുന്നു മാസ്റ്റർ.

'വ്യഖ്യാനവ' എന്ന പദം ആദ്യം അവതരിപ്പിച്ചു കേട്ടപ്പോൾ ഞങ്ങൾ അതിൽ ഒട്ടാരു പരിഹാസം രൂചിച്ചു എന്ന കമ ഒളിച്ചുവെയ്ക്കുന്നില്ല. അന്ന് സാഹിത്യസമിതിവൃത്തങ്ങളിൽ നിത്യനായിരുന്നു വി.കെ.ഗോവിന്ദനായർ. കവിതയുടെ വിശുദ്ധിക്കാണു മുടിവെള്ളുതെ വി.കെ.ജി.യോക്ക് പ്രായഭേദം വിസ്മയിച്ച്, കളിത്തോഴനോക്ക് എന്നപോലെ ഞങ്ങൾ പെരുമാറിപ്പോന്നു. ഷാരടിമാണ് കൂസുകഴിഞ്ഞ

കാലേ മടങ്ങിയിരുന്നു. രാത്രി ഞങ്ങളാൽച്ചിലർ വി.കെ.ജി.എ വള്ളത് തൊട്ടുനക്കുന്ന ആംഗ്യത്തിൽ തുടങ്ങിയ വിനോദരംഗം ഇന്നും സ്വാദു വഴിയുന്ന ഒരോർമ്മയത്രെ. “വൃഥസേവ നടത്തുകയാണ് എന്നു വിശദിക്രണം.....”എന്നാൽ ഈ പരിഹാസപ്പായ വളരെവേഗം മാണതു പോയി. എന്നല്ല, ആണ്ണോടാണ് മനസ്സിന്റെ ആരോഗ്യം വീണ്ടെടുക്കാൻ ഉപകരിച്ച ഒരു ഹിതചികിത്സയായി ഷാരടിമാസ്സരുടെ വൃഥസേവക്കാസ് മാറുകയും ചെയ്തു.

സേവികപ്പെടുന്ന വൃഥസർ വൈശിഷ്ട്യമത്ര ഇതിലെ ശ്രദ്ധ യമായ വന്നതുത. ആ വൈശിഷ്ട്യം അദ്ദേഹത്തെ വൃഥന്മാതാക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിലും വയസ്സിലുള്ള വൃഥതമല്ലോ ഇവിടെ വിവക്ഷിതം. ഷാരടിമാസ്സർക്ക് അതും നനുത്താരു പരിവേഷം ചമച്ചിരുന്നു. പകേഷ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിനെ വയസ്സു ബാധിച്ചിരുന്നതേ ഇല്ല. ആരോട് ഈ പഴകുന്നുവോ, ആ പാകവുമായി അദ്ദേഹം തന്മയീഡിച്ചേണ്ടില്ലോ. പിനെ ഉതിരുന്നതോ, സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തിലെ, പ്രാചീനമല യാളസാഹിത്യത്തിലെ- കാവ്യശാസ്ത്രത്തിലെ, കാളിദാസസാരസ തത്തിലെ ഒക്കെ രശ്മികളും. വിഷണുനാരാധാരാനാൻ നസുതിരി മറ്റൊരു പ്രകരണത്തിൽ വിനൃസിച്ച അർത്ഥഗർഭമായ ഒരു വാക്കും അവലം ബിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ വിന്മയിക്കേണ്ട്.

“ഈ രശ്മികളുതിർക്കുന്ന
മനസ്സിനെങ്ങു വാർധകം?”

ഉവ്വ്, ഒടുക്കം ഒരു വർഷത്തോളം വാർധകം അദ്ദേഹത്തെ വശം കെടുത്തി. ഒരേ കിടപ്പ്.ചുണ്ടത്ത് ഇടയ്ക്ക് ചിരി പോടിക്കും. എന്നോ പറയാനുണ്ടോ എന്നാരു ‘ഭാവം തുടക്കമും. പകേഷ കാരുമായി എന്നെങ്കിലും പറയുകയോ ആളുകളെ തിരിച്ചറിയുകയോ ചെയ്തി രൂപില്ല. ‘നാരാധാരാനിയ’ത്തിൽ കേരിച്ചല്ലോപ്പോഴാക്കേ ശിഷ്യനും ശ്രാതാവുമായിത്തിരുക എന്നതെത്രെ എൻ്റെ ശീലം. ആ ഞാൻ മാസ്സ രൂടെ മഹാത്മിന്റെ നില്ലപ്പായതയെ നേരിടുപ്പോൾ വിഹാലനായി പ്പോയിരുന്നു. കൃഷ്ണഗാമധാരാൻ, ആണ്ണുകൾക്കുമുന്ന്, 1955 എന്ന അധ്യയനവർഷത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ, മാസ്സർ എന്ന ആദ്യമായി പറിപ്പിച്ചത്. സക്കടമെന്നെന്നോ, അതിൽനിന്നുള്ള ഒരു സംശയംതന്നെ ഞാൻ അവസാനമായി അദ്ദേഹത്തോട് ഉനയിച്ചതും. തൃപ്തിയായി ഉത്തരം തോന്നുന്നില്ല, പിനെ നോക്കാം എന്നായിരുന്നു അന്ന് ഇരു ഇന്ന് ഒരു വൈകുന്നേരം എനിക്കു കിട്ടിയ ഉത്തരം. ആ ‘പിനെ’ എന്നത് മലിച്ചില്ല. മാസ്സർ അവശന്നായിപ്പോയി....

ഈ നഷ്ടം ഓർമ്മകളുടെ നിവിൽ നികത്തിക്കോളുക് എന്ന ഫ്ലാതെ ഇനി നിവൃത്തിയെന്നും ഇല്ലാണ്ടോ. എതാനും കൊല്ലും മുന്പാണ്, എൻ.വി.ട്രസ്റ്റിന്റെ തിരുവല്ലത്തിലെ കവിതക്ക്യാമ്പുകൾ അഞ്ച് മടക്കം, താഴെ ചോദിക്കേ, മാസ്റ്റർ ആത്മഗതത്തിന്റെ സ്വരത്തിൽ ആരായുക യുണ്ടായി: ഇനിയെന്ന നമ്പക്ക് ഇതുപോലോരു ‘കളി’ക്ക് അവസര മുണ്ടാവുക....അതെ, വല്ലാതൊരു കളിതന്നെന്നയായിരുന്നു അത്. കൂടാസെടുത്തു മടങ്ങാറുള്ളതിനു പകരം, അന്ന് മുന്നുഡിവസം മുഴുവനും മാസ്റ്റർ സാനിയുംകൊണ്ട് നേങ്ങൾക്കു ചാരിതാർത്ഥ്യം പകർന്നു തന്നു. പരിചരിക്കാൻ പാല്യുരുണ്ടാണ്ടോ കുടെ എന്നത് മാസ്റ്റർ രെയും വിശേഷിച്ചു ചരിതാർത്ഥനാക്കിയിരിക്കാം. എന്നാണ് ഈ സാനിയുത്തിൽനിന്ന് ക്യാമ്പംഗങ്ങൾ നേടിയത് എന്ന് കണികമായി തിട്ടപ്പെടുത്തുക വയ്ക്കു. പക്ഷേ എന്നോ നേടി എന്നു സ്വപ്നം. വ്യഖ്യാനവേദ മികവൊറും നമ്പുടെ നാട്ടിൽ ഉണ്ടായ ഒടുക്കത്തെ ഉദാഹരണമാവാം. അത്.

മാസ്റ്റർ നവതി സന്ദർഭത്തിലാണ്, ‘മാത്യുലുമി’യിലെ ഉത്തമ ക്രൂപ്പിന്റെ ഉത്സാഹത്തിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു ‘സേവ’യുടെ ആശയം ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവന്നു. വിശേഷിച്ച് ഇന്നങ്ങളൊന്നും ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിപ്പി കിലും വേണ്ടില്ല, മാസ്റ്റർമായി നാലബ്യുദിവസം ഇടപഴകാൻ നമ്പുടെ സർവകലാശാലകളിൽ സംസ്കൃതവും മലയാളവും ഉപരിപഠനം നടത്തുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു സന്ദർഭമുണ്ടാക്കണം. ആരോടു പറയാൻ ...അന്ന് കാലടി സർവകലാശാലയിൽ അധിക്യത സ്ഥാനത്ത് ഡോ.കെ.ജി.പാലോസ് ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന ആശാസനത്തിലാണ് നേങ്ങളുടെ പ്രതീക്ഷപെന്നു ചേക്കേറിയത്. അദ്ദേഹം ഈ ആശയത്തിൽ ആകൃഷ്ണനാകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ എത്ര സാങ്കേതികതയും നൂലാമാലയിലാണ് കുടുണ്ടിയത് ആവോ, സംഗതി ഫലിച്ചില്ല എന്നു പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞുണ്ടോ. ആ നിലയ്ക്ക്, അന്നുപചാരിക്കതയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം ആശോഷിക്കുന്ന എൻ.വി.ട്രസ്റ്റിന് ഈ ആശയത്തിന്റെ ഏകദേശരൂപമെക്കിലും പ്രായോഗികമാക്കാൻ സാധിച്ചുവേണ്ടു എന്നു ‘സന്നോഷിക്കാം. അതുവഴി കുറച്ച് ഇളം പ്രതിഭകളുടെ മര്യിൽ, സാഹിത്യശിക്ഷണത്തിലെ വ്യഖ്യാനവേദ സ്വാദ് നിത്യമായ ഒരു കുളിരായി ഉറിക്കുടിയിട്ടുണ്ടാവും എന്നു സമാധാനിക്കേണ്ട്.

വിവാദത്തിൽ കെടുപ്പോയ ഒരു തിരി

(കോട്ടയ്ക്കൽ അക്ഷരരേഖാക്രമിപ്പത്തിന്റെ വാർഷികത്തിൽ
നടത്തിയ പി.വി.കൂഷ്ണവാരിയൻ അനുസ്മരണപ്രാശം)

എറു. എറു. സചീദൻ

1958 നവംബർ മാസത്തിലാണ് കവികുലഗ്രൂഡി ശ്രീ.പി.വി.കൂഷ്ണ വാരിയൻ ഈ ലോകത്തോടു യാത്ര പറഞ്ഞത്. തന്റെ എൺപത്തിരണ്ടാം വയസ്സിൽ. എനിക്ക് അന്നേയക്ക് ഒരു വയസ്സു പൂർത്തിയായിക്കാണില്ല. എനിട്ടും ആ മഹാത്മജന്മി ചുകൊണ്ട് പ്രഭാഷം നടത്താൻ എന്നെ ഏല്പിച്ചതെന്തെ? അമുഖം, ആ ഉത്തരവാദിത്തം എറുടുകാം എന്ന അഫാന എനിക്കുതോന്നാ എന്നേ? ഇതേ ക്രൂരി ചുള്ള പേടിയും അകലാപ്പും അലട്ടാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് കുറേ ദിവസങ്ങളായി.

കളരി അഭ്യസിക്കാൻ തുടങ്ങിയ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ്റെ കമ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരു വർഷത്തെ പരിശീലനം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഗുരുനാമൻ ചോദിച്ചു. എങ്ങനെയും പറഞ്ഞു? ശിഷ്യന് ഒരു സംഗ്രഹയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന്. ആയിരം പേരുവന്നാലും ശരി എതിർത്തുതോന്ത്രിക്കാൻ താൻ യാരാളം മതി എന്നായിരുന്നു മറുപടി. പകേശ, പരിശീലനം പുരോഗമിക്കുന്നതിനുസരിച്ച് ശിഷ്യൻ്റെ ആത്മവിശ്വാസം കുടുകയല്ലോ, കുറഞ്ഞതുവരികയാണ് ചെയ്തത്. ഒടുക്കം, ഓരാളോട് വേണ്ട മൈക്രോഫോൺ കുഴിച്ച് എതിർത്തുനോക്കാം എന്ന ഘട്ടത്തിൽ എത്തിയുതെ! കൂഷ്ണവാരിയർക്കുറിച്ച് കുടുതൽക്കുടുതൽ അറിയാൻ ശ്രമിച്ച തോടെ ആ പഴയ ശിഷ്യൻ്റെ അവസ്ഥയായി എന്നേറ്റും. നേരത്തെ ഉണ്ടായിരുന്ന ആത്മവിശ്വാസംപോലും ചോർന്നുപോയി എന്നതാണ് സത്യം. ഒടുക്കം ഞാനൊരു നൃാധീകരണം കണ്ണെത്തി.. എന്തിനും വേണ്ടമല്ലോ ഒരു നൃാധീകരണം; തന്നതാൻ ബോധ്യപ്പെടുത്താനെ കില്ലും. തന്റെ ജീവസാഹമല്ലതിന്, ഈ വഴിയാണ് ‘അക്ഷരം’ എന്ന പുർണ്ണ ബോധ്യതോടെ അക്ഷരത്തിന്റെ വഴിതന്നെ തെരഞ്ഞെടുത്ത കവികുലത്തിന്റെ ഗുരുനാമനെ, പുതിയ തലമുറയിൽപ്പെട്ട ഒരു വായ നക്കാരൻ എങ്ങനെന്ന നോക്കിക്കാണുന്നു എന്നതും പ്രസക്തമാണല്ലോ. താൻ ജീവൻകൊടുത്ത അക്ഷരങ്ങളിലൂടെ മാത്രം തന്നെ പരിചയ പ്പെട്ട ഒരുവെറും വായനക്കാരൻ, തന്നെക്കുറിച്ച് എങ്ങനെന്ന ചിനിക്കുന്നു എന്നും, എന്തു പറയുന്നു എന്നും കാതോർക്കാൻ എത്തെഴുതുകാരൻ ആത്മാവാണ് ഉത്സുകമാവാതിരിക്കുക! ആ വഴിക്ക് എനിക്ക് മാപ്പുകിട്ടാതിരിക്കില്ല.

கவிகுலஶுரு ஶரீ.பி.வி.குஷ்ணவாரியர், ஏற்ற பேர் மனஸ்தி வேற்கூடு கடனாகு வருபோல் கச்னிகாதெத்தனை குடும்பத்தை மட்டுமல்ல பேருள்ளது. அது, கவனக்குமுடியுமேதொன்று. கவி, நாட்காலி, வெறுமென், ஜேயாதிப்பள்ளித்தன், ஸங்஗ிதஶாஸ்திர பள்ளித்தன், ஸாஹித்ய பரித்தகாலி, நவேஷகர் துடன்னி எடுத்திக் கூடுதலாக அதை எடுக்கில்லை தன்னில் ஓமங் ஸாமாங்ய ஓங்கியாயிடுமிகுடும்பத்திலும், ஏழையும் ஸால்தமக்குமாயிடும் கூஷ்ண வாரி யர் செய்து தூதிர்த்த கர்த்தவ்யம் படித்துப்பறுமேதொயிருந்து. படித்துப்பற் ஏற்ற அயிகா நெய்யானத்து அடிப்பிடித்து ஆரூப்பு பேராயிருந்தும், மலயாழ்த்திலெல் ஆடுத்து வெறுமாஸிக்காயிருந்து யந்தனி 1079 பின்னால் ஒன்றும் தலை 23 வர்ஷங்கள், ஆடுத்து ஸாவ்தாக் காங்கிரஸ்தமாஸிக்காயிருந்து லக்ஷ்மீவிலாஸ் 1081 முதல் 14 வர்ஷங்கள், ஆடுத்து படித்து மாஸிக்காயிருந்து கவனக்குமுடி 1085 முதல் 21 வர்ஷங்கள் கொள்ளுதலை நடந்த ஶரீ.பி.வி.குஷ்ணவாரியரையிருந்து ஏற்ற வங்குதுது ஸர்வு ஸம்மதமான்று. குடாதெ, ஜமி, ஸாஜநரன்ஜினி, ஜேயாதிருப்பிக் குடன்னிய மாஸிக்கால், யந்தனி ஶமமாலயிலும், லக்ஷ்மீவிலாஸ் ஶமமாலயிலும், கவனக்குமுடி வகு புஸ்தகாவலியிலும் மருமாயிரும் வெஜிசுங்களை நிரவயி புஸ்தகங்கள், துடன்னி, பாராவாரம் போலெல வழாபிசுக்கிடக்குந்தான்கூஷ்ணவாரியருடைப்பு பிரஸாயநமலன்கள். பகேசு அடுப்பத்தின்றே மானஸபுத்தி கவனக்குமுடி தனையாயிருந்து.

“குடிக்காலம் திக்கண்டிப்புதூக்கவனரை
காதலாம் குமுடி பூஷன்-
குடிக்காரங்மொயை யூவாஸ ஸுமநோ
ரமுமாம மடிலிபூஶ
தடிச்சிடாதன்தமக்கரைக்கலையிவலை
கேமெமாய் கேரளப்பு-
ந்தத்தில் கல்ப்பாதககாலம் வரை ஜயமொடையே
குஷ்ண வாஷிக்களை நீ...”

(வி. உண்ணிகுஷ்ணாஸ்நாயகர், கவனக்குமுடி புஸ்தகம் 12, நெய்தி 1) ஏற்ற மடிலுத்த ஸபாபயபொர்த்தமக்கால் வேள்ளுவோலும் உள்ளாயிருந்தும், கவனக்குமுடிக்கூபகேசு, ரஜதஜூஸிலி ஆலோசிக்கான யில்லை. அக்காலத்தைந்தால், ஹ்காலத்தூபோலும் கவனக்குமுடிபோலெல ஏறு பிரஸிலுகிறான் நடந்திக்கொள்ளுபோவதுக் ஏற்றன் எல்லூப்புத்து பளியலையும் நானாயிடுவிட்டு. ரூபத்திலும் ஓவத்திலும் ஏரை வழ்தா ஸமுள்ளிலும் புதிய கவனக்குமுடி கஷிஞ்சு அவையுவர்ஷங்களாயிருந்தும், கவனக்குமுடி

ഒത്തെമാസികയായി കോട്ടയ്ക്കൽ നിന്നു തന്നെ ഇരഞ്ഞുനുണ്ടല്ലോ. അതിന്റെ വേവും ചുട്ടും അടുത്തറിയുന്ന രഹം എന്ന നിലയ്ക്ക് ഇപ്പോൾ വളരെ നന്നായിട്ടറിയാം, ഇത്തരം ഒരു പ്രസിദ്ധികരണം കൊണ്ടുനടക്കാനുള്ള പ്രയാസം. പഴയ കൗമുഖിയെന്നതുപോലെ പുതിയതും കോട്ടയ്ക്കൽ ആരുവെവദ്യശാലയുടെ തന്നല്ലെന്തുകൊണ്ടു മാത്രമാണ് കഷ്ണിച്ചേക്കില്ലോ നിലനിന്നുപോരുന്നത്. എന്നാൽ, രജതജുബിലി പർച്ചകൾ തുടങ്ങിവെച്ചതിനുശേഷം 1930 ലെ കവനക്കു മുഖി പെട്ടെന്ന് നിലച്ചുപോകാനുണ്ടായ കാരണം സാമ്പത്തികപ്രയാസങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നില്ല. മറുചിലതുകൂടിയായിരുന്നു.

കവിതയിൽ ഭാഷാവുത്തമോ, സംസ്കൃതവ്യത്തമോ അഡികാമ്യം എന്നതിനെച്ചാല്ലി, വടക്കുംകുർ കക്ഷികാരും വള്ളത്തോൾ കക്ഷികാരും തമിലുണ്ടായ ചേരിപ്പോരിന് കവനക്കാമുഖി വേദിയാകുകയും, ഒടുക്കം ഇരുകുട്ടരുടേയും ശത്രുത കൗമുഖിക്ക് എല്ലക്കേ സിവിൽകയും ചെയ്തു. അതുവരെ കവനക്കാമുഖിക്ക് താങ്ങും തന്നലുമായി വർത്തിച്ചവർ പലരും അങ്ങനെ, കൗമുഖിയെ കയ്യാഴിച്ചു. ഇതല്ലോ കവനക്കാമുഖിയുടെ അന്ത്യം അത്രപെട്ടുനാകാൻ കാരണം എന്ന് സംശയിക്കുന്നയാളാണ് ഞാൻ.

കൗമുഖിയുടെ വിശ്വേഷാൽപ്പത്തിപ്പായി 1100-ൽ പുരത്തിറക്കിയ ‘ഭാഷാവിലാസ’ തിരിൽ, വള്ളത്തോളിന്റെ ആരാധകരിൽ ഒരാളായ വിദ്യാർഥി സി.എസ്.നായർ എഴുതിയ ഒരു ലേവന്നതെച്ചാല്ലിയായിരുന്നുവല്ലോ. തർക്കം ആരംഭിച്ചത്. “ഭാഷാസാഹിത്യത്തിലെ പുതിയ പ്രസ്ഥാനം” എന്ന തലക്കെട്ടിൽ വന്ന പ്രസ്തുത ലേവന്നതിൽ, പുർവ്വ കവികളുടെ ആശയങ്ങളും ഉല്ലേഖങ്ങളും സങ്കേതങ്ങളും മാത്രം ഉപജീവിച്ചു യാത്രികമായും നിർജ്ജീവമായും ശ്രോകങ്ങൾ തട്ടിക്കൂട്ടുന്നതിനെ ആക്രോഷപിച്ചുകൊണ്ടും, വള്ളത്തോളിന്റെ നൃതന രചനകളെ ശ്രാഖിച്ചുകൊണ്ടും ആയിരുന്നു, ശ്രീ.സി.എസ്.നായർ എഴുതിയിരുന്നത്.

“ഭാഷാകവികളുടെ കുട്ടത്തിൽ ഇപ്പോൾ എന്റെ സ്നേഹിതൻ കയറിനില്ക്കുന്നത് സാധാരണ കവികൾക്കാർക്കും സ്മരിക്കാൻ പാടില്ലാത്തവിധിം അതു സമുന്നതമായ സ്ഥാനത്താണെന്നു സഹ്യദയയാരാരാക്കു സമ്മതിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കവിതയുടെ ഓരോ പടവും കയറിക്കുന്ന് മഹാകവിതയിൽത്തീച്ചേരുന്നത് എത്ര വിധത്തിലാണെന്നും വാസനാകവികൾക്കുപോലും ഇതു നില കൈവരുന്നതിന് എത്രമാത്രം ക്ഷമയും ശക്തിയും അഭ്യാസവും വേണ്ടിവരുന്നതാണെന്നും നമുക്ക് ഉള്ളിക്കാം.” എന്ന്, നാലാപ്പാട് നാരാധാരമേനോൻ തയ്യാറാക്കിയ വള്ളത്തോളിന്റെ ജീവചരിത്രം അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്

ശ്രീ. പി.വി. കൃഷ്ണവാരിയർ വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പുതന്നെ വള്ളേതോ മുന്നേക്കുറിച്ചു രേഖപ്പെടുത്തിയ നിലപാടുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നതു തന്നെയായിരുന്നു, കവനക്കുമുഖിയിൽ വന്ന, ശ്രീ.സി.എസ്. നായരുടെ ലേവന്തന്തിരൻ്തെ നിലപാടും. പകേജ്, സി.എസ്.നായർ തന്റെ ലേവന്തന്തിരിൽ പാശ്ചാത്യനിരുപക്കയാരെ ഉഖരിച്ചു എന്നതിനാൽ ആർഷഭാരത കാവ്യാലക്ഷാര ശാസ്ത്രജ്ഞതയാർക്ക് കുറച്ചിലായിപ്പോയി എന്ന ചിലർക്ക് തോന്തി. സി.എസ്. നായരുടെ ലേവന്തന്തിരിന് 1100ലെ മീനം ലക്കത്തിൽ, - ഭാഷാഭിമാനി - എന്ന പേരിൽ ഓഡി മറുപടി എഴുതി. ആർഷകവികളെല്ലാം കാവ്യശാസ്ത്രകാരന്മാരെയും ആക്ഷേപിക്കാനും അബഗണിക്കാനും സി.എസ്. നായർക്കെന്തവകാശം എന്നായിരുന്നു ‘ഭാഷാഭിമാനി’യുടെ നിലപാട്. കുടുത്തിൽ വള്ളേതോളിരൻ്തെ ഒരു കവി തയെപ്പറ്റി -

“തള്ളുത്തക്കാനല്ലോ വള്ളേതോളിരൻ്തെ പാനയും നുനം

വെള്ളുത്തൽപ്പുകഴഞ്ഞോ വെള്ളം പോലുള്ള കൃതികളഞ്ഞോ”
എന്നാരു പരാമർശവും ഭാഷാഭിമാനി നടത്തി. സി.എസ്. നായരുടെ സുഹൃത്ത് ചെറുളി കുണ്ടുണ്ണി നമ്പിമന്ന് ഈ ആക്ഷേപം സ്വാഭാവികമായും പിടിച്ചില്ല. ഭാവിയവുത്തത്തിൽ കവിതയെഴുതിയത് നന്നായെന്നു പറഞ്ഞാൽ സംസ്കൃതവ്യത്തത്തിലെഴുതിയതെല്ലാം മോൾ മെന്ന് എങ്ങനെന്ന് അർത്ഥമാക്കാം എന്നായിരുന്നു ചെറുളിയുടെ ചോദ്യം. കാലാനുസ്യതമായ മാറ്റങ്ങൾ കാവ്യരംഗവും ഉൾക്കൊണ്ട് തീരുമ്പോറും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

“സ്വാഭിപ്രായം നേരെ നിന്നു

പറവാൻ കഴിയാത്തവർ

ഒളിയെവയ്ക്കു ഹാ! കഷ്ടം

ചരിതാർത്ഥമേല്കയ്യാം”

എന്നായിരുന്നു, നമ്പിമന്ന് എഴുതിയ പത്തുഫ്രൈഡാക്കങ്ങളിൽ ഒന്ന്. ഒളിയെവയ്ക്കുവരുടെ കുടുത്തിൽ പത്രാധിപരേയും അദ്ദേഹം ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു എന്ന് പിന്നീടുനടന്ന സംഭവങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ഇരുകുട്ടരും തങ്ങൾക്കുപറിയാനുള്ളത് പറയട്ട എന്ന നിലപാടാണ്, കവനക്കുമുഖി പത്രാധിപർ കൈക്കൊണ്ട്. ഈ നിലപാടുപകേജ്, നിലവിട്ടുപോവുകയും പരസ്പരം വിശുപ്പലക്കാനുള്ള വേദിയായി കവനക്കുമുഖി മാറുകയുമാണുണ്ടായത്.- ‘കവികൾക്കു പരിശീലനവും പ്രോത്സാഹനവും നല്കുക തന്റെ ഘൃറ്റവും വലിയ കർത്തവ്യമായി കരുതിയ ഒരു പത്രാധിപർ കവിതയെല്ലാംബന്ധിച്ചു രൂപവല്ക്കരിച്ചിരുന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾ ആ പരിശീലനത്തിലും പ്രോത്സാഹനത്തിലും

എറിയോ കുറേതൊ നിശ്ചലിക്കാതിരിക്കുക യില്ലെല്ലാ. അന്നതെ സ്ഥിതിക്കുപോലും യാമാസ്ഥിതികങ്ങളെന്നു വിജിക്കപ്പേഡേണ്ടവയാ യിരുന്നു കൂഷ്ണവാരിയരുടെ കാവ്യസിഖാനങ്ങൾ’ - എന്, ‘സിഖാ നവും പ്രയോഗവും’ എന്ന ലേവനത്തിൽ ഡോ.എൻ.വി.കൂഷ്ണവാരിയർ അഭിപ്രായപ്പട്ടിക്കുണ്ട്. ‘കവിതയെപ്പറ്റിയുള്ള തന്റെ സിഖാനങ്ങൾ എത്രതെന്ന യാമാസ്ഥിതികങ്ങളാണെങ്കിലും, പ്രായോഗികമായി പത്രാധിപരെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം കവിതയിലെ പുതിയ പ്രവണതകളെ സ്വാഗതമായും ചെയ്തു... വൃത്തങ്ങളുടെയെന്നപോലെ ഉള്ള ടക്കത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും തന്റെ സിഖാനങ്ങളെ അദ്ദേഹം പ്രായോഗികതയ്ക്കു കഴിച്ചപ്പട്ടതുകൂടായത്...’എന്, എൻ.വി.യുടെ നിരീക്ഷണം കുടുതൽ പ്രസക്തമാകുന്നത് കവനക്കുമുണ്ടിയെ മുടിച്ച തർക്കങ്ങളുമായി ചേർത്തുവെച്ച് വായിക്കുന്നോണ്.

“കോമാളിത്തരം കൊണ്ട് ചെപ്പട്ടികളിക്കുന്ന
കേമനാം തവ രാജരാജൻ്റെ പീറപ്പട്ടം
ഞങ്ങളെ ലഹരിപ്പിക്കില്ലതാകവേ നിത്യം
നിങ്ങൾക്കാൻ സേവിച്ചാറ്റാബിച്ചു കൊർക്കേ വേണ്ടു”

(കെ.കെ.താക്കർ)

“വള്ളത്രോൾക്കെന്നിക്കാർ ചിലർ പുതിയ പരി-
ഷ്കാരമദ്യാതിപാനാൽ
തൊള്ളത്തുസിന്നു ദുർഗ്ഗസ്ഥ പെരുകി വിജി-
ച്ചാർക്കു മുച്ചുപ്പലാപം
വെള്ളപ്പുച്ചിൽക്കരഞ്ഞുനവർ നിഗമനില-
യക്കാർക്കു, മെന്നാലതിനുൾ-
പ്പാളളക്കാരും പറിപ്പുള്ളവർ സഹൃദയരോ
മുന്പിലേ കണ്ടതല്ലോ!
“ഇന്നതെപ്പേരുക്കുണ്ടാരു തകര ശംസ്
നായർ ശങ്കുള്ളിയെങ്ങാ-
ണൗന്നത്യം ചേർന്ന ഹർഷാദികൾ കവികളുമെ-
ണ്ണാണു യോഗിശ്വരനാർ
എനേ! കസം പിടിച്ചാലതിനുമെമാരതിരി-
ല്ലെന്നതോ കാണിമു, നിന്നെ-
തനേനോ ദുർഗ്ഗർവ്വ മുൻതേത! ഭഗവതി! തൊഴുന്നേൻ
നായരേ! വെൽക താക്കൾ!”

(രൂ യുവകൻ)

“ ആ വള്ളത്തേരാൾ ഞരുങ്ങിച്ചിലപൊഴുതുവെറും
 ശമ്പദപുരം പൊഴിച്ചാൽ
 പേവർഡിച്ചപ്പവീണാസനമയുൻിമയോ-
 ടായതികകുട്ട കാണമു
 ശ്രീ വന്മാത്മാക്ഷർ ഹർഷാദികളുടെ കവന-
 വ്രാതമോ, ശുഷ്കതൃപ്തി!
 ഹാ! വൻ നായർക്കതല്ലാക്കലിയുടെ വിളയാ-
 ടത്തിനാണോ പ്രണാമം!
 രാമ ശ്രീകൃഷ്ണ മുഖ്യേശ്വരവര കമയാ-
 ലാസ്തിക ദ്രേഷ്ഠം ധർമ്മ-
 പ്രേമം നൽകുന്നതായമനുമുവരുടെ ത-
 തത്താജ്ഞർ വാഴ്ത്തുന കാവ്യം
 കാമം നിന്ദ്യം നവീനർക്കിഹ, വദർ, മരിയം
 കോമനും കോന്തിയും താ
 നീ മനിൽ ദ്രേഷ്ഠമനേര കമ! യുലകിതു മു-
 സോട്ടു പോകുന്നുപോലും!”
 എന്നിങ്ങനെ തുടരുന്നു ചീതപരിച്ചിൽ.

“ഈനി മേലിൽ ഈ വക വാദങ്ങൾക്കു കൗമുദിയിൽ സ്ഥലം
 അനുവദിക്കുന്നതല്ലെന്ന് രണ്ടുകക്ഷിക്കാരെയും അറിയിക്കുന്നതോടു
 കൂടി കൗമുദിക്കിതിൽ നിഷ്പ്പകഷഗ്നിലയാണുള്ളതെന്നു ഇതിൽ രണ്ടാ
 മതായിച്ചേർത്ത ചെറുകൃതിയിൽ വ്യക്തമായി കാണിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു
 പ്രസ്താവികയും ചെയ്തുകൊള്ളെട്ട്”. എന്നാരു അടിക്കുറിപ്പാടു
 കൂടിയാണ് “ ഒരു യുവകവി” എഴുതിയ ഭാഷാവിലാസവാദം എന്ന,
 മുകളിൽക്കാണിച്ച പതിമുന്നുഞ്ഞോക്കങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്.
 വാകാൽപ്പറഞ്ഞ നിഷ്പ്പകഷതയ്ക്ക് കടകവിരുദ്ധമായ നിലപാടാണ്
 കൗമുദി കൈകൊണ്ടെന്നെന്ന് വ്യക്തം. ഈ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ ഇവി
 ടെവെച്ചവസാനിപ്പിക്കുന്നു, എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഒരുകുട്ടരെ അട
 ച്ചാക്ഷേപിക്കുന്ന തരത്തിൽ ഏതിർപ്പകഷക്കാർക്ക് അവസരം കൊടു
 കുന്നത് എങ്ങനെയാണ് നിഷ്പ്പകഷതയാകുക?

പത്രത്തിനും പത്രാധിപർക്കും മാത്രമല്ല, ജീവിതത്തിൽ ഒരു
 രംഗത്തും ഒരാൾക്കും നിഷ്പ്പകഷമായ സമീപനം സാദ്യമല്ല എന്ന
 കാര്യത്തിൽ ഈന്ന് ഏറെരെയൊന്നും തർക്കമുണ്ടാവാൻ ഇടയില്ല. നിഷ്പ്പ
 കഷതയ്ക്കു പിരിക്കിൽ വളരെ വ്യക്തമായ ഒരു പക്ഷപാതിത്തരമുണ്ട്.

താൻ പക്ഷം പിടിക്കാതെതനെ ജയിക്കാനിടയുള്ള പക്ഷം ജയിച്ചു കൊള്ളട്ട് എന്ന പക്ഷപാതിത്തമോ, താൻ പക്ഷം പിടിച്ചാൽ ഒരു പക്ഷം ജയിച്ചുപോകാൻ സാധ്യതയുള്ള പക്ഷം ജയിക്കരുത് എന്ന പക്ഷപാതിത്തമോ ആവാം അത്. ഇരാക്കിൻ്റെ മൺഡിൽ അതിക്രമിച്ചു കയറിയ അമേരിക്കൻ സാമാജ്യത്വേന്താട് ഇന്ത്യ അതിന്റെ പ്രവൃത്തമായ ചേരിച്ചേരാനയം തുടരുന്നത് നിഷ്പക്ഷതയല്ലോ, അമേരിക്കയ്ക്ക് അനുകൂലമായ പക്ഷപാതിത്തമാണ് എന്ന് ഇന്നാർക്കാൻ അറിഞ്ഞു കൂടാതെന്ത്? അങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ വള്ളത്വേന്താൾപക്ഷത്തിന് എതിരായ ഒരു പക്ഷപാതിത്തമാണ്, നിഷ്പക്ഷതയില്ലെട കവനക്കമുണ്ടാക്കുകയും അക്കുട്ടർക്ക് സംശയം തോന്തിപ്പോയായാൽ അവരെ കുറപ്പെടുത്താനാവില്ല.

“അലസാതെഴുതുന കാവ്യകർത്തവ്യ-

തലവന്നാരിതുകാലമില്ലയെനോ?

ഹലമില്ലിഹ പദ്യകാവ്യമാട്ടും

മലയാം ഭാഷയിൽ വേണ്ട മേലിലെനോ?

വിലയേറിയ പദ്യകാവ്യരത്നം

ചിലവാകീടരുതെന്നുമാത്രമോർത്തോ

നിലവിട്ടു നിരർത്ഥ ഗീതി ജാതി-

യ്ക്കലമിക്കാമുഖിയിൽ സ്ഥലം കൊടുപ്പും?

ഇളമാൻമിശിമാർക്കു പാടിലാണി-

യിളയിൽ കൗതുകമേറ്റമെന്നുവെച്ചോ

അളവറുളവായ പാടിലണ്ണോ

വിളയാട്ടം ബത! കാമുഖിക്കു കാണംമു്.”

“കാമുഖിപ്പവർത്തകരോട് ഒരു സംശയം” എന്ന തലക്കെട്ടിൽ കടത്തനാട്ട് കെ. കുണ്ടുണ്ണിവാരുർ എഴുതി കവനക്കമുഖിയിൽ പ്രസി ഖീകരിച്ചതാണ് മുകളിൽക്കൊടുത്ത വരികൾ. ശ്രോകം എഴുതാൻ കഴിയാത്തവരാണ് പാനയും ഗാമയും എഴുതി പ്രശ്നസ്തരാകാൻ വെണ്ടുന്നത്. എന്ന അഭിപ്രായം പി.വി.കൃഷ്ണവാരുർക്കും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ തെളിവുകൾ അനവധിയാണ്.

“വിലയറ്റാരു സാഹിതീ കടാക്ഷം

വിലസും ഗാമകൾ നല്ല പണ്ണിത്തന്മാർ

നലമോട്ടു കൃതിച്ചയച്ചിട്ടുമ്പോൾ

സ്ഥലമിക്കാമുഖിയിൽ കൊടുക്കവേണ്ടോ?”

എന്ന, വിശാലമായാരു സമീപനം പത്രാധിപരെന്ന നിലയിൽ കൃഷ്ണവാരുർക്കുണ്ടായിരുന്നു എന്നത് ആ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഫൂറ്റും വലിയ മഹത്ത്വം തന്നെ. സംശയമില്ല. പക്ഷേ, ഗാമകൾക്ക് ഇടം കൊടുത്തത് അർഹതയില്ലാത്ത പിന്നോക്കൊരോടു കാണിക്കുന്ന ഒരു സൗജന്യം എന്ന നിലയ്ക്കു മാത്രമായിരുന്നു എന്നതോന്നിപ്പിക്കും മേൽ ഉദ്ധരിച്ച വരികൾ.

“കുടിയല്ലാ ജനിക്കുന്ന നേരത്തും
കുടിയല്ലാ മരിക്കുന്ന നേരത്തും
മലേഡ്യയിങ്ങനെ കാണുന്ന നേരത്ത്
മത്സരിക്കുന്നതെന്നിനു നാം വൃഥാ...”

എന്ന് പാനയിൽ, പച്ചമലയാളത്തിൽ പുന്നാനം എഴുതിയിട്ട് അപ്പോൾ ഫേയ്ക്കും മുന്നരുറ്റാണ് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്നും, തുഞ്ചും കുഞ്ചും ചെറുഗ്രേറിയുമൊക്കെ ആ പാതയിലൂടെ ഏറെ ദൂരം മുന്നെ റിക്ഷിഞ്ഞിരുന്നു എന്നും കുടി ഓർക്കുണ്ടോണ്, ഈ തർക്കത്തിന്റെ യാമാസ്ഥിതികത്വം കുടുതൽ വ്യക്തമാവുക. കവിതാരിതിയുടേയും വ്യത്സാഹികരണത്തിന്റെയും കാര്യത്തിൽ, കൃഷ്ണവാരുർപ്പോലെ തന്നെ വള്ളത്തോളും കുഞ്ഞുക്കുട്ടൻ തന്മുരാനും ഈ യാധാസ്ഥിതിക പാത തെരഞ്ഞെടുത്തവരായിരുന്നു. കുഞ്ഞൻനുസ്വാർ ഭാഷാവും തന്ത്തിലെഴുതിയ പദ്ധതിനും, വള്ളത്തോളും കുട്ടരും ഫ്രോക്കത്തിലാക്കി വലിയകോയിത്തന്നുംനിൽ നിന്ന് പ്രശംസാപത്രം നേടിയിരുന്നു. എന്നാൽ വ്യത്തത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ മാത്രമല്ല, ആശയത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും ചില നൃതനാഭിപ്രായങ്ങൾ ഈ മുന്നുപേരിലും പിന്നീട് ഉണ്ടായി. ഈകാര്യത്തിൽ വള്ളത്തോളിനൊപ്പം ഓടിയെത്താൻ കൃഷ്ണവാരുർക്ക് കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ വേണമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു തോന്തിയിട്ടും ഇല്ല.- ‘എൻ്റെ ചെറുപുത്രത്തിനുശേഷം കഴിഞ്ഞ അപ്പത്തു വർഷത്തിനകം ഭാഷയും കവിതയും വളരെ പുരോഗമിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നുണ്ട്. ഈ പുരോഗമനക്കാരുടെ സ്പേശൽത്താൻ ഈ വയോവ്യുമനെന്നുണ്ട് ഒരിക്കലും സാധിക്കുകയില്ല. താനതിനു ആഗ്രഹിക്കുന്നുമില്ല’.- എന്നാണ്, ‘പിന്താഗ്രസ്തനായ രാമൻ’- എന്ന കവിതയുടെ അവതാരികയിൽ അദ്ദേഹം നടത്തുന്ന ആത്മനിരുപ്പണം. അലങ്കാരനിഷ്ഠകർഷ്ണ കുറച്ച്, ഭാവോല്പകർഷ്ണം വളർത്തി ഒരു കൃതി എഴുതണമെന്ന് കൃഷ്ണവാരുർ വള്ളത്തോളിനോട് അപേക്ഷിച്ച തിനെന്നതുടർന്നാണ് ‘ഗണപതി’ എന്ന വണികാവ്യം കൊമുടിക്കു വേണ്ടി ചിക്കപ്പെട്ടത്. 1089 തുലാമാസത്തിൽ അത് കോട്ടയ്ക്കലിൽ നിന്ന് പുസ്തകമായി പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിയിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്, “വ്യത്തത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ നിഷ്പുക്ഷത പാലിക്കുകയായിരുന്നു

എന്ത് അപേക്ഷ” എന്ന പേരിൽ കവനക്കമുംഡിയുടെ 1100 തുലാം ലക്കത്തിൽ വന്ന ,പത്രാധിപരുടെ മുവലേവനത്തെ അവിശ്വസിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. പക്ഷേ, ഇക്കാര്യത്തിൽ നിഷ്പക്ഷത സാധ്യമല്ലോ എന്ന ധാമാർത്ഥ്യം അന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ അതു സുതാര്യമായി വെളി പ്പെടുമായിരുന്നില്ല.

ഒരു പക്ഷത്തിന് സംസ്കൃത വ്യത്തത്തോടും മറുപക്ഷത്തിന് ഭ്രാവിധ വ്യത്തത്തോടും നൃതനാശയങ്ങളോടും ഉയർന്നു വന്ന എതിർപ്പിന്റെ പിറകിൽ വളരെ വ്യക്തമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയമുണ്ടായിരുന്നു. 1910 മുതൽ 1930വരെയുള്ള കാലം ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ ഏറെ കോളിളക്കങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ച പല സമരങ്ങളുടെയും കാലമായി രൂപീവല്ലോ. ഗാസിജിയുടെ രംഗപ്രവേശം, മിന്റോ മോർലി ഭരണപരിഷ്കാരം, മൊണ്ടഗു ചെയിംസ് ഫോർഡ് ഭരണപരിഷ്കാരം, ജാലിയൻ വാലാബാഗ് കുടക്കലാല, കർഷകരുടെയും തൊഴിലാളികളുടെയും ആദിവാസികളുടെയും നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന വിപുവങ്ങൾ, അവയ്ക്കെതിരെയുള്ള ബൈട്ടിഷ് ഗവൺമെന്റിന്റെ അതിരുക്ഷമായ അടിച്ചമർത്തൽ, ജനങ്ങളുടെ ഇടപെടൽ, നിയമനിശ്ചയം തുടങ്ങി, ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രീയരംഗം ഏറെ കലങ്ങിമരിഞ്ഞ കാലഘട്ടമായിരുന്നു, കവനക്കമും കോട്ടയ്ക്കലിൽനിന്നിരുന്നിയ, 21 വർഷങ്ങൾ. അതിന്റെ അനുരണനങ്ങൾ കുറച്ചാക്കേ കവനക്കമുംഡിയുടെ താളുകളിലും കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. അതോടൊപ്പം ജാതിവ്യവസ്ഥയും, വ്യത്തവ്യവസ്ഥയും, സാഹിത്യത്തിലും സമൂഹത്തിലും ദ്രോഷംതയെക്കു റിച്ച് നിലവില്ക്കുന്ന മാനദണ്ഡങ്ങളും, വരേണ്ടവർഗ്ഗക്കാർക്കുള്ള മേൽക്കയ്യും അടക്കം നിലവിലുള്ള മുല്യങ്ങൾ അപ്പാടെ തലകഴിഞ്ഞി മറിയുന്നതിൽ എതിർപ്പും അകലാപ്പും വെച്ചുപുലർത്തുന്നവരും, പൊതുവെയുള്ള ഒഴുക്കിനനുസരിച്ച് കുടക്കലിൽ നീതുന്നവരും, അങ്ങനെ നീന്തുനോഴും തങ്ങളുടെ സംശയങ്ങളും എതിരലിപായ അള്ളും ഉള്ളിൽ പതച്ചുപൊന്നുന്നവരും ഒക്കെ സമൂഹത്തിൽ ഉണ്ടാവുക സ്വാഭാവികം മാത്രം.

വള്ളത്തോളിനോടുള്ള എതിർപ്പിനു പിറകിലെ ധമാർത്ഥ കാരണവും ഇതോക്കെത്തന്നെയായിരുന്നു; അധ്യനിക സങ്കേതങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തി പുതിയ റിതിയിൽ കവിത എഴുതി ഫലിപ്പിക്കാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസാമാന്യമായ കഴിവിനോടുള്ള അസഹിഷ്ണുത, ജാതിചിന്തയ്ക്കെതിരായും അനാചാരങ്ങളെ ആക്ഷേപിച്ചും വെവക്കം സത്യാഗ്രഹകാലത്തും മറ്റും അദ്ദേഹം രചിച്ച കവിതകളോടുള്ള വിദേശം. കുടാതെ, വള്ളത്തോളിന്റെ ചിത്രയോഗം, ബന്ധന സഹനായ അനിരുദ്ധൻ എന്നീ കൃതികളെ ആശാൻ നിശിതമായി

വിമർശിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആശാദ്ദേശ പല കൃതികളെയും വള്ള രേതാൾ, കുത്തും ചവിട്ടുമുള്ള ദുർഘട്ടപ്പുണ്ടെങ്കിൽ ആക്ഷേപ പിച്ചിരുന്നു - വള്ളരേതാളും ആശാനും തമ്മിലുള്ള ഈ സാഹിത്യ തർക്കം രണ്ടു ജാതിക്കാർ തമ്മിലുള്ള സ്വപർഖയായി വളർന്നു കഴി ഞാതിരുന്നു. “എൻ്റെ വാസ്തവായിരുന്നു തിരികെ കൗമുഖി പത്രാധിപർ ഇക്കാര്യം സ്ഥിരീകരിക്കുന്നുണ്ട്.

“ഇക്കൗമുഖിക്കു പറയൻ മുതൽ വിപ്രഗോള-
മുൻക്കൗതുകത്തിനുതകുന്നതിലില്ല ഭേദം
ഇക്കാര്യമേ ചിലർ മറന്നു കടന്നുവന്നു
വകാണമേല്ക്കുകിലെനിക്കു കുലുക്കമെല്ല.

ജാതിപ്പിശാചിനെയൊഴിക്കണമെന്നാരുത്തൻ
ജാതിക്കമത്തെ നിലനിർത്തണമെന്നതനും
പ്രൈതിക്കു കൗമുഖിയിൽ വന്നിരുകുട്ടരേഖം
വാദിക്കിലെത്തിലെനിക്കൊരു ബന്ധമുള്ളു.

ഈ മാതിരിക്കു ചിലർ പിന്ന മതം, സ്വരാജ്യ-
ക്ഷേമാഭിവ്യാദി മുതലായതിനെക്കുറിച്ചു
സാമാന്യരീതിയോടെ കൗമുഖിയിൽ കടന്നു
കാമാനകുലമടരാട്ടുകിലെന്നുവാൻ മേ”

പറയുന്നേന്നോ വിപ്രഗോള കൗമുഖിക്കു ഭേദമില്ലെന്നും, രചന ഉൾക്കൗതുകത്തിനുതകുന്നതാകണം എന്ന ഒറക്കാരുത്തിലേ ശാംഗ മുള്ളു എന്നും കൗമുഖിയുടെ പത്രാധിപർ വ്യക്തമാക്കുന്നു. എന്നാൽ അടുത്ത വരിയിൽ പറയുന്ന കാര്യമാക്കട്ട, ആദ്യം പറഞ്ഞ കാര്യത്തെ നിഷേധിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ളതാണ്. ജാതിപ്പിശാചിനെ ഒഴിക്കണമെന്ന് ഒരു കുട്ടരും, ജാതിക്കമത്തെ നിലനിർത്തണമെന്ന് മറുപടക്ഷവും വാദിക്കുന്നോൾ തനിക്ക് അതിൽ ഒരു ബന്ധവും ഇല്ലാ എന്നും താൻ നിഷ്പ്പക്ഷത പാലിക്കുന്നു എന്നുമാണല്ലോ പദ്ധതിയെന്ന് സാരം. ജാതിപ്പിശാചിനെ ഒഴിക്കണം എന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നവരുടെ പക്ഷം ചേരുന്നുകിൽ മാത്രമേ പറയൻ മുതൽ വിപ്രഗോളം കൗമുഖിക്കു ഭേദമില്ലാ എന്ന, ആദ്യം പറഞ്ഞ അവസ്ഥയിൽ എത്തിച്ചേരാൻ കഴിയു എന്ന കാര്യം ഇടയ്ക്കുവെച്ച് മറന്നു പോകുന്നു.

മതത്തെച്ചാല്ലിയുള്ള തർക്കവും സ്വരാജ്യക്ഷേമാഭിവ്യാദിയെ ചെച്ചാല്ലിയുള്ള തർക്കവും ഒരുപോലെ കാണുന്നേടതുമുണ്ട് ഇളായൊരു പ്രശ്നം. എൽ മതമാണ് കുടുതൽ ശ്രേഷ്ഠം എന്നൊരു തർക്കത്തിൽ, എല്ലാമതങ്ങളും ശ്രേഷ്ഠമാണ് എന്ന നിലപാടുമാത്രമേ മനുഷ്യരുടെയും രാജ്യത്തിന്റെയും നൂൽ കാംക്ഷിക്കുന്ന ആർക്കും എടുക്കാൻ

കഴിയു. എന്നാൽ രാജ്യത്തിന് സ്വാതന്ത്ര്യം വേണ്ടോ വേണ്ടോ, എന്ന പ്രശ്നത്തിൽ ഇങ്ങനെ മധ്യമാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കാനാവുമോ?

പ്രധാനമന്ത്രിയും പ്രത്യേകിച്ചും ശാക്ഷേത്രയ പുജാ രീതികളെ എതിർത്തതും മദ്യപാനത്തിനെന്തിരെ തുലിക ചലിപ്പിച്ചതും വള്ളത്തോളിനെ എതിർക്കാനുള്ള കാരണങ്ങളായിരുന്നു. വള്ളത്തോൾ നിരീശവാദിയാണെന്നും, ചാർവ്വാകമതത്തിന്റെ പ്രചാരകനാണെന്നും വരെ വ്യാവ്യാമമുണ്ടായി.

“കാളും ധർമ്മവ്രജഭാംഗന കല്പഷതയെ-

പുജ ചെയ്തിനു വള്ള-

തേതാളനോ തീർത്തു തളളും കൃതികൾ വികുതമാ-
ർവ്വാക വേദങ്ങളില്ലോ.

മേളം കൈകൊണ്ണ തൽ ഭാഷ്യകനിരയെ രചി-

ചുന്തിനോ താകൾ വല്ലാ-

തുളസി കുകുനു! നാടിൽസ്ഥകലമിരുൾ പര-
നില്ലത്തെയ്ക്കു മാത്രം”.

വാല്മീകി, ഗാമായണം വൃത്താനുവ്യത്തമായി തർജ്ജമ ചെയ്തത് ഇംഗ്ലീഷ് പ്രസ്താവന പഴമകാരുടെ വിരോധം, കുംഭത്വവിനെ ശ്രീകൃഷ്ണനോ ടുപ്പമിച്ചതിനെച്ചാലിയുള്ള വൈകുംഭവരുടെ അസന്തുഷ്ടി എന്നിവ ദയല്ലാം. ഈ പോരാട്ടത്തിൽ വള്ളത്തോളിന്റെ എതിർപ്പക്ഷത്തുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തില്ലാത്തതു ചെയ്തതിന്റെ പേരിലുള്ള ദൈവശിക്ഷയാണ് അദ്ദേഹത്തിന് വന്നുപെട്ട ബാധിരും എന്നു വരെയുള്ള അധിവിശ്വാസം അക്കാദമിയും പ്രചാരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇത്തരമൊരു ഘട്ടത്തിൽ, തന്റെ കുടുംബം നിന്ന് ശത്രുക്ക്ലേഡു പൊരുതേണ്ടിയിരുന്ന കവനക്കാമുണ്ടി പത്രാധിപര്, എതിർപ്പേരിക്കാർക്ക് മേൽക്കൈ കിട്ടത്തു കരീതിയിൽ ‘നിഷ്പക്ഷത’ കൈകൊണ്ടാൽ അതേക്കുറിച്ച് വള്ള തേതാളിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്ഷക്കാർക്കും നീരിസം തോന്തിയതിൽ അതഭൂതപ്രസ്താവനില്ല. കവനക്കാമുണ്ടിയിൽ ഇങ്ങനെന്നെയാരു ചർച്ച തുട അഭിവേച്ചത് തെറ്റായിപ്പോയി എന്ന് പറയാനാവില്ല. കാരണം, കൗമുഖിയിലെ ചർച്ചയിലും ജനംകൊണ്ണ പ്രശ്നമല്ല അത്. ബൈറ്റിഷ് ദരണകുടമോ സ്വരാജ്യമോ വേണ്ടത് എന്നതിനെക്കുറിച്ചും, സംസ്കൃത, വൃത്തമോ ഭ്രാവിധവ്യത്തമോ എന്നതിനെക്കുറിച്ചുമൊക്കെ വളരെ സജീവമായാരു ചർച്ച സമൂഹത്തിൽ നടക്കുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. ഈ ചർച്ചയിൽ വ്യക്തമായ ഒരു നിലപാട്ടടക്കാതെ വ്യക്തിക്കോ, സംഘടനയ്ക്കോ, പത്രങ്ങൾക്കോ മുന്നോട്ടു പോകാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. ആ ചർച്ചയെ കൗമുഖിയുടെ വളർച്ചയ്ക്ക് സഹായകമായ തരത്തിൽ വളർത്തിയെടുക്കാനും ഉപയോഗിക്കാനും കഴിഞ്ഞില്ല എന്ന

താൻ സത്യം. സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്ര മാസികയുടെ പത്രാധിപരായി രൂപുവെങ്കിലും ജനറാ കച്ചവടമനസ്തിതി ഇല്ലാത്ത, കൃഷ്ണവാ രൂർക്ക് അതിന് കഴിയുമായിരുന്നില്ല. കവനക്കാളമുഖിയിൽ അന്നു നട നാതുപോലെ ഒരു തർക്കം ഇക്കാലത്താണ് ഒരു മാധ്യമത്തിൽ അര ഞേരുന്നതെന്ന് സകല്പിച്ചാലോ? ആ ഒരൊറ്റ കാരണം കൊണ്ടു തന്നെ ആ മാധ്യമത്തിന്റെ സർക്കുലേഷൻ പതിനായിരങ്ങളായി വർദ്ധിക്കും എന കാര്യം തർക്കമെറ്റതാണ്. പത്രത്തിന്റെ സർക്കുലേഷൻ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു മാത്രമായി വിവാദങ്ങളും തമിൽത്തല്ലും എഴുത്തുകാർ തമിലുള്ള പിടലപിണകങ്ങളും അതേതുടർന്ന് കോട തിരിൽ കേസുമൊക്കെ ഉംതി വീർപ്പിച്ച് വിറ്റുകാശാക്കാൻ പറിച്ചുക ചിന്ത നമ്മുടെ കാലത്തിന് മനസ്സിലാക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്, എങ്ങ നേരയാണ് ഒരു തർക്കത്തെത്തുടർന്ന് പത്രം നിലച്ചുപോവുക എന കാര്യം. കൗമുഖിയിൽ പ്രസ്തുത ചർച്ച കുറച്ചുകാലത്തേയ്ക്ക് തുടർന്നി രൂപുവെങ്കിലോ? വർസംവ്യ കൃത്യമായി അയച്ചവർക്കുമാത്രമേ കവനക്കാളമുഖി അയയ്ക്കു എന്നൊരു നിലപാട് പത്രാധിപർ കൈകൊണ്ടിരുന്നുവെങ്കിലോ? എങ്കിൽ ഒരുപക്ഷ, കൗമുഖിക്കു രജതജ്വാബിലി ആഹോഷിക്കാൻ കഴിണ്ടെന്നേ. കുറേക്കാലം കുടി കവനക്കാളമുഖി വാടാതെ നിലവനിന്നേനേ... പക്ഷേ, താൻ കെട്ടുന്ന മാലകൾ കാലാ കാലം വാടാതെ നിലവനിൽക്കണം എന്നൊരു കാഴ്ചപ്പുട്ട് കൃഷ്ണവാ രൂർക്ക് തീക്കലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലോ. എല്ലാ മാലകളും ഇരുശരസ നീഡിയിൽ ചാർത്താനുള്ളതാണ് എന്നും, അത് നാളേയ്ക്ക് വാടി പ്രോക്കും എന്നും, നിർമ്മാല്യമായി ആരക്കിലും വാരിക്കളെൽത്ത് പുതു മാലകൾ ചാർത്തും എന്നും അദ്ദേഹത്തിന് നല്ല ബോധ്യമുണ്ടായി രുന്നു.

“ആടിപ്പാടി ബംഭജിക്കും ചില പുതിയതരം
ഭക്തരിക്കേരളിക്കായ്
ധാടിപ്പിട്ടുള്ള പൊന്നാലകൾ പലതരമായ്
നിത്യവും ചാർത്തി നില്ക്കേ
വാടിപ്പോം വാരുരാമേൻ മലരണിമുഖമാ-
ല്യങ്ങ; ഇന്നാലതെല്ലാം
കുടിപ്പിറേനു വാരിക്കളെയു, മിതിലെനി-
ക്കെന്നു മെച്ചം നിനച്ചാൽ!”

എന്, ഗുരുവായുരിൽവെച്ച് സാഹിത്യപ്രണയികൾ സമർപ്പിച്ച മംഗള പത്രത്തിനുള്ള മറുപടിയായി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞുവെച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. താൻ എഴുതിയതും പറഞ്ഞതുമെല്ലാം പ്രാണ്ടിക്ക് കവറുകളായി കാലാകാലം നിലവില്ക്കും എന്നും, അങ്ങനെ നില്ക്കണമെന്നും കരുതുന്ന നമ്മുടെ

കാലത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക ബോധത്തിന് ഈ തത്ത്വശാസ്ത്ര ത്തിന്റെ പൊരുൾ പിടിക്കിട്ടാൻ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. പിറ്റേനേയക്ക് വാടി പ്ലോവുക എന്നതാണ് നല്ല മാലയുടെ ലക്ഷണം എന്ന് അദ്ദേഹത്തി നാറിയാമായിരുന്നു. എങ്കിൽ മാത്രമേ നാളെ വിരിയുന്ന പുതിയ പുക്ക ഒളക്കാണുള്ള പുത്തൻമാലകൾ ഇംഗ്രേസനിയിയിൽ സമർപ്പിക്കാൻ കഴിയു. ജനശത്രാബ്ദി സുവന്നിരിൽ പണ്ണഡിതരത്തം കെ.പി. നാരായണ പിഷാരോടി അഭിപ്രായപ്പെട്ടതുപോലെ, ” നല്ല പുക്കൾ ശേഖരിക്കുക, ഭംഗിയുള്ള മാലകൾ കെട്ടി ചാർത്തതിക്കുക, തിരുമുറ്റത്തെ പുല്ലുപറിക്കുക, അടിച്ചുത്തലിച്ചു വൃത്തിയാക്കുക, വിശേഷപ്പെട്ട പുച്ച ടികൾ നട്ടുപിടിപ്പിക്കുക ഇതെല്ലാമാണല്ലോ കേഷത്രോപജീവികളുടെ കുലവൃത്തികൾ. കൈരളിക്കേഷത്രത്തിൽ വളരെക്കാലം മെൽവിവരിച്ചു കഴക്കപ്പെട്ടതികൾ നടത്തിയിരുന്നത് ശ്രീ. പി.വി. കൃഷ്ണവാരിയൻ അവർകളാണ്” എന്നു പറയാം.

തങ്ങളുടെ സംസ്കാരത്തിന്റെ ആവിർഭാവകാലം മുതൽക്കു തന്നെ ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തിവെക്കുന്ന പതിവ് ശ്രീകുകാർക്കുണായിരുന്നു. ഭാരതീയർക്ക് പൊതുവെ ചരിത്രബോധം കൂറിവാണെന്നു പറയാറുണ്ട്. എഴുതിയ കാവ്യത്രേഠാടാപ്പം എഴുതുകാരൻ്റെ പേരു പോലും രേഖപ്പെടുത്താതിരിക്കുക എന്നതായിരുന്നുവല്ലോ നമ്മുടെ പാരമ്പര്യം. സ്വയം വെളിപ്പെടുത്താതെ മറഞ്ഞുനിൽക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ഈ പാരമ്പര്യം കൂഷ്ണവാര്യർ സ്വന്തമാക്കിയിരുന്നു. താൻ അതു കാര്യമായിട്ടാനും ചെയ്തിട്ടില്ലല്ലോ എന്ന എളിമയായിരുന്നു, പലതും പുതുതായി തുടങ്ങിവെച്ച കവികുലഗുരു എന്നും വെച്ചു പുലർത്തിയിരുന്നത്. എന്നാൽ ഇത് നിരാഗരയുടെ തത്ത്വശാസ്ത്രമായോ ആത്മവിശ്വാസക്കുവായോ കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല. താൻ കൈരളിക്കുവേണ്ടി സമർപ്പിച്ചതൊന്നും പാഴിലായില്ലോ അദ്ദേഹത്തിന് നല്ല ബോധവും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതിനും സാക്ഷിയാണ് മെൽ ഉദിച്ച വരികൾ. മലരണിമുദ്രമാല്യങ്ങൾ പിറ്റേഡിവസന്നതയ്ക്ക് വാടിപ്പോകും എന്ന് അറിയാതെ ആളല്ലല്ലോ അബലവാസിയായ അദ്ദേഹം. എത്രാരു പുമാലയ്ക്കും സിഡിക്കാവുന്ന ഏറ്റവും വലിയ സായുജ്യം എന്നത് ഇംഗ്രേസനാനിബൃത്തിൽ തന്റെ സുഗന്ധവം കൂടി അലിഞ്ഞുചേരാൻ അവസരം കിട്ടുക എന്നതാണെന്നും അദ്ദേഹത്തിന് നന്നായിരാം.

“വേയസ്സിന്റെ വിധിക്കാതുങ്ങിയയുന്ന

ജീവിപ്പു നിർമ്മാല്യമായ്.”

എന്നുപറയുമ്പോൾ, തന്റെ ഹാരം സമർപ്പിച്ചത് ഇംഗ്രേസനിയിയിലാണ് എന്ന പുർണ്ണബോധവും കൂടി ആ വരികൾക്കു പിറകിലുണ്ട്. ‘സുന്ദരിമാരുടെ മുടിക്കെട്ടില്ലോ, എന്നത്മം. “പിറ്റേനു വാതികളെയു,

മിതിലെവനിക്കെന്നു മെച്ചും നിന്നച്ചാൽ! എന്ന് തന്നോടുതന്നെന്നയും, മറ്റുള്ളവരോടുമായി ചൊദിച്ച ചോദ്യത്തിന്റെ മറുപടിയാണ്. ‘ജീവിപ്പി നിർമ്മാല്യമായ്’ എന്ന ഉത്തരം. നിർമ്മാല്യമായി ജീവിക്കുക എന്നത് ഒരിക്കലും നിഷ്പമലമായ അവസ്ഥയല്ല എന്ന്, നിർമ്മാല്യം തൊഴുന്ന വർക്കറിയാം.

“ശ്രീ ധനന്തരിയെ ബംജിച്ചു സുചിരം

ലക്ഷ്മീ വിലാസത്തിനായ്

മേയയ്ക്കൊത്തു തപിച്ചു, കൗമുദി യുദി-

ചുന്തമിക്കും വരെ

ബോധത്തോടൊരു ജനി കൃത്യമിടയിൽ

സാധിച്ചു കാലക്രമാൽ

വേയസ്സിന്റെ വിധിക്കൊതുങ്ങിയയുന്നാ

ജീവിപ്പി നിർമ്മാല്യമായ്”.

എന്നു പറയുമ്പോൾ, താൻ അതുവരെ കൈരളിക്കായി സമർപ്പിച്ച എല്ലാ ഹാരങ്ങളുംപുറിയും സ്മരിക്കുന്നുണ്ട്. ഏറ്കലും വാടാത്ത പുകൾ പുകക്കേളേയല്ലാ എന്ന് കൃഷ്ണവാരുർക്ക് നല്ല ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നു.

രുക്കാലത്ത് കലാകാരന്മാരുടെയും സാഹിത്യകാരന്മാരുടെയും രക്ഷകന്മാർ, രാജാക്കന്നൂരും പ്രഭുക്കളുമായിരുന്നു, ലോകരത്തല്ലായിട്ടത്തും. മലയാളത്തിന്റെ കമയും വ്യത്യസ്തമായിരുന്നില്ല. കേരളവർമ്മ വലിയ കോതിത്തസ്വരാൻ, കടത്തനാട് ഉദയവർമ്മ, അപ്പൻ തമ്പുരാൻ എന്നിവരെ ഓർക്കുമ്പോൾ നാം ചെന്നെത്തുക ഇന്നപാരമ്പര്യത്തിലാണ്. “ഇവരെപ്പോലെയോ, ഇവരെക്കാളും ഏററെയോ, കലാകാരന്മാരെയും സാഹിത്യകാരന്മാരെയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും സാഹിത്യപുരോഗതിക്കാവശ്യമായ വിവിധ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം കൊടുക്കുകയും പൊതുവിൽ തന്റെ സേവനത്തിന്റെ കൂടക്കീഴിൽ, ഒരു കാലാല്പദ്ധതിൽ മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ഉണ്ടായ ചലനങ്ങളെയല്ലാം അണിനിരത്തുകയും ചെയ്ത രാജമാനന്നായ വ്യക്തി എന്ന നിലയിൽ പി.വി. കൃഷ്ണവാരിയർ അദ്ദതിയന്നായി വിലസുന്നു” . എന്ന്, ഡോ.സുകുമാർ അഴീക്കോട് നിരീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്, “ഭാഷാവിലാസത്തിലുടെ” എന്ന ഫലംനെത്തിൽ. ഇന്ന പാരമ്പര്യം കൃഷ്ണവാരിയർ എന്ന വ്യക്തിയിൽ നിന്ന് ഉയർന്ന് കോട്ടയ്ക്കൽ ആരുവെവദ്യം ശാലക്കുടെയും, ഒരു പക്ഷേ കോട്ടയ്ക്കൽ പ്രദേശത്തിന്റെയും സാംസ്കാരിക ഭൂമികയായി മാറിയിട്ടുണ്ട്. കോട്ടയ്ക്കലെത്തുമ്പോൾ ആസ്വദിക്കാൻ കഴിയുന്ന ആയുർവ്വേദ മരുന്നുകളുടെ സുഗന്ധം

പോലെ, പി.വി.കൃഷ്ണവാര്യരും പി.എസ്.വാരിയരും സൃഷ്ടിച്ച ഈ സാംസ്കാരിക സൂഗമ്പബു കോട്ടയ്ക്കലിന്റെ അതരീക്ഷത്തിൽ നിന്ന് തീർത്ഥം നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കച്ചവടത്തിൽ ലാഡ് പ്രതീക്ഷിക്കാനേ കഴിയാത്ത കമ്മളി പോലുള്ള കലാരൂപങ്ങളുടെ നിലനിൽപ്പിന് കോട്ടയ്ക്കൽ ആരുവെവദ്യശാലയ്ക്ക് പണം മാറ്റിവെക്കാൻ കഴിയുന്നത് പാര സ്വരൂപത്തിന്റെ ഈ ചോരയോടു തീർത്ഥം നിലച്ചുപോയിട്ടില്ലാത്തതു കൊണ്ടാണ്. പരസ്യം ഇത്രയൊന്നും വ്യാപകമല്ലാതിരുന്ന കാലത്തു പോലും സാംസ്കാരിക പ്രവർത്തനങ്ങളെ പരസ്യത്തിലുണ്ട് ഇതു യേറെ സഹായിച്ച സ്ഥാപനവും വേരെ ഉണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. ഒരു പക്ഷേ ഈ പരസ്യങ്ങളിൽ പലതും ആരുവെവദ്യശാലയുടെ കച്ചവടത്തെ ഏറെയൊന്നും സഹായിക്കില്ലോ എന്ന് നല്ലവണ്ണം അറിയു സോളും സാംസ്കാരികപ്രവർത്തനങ്ങളെ സഹായിക്കാൻവേണ്ടി മാത്രം ആരുവെവദ്യശാല പരസ്യം നല്കാറുണ്ട്. പിന്നുമാറികൾക്ക് തെറ്റിപ്പോകാൻ എളുപ്പമല്ലാത്ത അത്രമാത്രം ആശയത്തിലും വ്യക്തതയിലും വെട്ടിയ നേർവശി തങ്ങൾക്കു പിരിക്കിൽ ബാക്കിവെച്ചുകൊണ്ടാണ് ശ്രീ.പി.വി.കൃഷ്ണവാര്യരും പി.എസ്.വാരുരും കടന്നുപോയത്. ആ പാരസ്യം രക്തത്തിൽ റാലിയിച്ചുചേർത്തവരാണ് ആരുവെവദ്യശാലയുടെ തലപ്പത്ത് പിന്നീടുവന്നവരും. സാംസ്കാരിക പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും ഗവേഷണങ്ങൾക്കുമൊക്കെ പണം മാറ്റിവെക്കുന്നത് ആത്മകികമായി ഒരു നഷ്ടമല്ലോ എന്ന കാര്യം ആശോളവല്ക്കെ രണ്ടുത്തിന്റെ കാലത്ത് ഒരു പുതതൻ അറിവല്ലാതായി മാറിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, നുറുക്കാലിലും മുന്നേ ഇക്കാര്യം കണ്ണുപ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിഞ്ഞ, ദിർഘദാഹിക്കു സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിക്കാതെ വയ്ക്കുന്നതു, ഭാഷാവിലാസം’ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കാര്യം നേരത്തെ സുചിപ്പിച്ചുവണ്ണോ. “കവനക്കുമുഖി വക വിശേഷാൽപ്പതി” എന്ന തലക്കെ ട്രോട്ട് ഒന്നതു വിശേഷാൽപ്പതികൾ പി.വി.പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1089 മിമുനം 10ന് ആയിരുന്നു ഒന്നാമത്തെ പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രകാശനം നടന്നത്. ഒന്നതാമത്തെ പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് 1929ലും. ഒന്നാം പുസ്തകത്തിന്റെ മുഖചിത്രം കേരളവർമ്മ വലിയ കോയിത്ത സുരാദേശതായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഒന്നതാമത്തെത്തിന്റെ മുഖചിത്രം മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെയും. “വാരുരുടെ മനസ്സ് ഏതെല്ലാം ചക്രവാളത്തിൽ പറഞ്ഞതിയിരുന്നു എന്ന് ഈ താരതമ്യചിത്രം നമെ അറിയിക്കാതിരിക്കില്ലോ” എന്ന് സുകുമാർ അഴീകോട് സുചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിശേഷാൽപ്പതികൾക്ക് 150-നും 225നും ഇടയ്ക്ക് പേജുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഉള്ളടക്കത്തിൽ ഗദ്യപദ്യങ്ങൾ ഏറെക്കുറെ സമാസമായിരുന്നു. ഒരു പദ്യമാസികയായാണല്ലോ കവനക്കുമുഖി കൃഷ്ണവാര്യരുടെ കയ്യിൽ എത്തുന്നത്. പക്ഷേ, പുതിയ കാലത്ത് ഗദ്യത്തിനുള്ള

பொயானும் அனுப்பால் மனஸ்திலாக்கியிருந்து. ஏனால் கவனக்கழுதி யூட ஸ்ரீவாவம் தீர்த்தும் மாட்டால் மனஸ்துவந்துமில்லை. மாதைமஸ்தி, அணைகள் மாட்டியால் அத் தைக்காலத்தை ஸஹாத்தமனஸ்தி என்னை ஸ்பீகரிக்குமென்றும் தீர்ச்சியில்லை. இது பிரச்சாரம் பறிஹதிச்சுத் கவன கழுதுதியூட விஶேஷால்புதிக்கல்லாயி புருத்திரக்கிய டாஷாவி லாஸங் வசியாள். “டாஷாபோஷன விஷயத்தில் படித்திருப்பதை கேள்வ பொயானும் டாயுத்திருந்தாலென்ற ஸளிச்சுவெச்சிரிக்குந் தூக்கா உத்த படித்துமதமாய நம்முடை படித்துமாம் - கழுதுதி- டாயுகாரும் குடி அமாஶக்தி நிர்வூபிக்கலைமென்ற கருதி களைப்பிடிச்சு ஏரு பயதி யாகுநூ டாஷாவிலாஸத்திலே கீழ்ப்பகாரமுத்து பிஸிலைக்களோ.” ஏன் கூஷ்ணவாருத்தை ஹதேக்குரிச்சு ரேவபெட்டுத்தியிரிக்குநூ. மலதால்படித்தைலை விஶேஷால்புதிக்கல்லுடை இது அந்திபிராம்பான மனஸ்துகொள்கையிலும் வாரிக்காதை பூதியகாலத்தை ஏது படித்து வர்த்தகர்க்காள் முனோடு சூவடுவெக்கால் கஷியுக! - ‘படித்து கேள்வ பொயானும் டாயுத்திருந்தாலென்ற ஸளிச்சுவெச்சிரிக்குந் தூக்கா உத்த’ ஏன் பிரயோகம் பிரதேகும் ஶஹத்திரிக்குந்தாள். தான் அணைகள் கருதுகினில்லை. பகேச ஸமுத்திரை டூரிப்பக்ஷம் பேரும் அணைகள் கருதால் தூட்டியிரிக்குநூ. தநேற் யாரள்கள் ஏன்றா யாலும் ஶலி, கவனக்கழுதியூடை நிலநில்பிள்ளை, டாயுதோக் தால்ஸ்து ரூமுத்துவரைக்குடி தூப்திபெட்டுதேதெந்ததூங்க் எனாள்ளோ யானி. வழக்கிப்பறமாய ஹஸ்தானிஸ்டஞ்சஶ்கப்பூரிம் படித்திலே நிலநில்பிள்ளை பொயானும் கல்ப்பிக்குந்தாயிருநூ, ஏக்காலத்தும் கூஷ்ணவாரிய ரூடை மனஸ்தி. முன் ஸுபிபிச்சுத்துபோலை, பலபோட்டும் கள்க்கூடுக் கூக்கஶ் தெரிப்போயிட்டுள்ளாவா. நிலநில்க்கால் வேள்கி செய்த விட்டு விழ்ச்சுக்கஶ் படித்து நிலய்க்கால்தை காரள்மாயிட்டுள்ளாவா. அதைநூலும் பகேச கூஷ்ணவாரியில் ஏன் படித்திப்பறுடை உடேஶ ஶுப்பியை சோட்டும் செய்யானுத்து காரள்மாயிக்குந்தா.

கவிக்குதில் பிரமுவராய வத்துதோசி, உஜ்ஜுர் தூட்டியை பலரும் கவனக்கழுதியூடை வார்ஷிகப்புதிஸ்துக்கல்லில் பிரதைக்ஷபெட்டு வரதாள். “கேரலத்திலை ஸளநியமாயகவிக்குதில் ஏரு வழக்கியோ மரோ ஒளிகெ மருத்துவரெல்லாம் கவனக்கழுதியிலை. லேவக்காராயி ரூநூ”. ஏன் உஜ்ஜுரிலே நிரிக்கைளங் ஶஹேயமாள். அது ஏரு வழக்கி மஹாகவி குமாரநாஶால் அதிருநூ. பலருடேயூம் கவிதக்கஶ் கூஷ்ணவாரியில் யமோசித்தும் திருத்தியாள் பிஸிலைக்கிச்சிருந்தத். வி.ஸி.ஸாலக்கூஷ்ணபள்ளிக்கருடை ஏரு விலாபவும் விஶரு பவும் கவனக்கழுதியிலாள் பிஸிலைக்கிச்சுவந்த. விஶருப் பதித்த-

“ലോകെകക്കണ്ണില്ലപി രജനീവനിതകു ചാർത്താർ
നക്ഷത്രമാല പണിചെയ്യുവതിനുവേണ്ടി
സഹവർണ്ണ പിണ്ണം മത്തുരുക്കിയെടുത്തു നീതിൽ
മുകുന്നിതാ തപനമൺഡല മാത്തമോദം. ”

എന്ന ശ്രോകത്തിലെ “തപനമൺഡലമാത്തമോദം” എന്ന പദപ്ര
യോഗം മാറ്റി “തപനമൺഡല കൈതവത്താൽ” എന്നാക്കിയത്
കൃഷ്ണവാരിയരുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരമായിരുന്നു എന്ന് വായിച്ചിട്ടുണ്ട്.
അതുപോലെ, ഉള്ളഭരണം “കാവ്യപ്രഭാവം” എന്ന കവിതയിൽ

‘തപമൊരുപടി ചെയ്തു താനനായി
തനതുകജത്തിൽ വസിച്ചിരുന്ന ശുക്രൻ
ദയദമൊരശരിരി വാക്കുകേട്ടാൻ
പ്രളയാലനാശന ഗർജ്ജനം കണക്കെ’

എന്നായിരുന്നു പ്രമു പദ്യം. ഇതിൽ ഒരു പടി എന്ന പദം തനിക്ക്
ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ലെന്ന് ശ്രീ.എ. എസ്.വാരിയർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അതിനു
ദ്രോം കാരണവും വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നു. ഇവിടെ വിശേഷ്യപദം തപ
സ്ഥാനം. അതിന്റെ വിശേഷണപദമാണ് ഒരു പടി. അത്, തപസ്സ് എന്ന
പദത്തിൽ ഒട്ടും ദയാജിച്ചതല്ല. വിശേഷണ വിശേഷ്യപദങ്ങൾ തമിൽ
പൊരുത്തം വേണം. ഇതിൽ അത് വന്നിട്ടില്ല. ഒരു പടി തവിട്ട്
എന്നാക്കെ നാം പറയാറുണ്ട്. പകേഷ് അത് തപസ്സിൽ ഒട്ടും ഉചിത
മല്ല, എന്നായിരുന്നു എ. എസ്സിന്റെ വാദഗതി. എന്നാൽ അതിനു പകരം
എന്തു പദമാണ് വേണ്ടത് എന്നായി കൃഷ്ണവാരിയർ. കവിത ഉചിത
മായി തിരുത്തുന്നതിൽ ഏറ്റവും പ്രഖ്യാതനായ കൗമുഖി പത്രാധിപ
രോട് താൻ അതിന് മറുപടി പറയില്ല എന്ന നിലപാടോടുകൂടി
എ.എസ്.ശിഖരതുമാറിയതെത്ര. വിശേഷാൽപ്പത്തിയിൽ ശ്രോകം “തപ
മനവയിചെയ്തു താനനായി” എന്ന് മാറ്റിയാണ് അച്ചടിച്ചിരുന്നത്
എന്ന്, ശ്രീ.എ.എസ്.വാരിയർ (ശതാബ്ദി സുവനീർ) അനുസ്മരി
ക്കുന്നു.

“യുവകവികളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിൽ പി.വി.യകുണായി
രുന്ന ശ്രദ്ധയും താല്പര്യവും ചെറുതൊന്നുമായിരുന്നില്ല. സ്വന്തമായി
കൃതികളുടെതുന്നതിലല്ല, മറുള്ളവരുടെ കൃതികൾ തിരുത്തി നേരെ
യാക്കുന്നതിലായിരുന്നു, പി.വി.തന്റെ സമയവും ശ്രദ്ധയും അധികം
വ്യയം ചെയ്തുവന്നത്. നവീനമാരായ യുവകവികളെ ഒഴിച്ചാൽ ഈ
ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കേരളീയ കവികളിൽ വലിയൊരുപക്ഷും
കൃഷ്ണവാരിയരുടെ പരിശീലനവും പ്രോത്സാഹനവുംകൊണ്ടു
വളർന്നു വന്നിട്ടുള്ളവരാണെന്ന് പറയാം” എന്ന് ശ്രീ.ടി.എ.ഒ.ചുമ്മാർ
'പദ്യസാഹിത്യചരിത്ര'ത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

ഉപന്യാസങ്ങളിൽ മുൻതുക്കം സാഹിത്യസംബന്ധിയായ വിഷയങ്ങൾക്കായിരുന്നുവെക്കിലും ചരിത്രം, വിദ്യാഭ്യാസം, മതം, ശാസ്ത്രം എന്നീ വിഷയങ്ങളുമായി കൗമുഖിയിൽ ലേഖനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. സാഹിത്യലേഖനങ്ങൾ എഴുതിയിരുന്നവർിൽ ഉള്ളതും, ഏ.എൽ.രാജരാജവർമ്മ, പി.വി. കൃഷ്ണവാരിയർ, പട്ടം കൊച്ചുപിള്ള, കെ.എം. പണിക്കർ, വി.ഉള്ളികൃഷ്ണൻ നായർ, പുതേതശത്രുരാമൻ മേനോൻ, വിജാൻ സി. ശങ്കരാളിനായർ, കുട്ടികൃഷ്ണമാരാർ, കുറ്റിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള, വടക്കുങ്കുർ, മുതലായവർ ഉൾപ്പെടുന്നു.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് റിയലിസ്റ്റിനും കാലപ്പുനിക നവോത്തരാന തത്തിനും മുമ്പുള്ള നിയോക്താസികൾ ഘട്ടത്തിൽന്നെ ഒറ്റപ്പെട്ട പ്രതിനിധിയായിരുന്നു കവിയെന്ന നിലയിൽ കൃഷ്ണവാരിയർ. കത്തും, പുസ്തകാലിപ്പായവും പരസ്യം പോലും പദ്ധതിൽ വേണമെന്ന് ശരിയിരുന്നതുകൊണ്ട്-

“അവലക്കാട്ടു മീനാക്ഷികുട്ടിയയ്മ ധരിക്കുവാൻ

പെരിന്തൽമണ്ണ പോരെറ്റുന്ന് സ്റ്റേ.പി.വി.കൃഷ്ണവാരിയർ”

എന്നാക്ക എഴുതേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. പൊതുവെ അദ്ദേഹത്തിൽന്നെ ഫ്രോക്കങ്ങൾ സഹ്യദയരെ രസിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു. കവിത ഒരു വഴിക്കും ജീവിതം വേരോരു വഴിക്കും നീങ്ങിയ അന്നത്തെ പോകിൽനിന്ന് മലയാളകവിതയെ തിരിച്ചെടുത്തത് പ്രാസവാദവും അവിടനിങ്ങോട് ആശാനും ഉള്ളിരും വള്ളത്തോളും നടത്തിയ കാവ്യത്പസ്യയും ആയിരുന്നുവെള്ളോ.

”.....അരാജകത്യം

സവുർണ്ണ മാക്കുവതിനുണ്ടുയരുന്നു ജീവൻ-

സാഹിത്യമെന്നാരു മദ്വാൽക്കട ശക്തി വേരെ”

എന്ന് ഈ പുരോഗമനത്തെ സംശയങ്ങൾക്കിയോടെ നോക്കിക്കാണുന്ന തായിരുന്നു കൃഷ്ണവാരിയരുടെ കവിമനസ്സ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിൽന്നെ കവിതൾ ആധുനികരുടെ അടിരുചികൾ ഇണങ്ങിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. പകേഷ്.-

“എതിൻ സിഡിക്കു ചോരപ്പുഴ ചൊടിയോടാഴു-

കുന്നു മാലോകൻ മേഘേ-

ലേതിൻ സുക്ഷ്മാർത്ഥമോർത്താൽ സുമധുരസുധയും

സാരമില്ലെന്നു തോന്നും,

ആതക്കങ്ങൾക്കശേഷം ശമനമരുളുമ്-

സുർവ്വശക്തികുബിജം

സ്വാതന്ത്ര്യം- സിഡിമന്ത്രം - വിധിവിഹിത

മുപാസിക്കെ സ്വാവ്യം ലഭിക്കാൻ”

(കവനക്കുമുഖി പുസ്തകം 14 നമ്പർ 1- 1919)

എന്ന തലത്തിലേയ്ക്ക് കൃഷ്ണവാരിയർ ഉയരുന്നതായും കാണാം. തീർത്ഥം അപരിചിതമായ പുതുമകളെ അനുതാ ഭാവത്തോടെ നോക്കിക്കാണാനേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലമുറയിലെ മറ്റു പലരെയും പോലെ അദ്ദേഹത്തിനും കഴിഞ്ഞിരുന്നുള്ള എന്നത് സത്യമാണ്. പകേഷ പുതുമയോട് തീർത്ഥം മുഖം തിരിഞ്ഞുനില്ക്കുന്നതും ആയി രൂനില്ല, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിരുചികൾ. പുതുമയെ പഴമയുടെ ഒരു തളിർപ്പോ പൊടിപ്പോ ആയിട്ട് കാണാനാണ് അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചത്. എഴു പത്തബന്ധവയസ്തിനുംഗേഷ്വം - “ചിന്താഗ്രസ്തനായ രാമൻ” - എന്നാരു കൃതി അദ്ദേഹത്തിന് എഴുതാനായതും പുതിയ ചിന്തകളെ തീർത്ഥം നിശ്ചയിക്കാത്ത ഇന്നയൊരു സിദ്ധി കൊണ്ടാണ്.

ഒന്നുകിൽ ലക്ഷ്യങ്ങളുടെ സമാദ്യവും വമിച്ച അധികാരങ്ങളു മായി മാധ്യമലോകത്തെ കൊന്നിസ്താവുകളെപ്പോലെ വളർച്ചയി ലേയ്ക്കും ജീവിതത്തിലേയ്ക്കും. അല്ലെങ്കിൽ, വമിച്ച കടബാധ്യത കളുമായി, മർബെറി പത്രാധിപർ ഷൈൽഡപ്പോലെ ആര്ഥഹത്യ തിലേയ്ക്ക്. ഇതാണ് പ്രസാധകരാർക്ക് വിധിച്ചിട്ടുള്ളത്. പഴയതും പുതിയതും എന്ന കാലവ്യത്യാസം ഇക്കാര്യത്തിൽ വലിയ വ്യതിയാ നമ്മാനും വരുത്തിയിട്ടില്ല. കൃഷ്ണവാരുർക്കും പ്രസാധകൻ എന്ന നിലയ്ക്കുള്ള സാമ്പത്തിക പ്രയാസങ്ങൾ എറെ അനുഭവിക്കേണ്ടിവ നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. തനിക്ക് എറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട, വിലകുടിയ പല പുസ്തകങ്ങളുടെയും തുനാഴിച്ച് കടലാസിന്റെ വിലയ്ക്ക് വിറ്റ് വീടിൽ നിന്തു വ്യതി കഴിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട് എന്നു വരുമ്പോൾ ഭാരിദ്യ തതിന്റെ ചിത്രം വ്യക്തമാണമ്പോ. കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തസ്യ രാശി, ഒറവകൾ രാജാ, നടുവത്തച്ചൻ നസുതിൽ, വി.സി.ബാലകുഷ്ണ പണികൾ, ഒക്കും കുഞ്ഞികൃഷ്ണമേനോൻ തുടങ്ങി നിരവധി കവി കളുടെ കവിതാശംഘാരങ്ങൾ അദ്ദേഹം അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തസ്യരാശി കവിതകളെ ആറുവാളുണ്ടാക്കി അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെയൊന്നും മുടക്കുകാശു പോലും തിരിച്ചുകിട്ടിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ലോ എന്നു വേണു കരുതാൻ. പകേഷ ഭാരിദ്യം വിലയ്ക്കുവാങ്ങി അദ്ദേഹം, ചെയ്തു വെച്ച സേവന തതിന്റെ മലം ഇന്ന് മലയാളത്തിന് അനുഭവിക്കാൻ കഴിയു നുണ്ട്....നാം നന്ദികെട്ടവർ അക്കാദ്യം പലപ്പോഴും ഓർക്കുക പോലും ചെയ്യാറില്ലെങ്കിലും! പി.വി. കൃഷ്ണവാരിയരെ അനുസ്മർത്തിക്കാൻ കോട്ടയ്ക്കൽ ആര്യവെദപ്യാശാലയും അവിടത്തെ ഒരു അക്ഷരമേഖലാക പരിഷത്തും മാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്നത് ഇന്ന നന്ദികെട്ടിന്റെ ഒരു മുഖം മാത്രമേ ആകുന്നുള്ളൂ.

1977ல் புரித்திரக்கிய ஜமஶதாவ்சி ஸுவனிரித் பலரு மேலும் அனுஸ்மரணக்குறிப்புக்குள்ளதே. அதில் ஏற்றவும் காவுமா தமக்காமையினேதொனியத், செருகாட்கிரீ குரிப்பாள்.

“1085ல் குண்டுக்குடிந் தவுரைஞ் முனில்வெஷ் கவனக்கு முடியை பி.வி.கூஷ்ளவாரியரென உருப்புசுல்லை ஏற்பிச்சு. யுவாவும் ஶக்தனும் உருப்புசுல்லங்குமாய கூஷ்ளவாரியர்.....”

அபுர்ணமாயிக்கிடக்குக்காயாள் அது குரிப்பு. ஏழூதித்துடனி அது முழுமில்லிக்கூடாதினு முனே அடேபாத்தின் அரண்தில் நின் விட பரியேள்ளி வங்கு. ஏரு பகேசு, செருகாட் அவசாநமாயி ஏழு தியதும் ஹூ அனுஸ்மரணக்குறிப்புத்தென்யாகும். அபுர்ணாத்தய்க்க அதிரேதையொரு ஸாராறுமுள்ள. ஓரோ ஸபூதயங்கும் தறைஞ் தாவ நய்க்கும் அரிவினும் அனுஸ்திச்சு புதிப்பிச்சு வாயிக்காநுபது ஸுந்திரையும் லேவகன் செஷிப்பிட ஹங்கைலுமுள்ள. ஏராஸ்க்க் ரூத்தியக்க புதிப்பிக்கான் கஷியாத்தத்தாள் கூஷ்ளவாரியர் ஏன் பட்டாயிப்பரெ அடயாறுபெட்டுநேற்றெல் கோலுண்டஶ். அவ மருத்துவர்க்கு புதிப்பிக்கா நாயி செஷிப்பிடுந்துதென்யாள் எழித்து!

“கவிதையெழுதியுதை தறைஞ் ஸிலாந்தனைச் ஏதுத்தென யாமா ஸமிதிகண்ணலாளைகிலும், ப்ராயோஸிகமதியாயி பட்டாயிப்பரென நிலத்தில் அடேபா கவிதையிலே புதிய பிவுநிதக்கலை ஸுாதம் செய்து, அனைத்த காலத்த் லலிக்குமாயிருந ஏற்றவும் வலிய பிப்பாரம் அவத்தக் நல்குக்காயும் செய்து. வுத்தன்னுடையைன போலை உலூங்க கைத்திரை காருத்திலும் தறைஞ் ஸிலாந்தனைகளை அடேபா ப்ராயோஸிகத்தய்க்க கீஷ்பெட்டுத்துக்காயாளுள்ளாயத். கவி குலங்குரு ஏன் வப்புமதிய்க்க ஹூ பட்டாயிப்பரெ அர்ஹாந்தகியத், ஸுந்தம் ஸிலாந்தனைக்குமேல் விஜயம் நேடிய அடேபாத்திரை ப்ராயோஸிகவூலியாயிருந்து...” ஏன், ஏஸ்.வி.கூஷ்ளவாருந் நட ததுந நிரீக்ஷன் தென்யாள், கவிகுலங்குருவினைக்குறிச்சு நட ததாவுந ஏற்றவும் குருக்கியதும் ஸத்யஸஸ்வுமாய நிரீக்ஷன் தறைஞ் காலத்த் காவுஸிலாந்தனைக்குறிலும் பட்டாயிப்பட்டுத்திலும் ஏரு போலை நுதநாஶயனைச் பூலர்த்திய ஏஸ்விக்கைலூத மராந்காள் ஹுத ஸுக்ஷமமாயி, கவிகுலங்குருவினை ரேவபெட்டுத்தான் கஷியுக!

ദ്രോഗാധികാരിയും സംസ്കാരവും

പ്രഭാവർത്തനം

- 2003ലെ എൻ. വി. അനുസ്മരണ പ്രഭാഷണം -

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ വിജയാന വിസ്ഫോടനത്തിന്റെ അക്ക സ്വാദിയോടെയുണ്ടായ വാർത്താ വിനിമയ വിപ്പവം സാമുഹ്യ - സാംസ്കാരിക - സാമ്പത്തിക - രാഷ്ട്രീയ രംഗങ്ങളിലാകെ അതുവ രെയുണ്ടാവാത്ത തരത്തിലുള്ള ചട്ടുലമായ ചലനങ്ങളാണ് ഉണ്ടാക്കി വിട്ടത്.

പത്രാനുസരിച്ചുള്ള ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിനു വഴിമാറിയ പ്ലോൾ ശാസ്ത്രരംഗത്തുണ്ടായത് നേട്ടങ്ങളുടെ മനസ്തിയിലുള്ള പുരോഗതിയായിരുന്നു. തീയിൽനിന്നു വൈദ്യുതിയിലേക്കും സന്ദേശവാഹകനിൽനിന്നു ടെലിഫോൺിലേക്കും കുതിരവണിയിൽനിന്ന് മോട്ടാർ വാഹനങ്ങളിലേക്കും സമുഹം മാറി. ശാസ്ത്രനേട്ടങ്ങളെ നാഴികക്കൊണ്ടുകൊണ്ടാണ് സമുഹത്തിൽ കൃത്യമായി അടയാളപ്പെടുത്താൻ നമുക്ക് കഴിയുമായിരുന്നു.

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ട് ഇരുപത്രാനുസരിച്ചുള്ള വഴിമാറിയ പ്ലോൾ ശാസ്ത്ര-സാങ്കേതിക രംഗങ്ങളിലെ നേട്ടങ്ങളെ ഇങ്ങനെ അടയാളപ്പെടുത്തിവെക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നു വന്നു. ഏറ്റവും ആധുനികമായ നേട്ടംപോലും അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ കാലപരാബ്രഹ്മപ്പട്ടതാവുമെന്നും അതിനെ അതിലും പുതിയ നേട്ടം വന്നു പകരംവെക്കുമെന്നും വന്നു. ഈ പ്രക്രിയയ്ക്കാകട്ട് മുൻവർഷത്തെപ്പോലെ കൃത്യമായ ഒരു രീതി (Pattern) ഇല്ലെന്നുംവന്നു. ഇതു കൊംബാക്കേ തന്നെ, ശാസ്ത്ര-സാങ്കേതിക രംഗത്ത് പൊതുവിലും വിജയാന വിനിമയരംഗത്ത് പ്രത്യേകിച്ചും ഉണ്ടാവുന്ന പുതിയ നേട്ടങ്ങളെയാകെ അതിന്റെ സമഗ്രതയിൽ ഉൾക്കൊള്ളാൻ സമുഹത്തിനു കഴിയുന്നില്ല എന്നും വന്നു. ഈ അവസ്ഥയ്ക്ക് സാമുഹ്യവും സാമ്പത്തികവും രാഷ്ട്രീയ വുമായ ഒരു അന്താരാഷ്ട്ര പശ്ചാത്യലമുണ്ട്. ഏഷ്യനാഫോറിക്കൻ ലാറ്റിനമേരിക്കൻ നാടുകളിലെ കോളനിവാഴ്ച തകരുകയും ഈ മേഖലകളിലാകെ നവവിമോചിതരാഷ്ട്രങ്ങൾ ഉയർന്നുവരുകയും ചെയ്ത ഐട്ട് മാണസ്ത്. ഭാതികതലവത്തിൽ തങ്ങൾക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ട നേരിട്ടുള്ള ആധിപത്യത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് സാമ്പത്തിക തലത്തിൽ പ്രചനനമായ ആധിപത്യം സ്ഥാപിച്ചട്ടക്കാൻ വികസിത മുതലാളിത്ത രാഷ്ട്രങ്ങളും അവയെ നയിച്ച സാമ്രാജ്യത്വവും പുതിയ വഴികൾ തേടിയ ഐട്ട്.

ആ നിലയ്ക്കുള്ള അനേഷണങ്ങളുടെ ഫലമായി സാമ്പത്തിക രംഗത്തെ നിയോലിബറൽസത്തിന്റെ നയങ്ങളിലുടെ ആധുനിക മുതലാളിത്തം (LATE Capitalism) രാഷ്ട്രീയമായി നഷ്ടപ്പെട്ട മേഖലയിൽ സാമ്പത്തികമായി പുനസ്ഥാപിച്ചടക്കാൻ തീവ്രമായ ശ്രമമാരംഭിച്ചത് ഈ ഘട്ടത്തിലാണ്.

ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് ശാസ്ത്രസാങ്കേതികരംഗത്ത് പുതിയ വിജ്ഞാന വിസ്തോജനമുണ്ടാകുന്നതും വാർത്താവിനിമയ മേഖലയെ അതുവരെ സൗഖ്യപ്പീകരാൻകൂടിയാവാത്ത തരത്തിലുള്ള വേഗത്തിന്റെ സുപ്പർ ഐവേയിലേക്ക് എടുത്തതിന്റെയുന്നതും. സാഭാവികമായും ലോകാധിപത്യത്തിന് വേണ്ടിയുള്ള പുതുമാർഗ്ഗങ്ങൾ ആരായുകയായിരുന്ന ആധുനിക മുതലാളിത്തവും അതിന്റെ ഫെഡറേറ്റിവ് ക്യാപിറ്റലിംഗിലും മുഴുവൻ ശ്രദ്ധയും ഇവിടെ കേന്ദ്രീകരിച്ചു. സാമ്പത്തിക രംഗത്തെ നിയോലിബറൽസത്തിന്റെ നയങ്ങളും സാംസ്കാരിക രംഗത്തെ പോസ്റ്റ് മോഡേണിസത്തിന്റെ ചിന്തകളും വാർത്താവിതരണ രംഗത്തെ ഡിജിറ്റൽ കമ്പ്യൂണിക്കേഷൻ - കമ്പ്യൂട്ടിങ്ങ് സാങ്കേതികത്വം അറിവുകളും ഒരേബിന്ധുവിൽ ഒരുമിച്ച് ചേർന്നു.

ആഗോളഗ്രാമം എന്നത് സൗഖ്യപമല്ല, യാമാർത്ഥ്യമാണ് എന്നു വന്നു. നൂറ്റാണ്ടുകളെടുത്തുമാത്രം സഖ്യത്തിച്ചിരുന്ന സാംസ്കാരിക ശശ്ലികളും ജീവിതക്രമങ്ങളും സൊക്കേകൾക്കാണ് ഭൂവണ്ണങ്ങളെ കടന്ന് വ്യാപിക്കുമെന്നുവന്നു. അതുവരെ അറിയാത്ത ജീവിതശശ്ലികളും പ്രതികരണരിതികളും അറിവുകളായല്ല, അനുഭവങ്ങളായി തന്നെ കടന്നു വന്നു. ഈ വ്യക്തിയുടെയും സമഷ്ടിയുടെയും മനോഘടനയെ പിടിച്ചുലയ്ക്കുകയും മാറ്റിമറിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥ വന്നു. ഭാതിക ജീവിതാവസ്ഥകളെയാകെ മാറ്റിമറിക്കാനുള്ള ഉപകരണമായി കമ്പ്യൂണിക്കേഷൻ ടെക്നോളജിയെ, ആ രംഗത്ത് അനുനിശ്ചയമെന്നോ അനുഭവമെന്നോണമുണ്ടാവുന്ന നേട്ടങ്ങളെ, ഉപയോഗിക്കാമെന്ന് ആധുനിക മിഷ്യമെന്നോണമുണ്ടാവുന്ന നേട്ടങ്ങളെ, ഉപയോഗിക്കാമെന്ന് ആധുനിക മുതലാളിത്തം തിരിച്ചറിയുകയായിരുന്നു. രാഷ്ട്രീയ തലത്തിൽ നഷ്ടപ്പെട്ട കോളനികളെ സാമ്പത്തിക തലത്തിലും സാംസ്കാരിക തലത്തിലുമായി തിരിച്ചറിപ്പിക്കാനും അവിടെയുള്ള ജനങ്ങളുടെ തന്ത്രത്താല്പര്യങ്ങളെ തങ്ങളുടെ താല്പര്യങ്ങൾക്കാണും പകരം വെക്കാനും മാധ്യമങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കാമെന്ന് അവർ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ഈ പ്രക്രിയയിൽ പുതിയ ഒരു മാധ്യമസംസ്കാരം രൂപപ്പെടുകയായിരുന്നു. ഒരു യൂറോസാൻ്റ്രിക് മാധ്യമസംസ്കാരം.

ആധുനിക പകരമായി മാധ്യമത്തെ ഉപയോഗിക്കാമെന്നത് ഈ ഘട്ടത്തിന്റെ പുതിയ അറിവായിരുന്നില്ല. ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ മന

സ്ഥൂമാറ്റിയെടുക്കാൻ (Mind Management) മാധ്യമങ്ങൾ കരുതുന്ന ആയുധങ്ങളാണെന്ന് ഒന്നാംലോകമഹായുദ്ധത്തിലേ തെളിയിക്കപ്പറ്റിരുന്നു. അമേരിക്കയെ യുദ്ധത്തിലേക്കിറക്കുന്നതിന് ബെഡ്രിക്സ് അന്ന് സവിശേഷ പദ്ധതി തയ്യാറാക്കി. അമേരിക്കൻ ബുദ്ധിജീവികൾക്കിടയിൽ യുദ്ധത്തിലേക്കിരേണ്ടെന്നതിന്റെ ആവശ്യകത പ്രചരിപ്പിക്കുക: ബുദ്ധിജീവികൾ ജനങ്ങളെ ആ വഴിക്ക് ആനയിച്ചുകൊള്ളു. ഇതായിരുന്നു ബെഡ്രിക്സ് ചിന്ത. അമേരിക്കയെക്കുടി യുദ്ധരംഗത്തെക്ക് കൊണ്ടുവന്നില്ലെങ്കിൽ തങ്ങൾക്കു യുദ്ധത്തിൽ തോൽക്കേണ്ടിവരുമെന്ന തിരിച്ചിറവോടെ ബെഡ്രിക്സ് അന്ന് ഇൻഫർമേഷൻ മന്ത്രാലയത്തിന് രൂപംകൊടുത്ത് ഇത് ദാത്യം അതിനെ ഏൽപ്പിച്ചു. അന്ന് ഒരു പ്രോപ്പസ്റ്ററിയും എജൻസി തന്നെ സ്ഥാപിതമായി. കീൽ കമ്മീഷൻ എന്നാണ്ടിന്റെ പേര്. ജനങ്ങളിൽ യുദ്ധാസ്ത്രൂക്തയുടെ (Jingoism) അപസ്ഥാനം പടർത്തുക എന്നായിരുന്നു എജൻസിയുടെ ലക്ഷ്യം. കുമ്മിഷൻ ദാത്യം വിജയിച്ചു. പ്രചാരണമാരംഭിച്ച് മാസങ്ങൾക്കു ഉളിത്തെന്ന ജനങ്ങൾ യുദ്ധത്തിനുവേണ്ടി മുറിവിളിയാരംഭിച്ചു. അമേരിക്ക യുദ്ധത്തിനിരഞ്ഞി.

കീൽ കമ്മീഷനിലുണ്ടായിരുന്ന Edward Berny, പ്രോപ്പസ്റ്ററിയും ശൈർഷകത്തിൽ ഒരു പുസ്തകം തന്നെ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രോപ്പസ്റ്ററിയും വാക്കിന് അന്ന് ദോഷസുചകമായ അർത്ഥമില്ല. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തോടെ ജർമ്മനിയുമായി സന്ധിപ്പെടുത്തിയാണ് അത്തരത്തിലെലാരർത്ഥം Propaganda എന്ന പദത്തിന് ലഭിച്ചത്. ആ പുസ്തകത്തിൽ Edward Berny പറയുന്ന ഒരു വാചകം ശാഖയമാണ്. "It is possible to regiment the public mind every bit, as much as an army regiments their bodies" മനസ്സുകളെ എങ്ങനെന്നെമരുക്കാം എന്ന ആലോചനയിൽ നിന്നാണ് ഈ കൃതിയുണ്ടായത്. ലാറ്റിനമേരിക്കൻ രാജ്യങ്ങളെല്ലാംകെ കീഴ്പ്പെടുത്തിയ പ്രചാരണ - സെസനിക് യുദ്ധത്തിന്റെ പണ്ഡിക്ക് റിലേഷൻസ് ചുമതലയുണ്ടായിരുന്നത് Bernyക്കാണ്. ഗോട്ടിമാലയിൽ ജനാധിപത്യ ഗവൺമെന്റിനെ അടിമിച്ച നടപടിയുടെ പണ്ഡിക്ക് റിലേഷൻസ് ചുമതല ഇന്ത്യൻത്തിനായിരുന്നു. .

മാധ്യമങ്ങളു ഉപയോഗിച്ച് ജനമനസ്സുകളെ കീഴടക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത നേരത്തെതന്നെ അറിഞ്ഞതയാളാണ് ഹിറ്റ്‌ലർ Mein Kampf-ൽ ഹിറ്റ്‌ലർ പറയുന്നു; Germany lost the war because it lost the propaganda battle. പ്രചാരണ യുദ്ധം ജയിച്ചാലേ യുദ്ധം ജയിക്കാനാവു എന്ന് ഹിറ്റ്‌ലർ കണംതാൻ. അന്നു പ്രോപ്പസ്റ്ററി, യുദ്ധത്തിൽ ഹിറ്റ്‌ലർ ജയിച്ചിരുന്നെങ്കിലോ? ചരിത്രം നിഷ്പംഗരമായ മറ്റാരു

വഴിക്കാവുമായിരുന്നു. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധമായപ്പോൾ എസനിക് ശക്തിയേക്കാൾ ഹിറ്റലർ ഉള്ളന്തൽ നൽകിയത് പ്രചാരണ ശക്തി കാണം.

1916ൽ Woodrow Wilson തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടുന്നത് യുദ്ധ വിരുദ്ധ വികാരം പടർത്തിക്കൊണ്ടാണ്. വിദേശത്തുയുദ്ധം ചെയ്യാൻ അമേരിക്കക്കാരെ അയക്കുന്നതിനെതിരായ തീവ്രവികാരം നാടങ്ങളും അലയടിച്ചു. ‘Peace without victory’ എന്നതായിരുന്നു മുഖ്യമും വാക്കും തന്നെ. Woodrow Wilson ആകട്ട, യുദ്ധം ചെയ്യാൻ മനസ്സു കൊണ്ട് നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ, യുദ്ധത്തിനെതിരുന്നിൽക്കൂന്ന ഒരു Pacifist ജനസമൂഹത്തെക്കാണ്ട് എങ്ങനെന്ന യുദ്ധത്തിന്റെ ആവശ്യകത അംഗീകരിപ്പിക്കും? എങ്ങനെന്ന അവരെ ജർമ്മനിക്കെതിരെ തിരിച്ചുവിടും? ഒടുവിൽ വുഡ്രോവിൽസൺ കണ്ണടത്തിയത് പ്രചരണം എന്ന ആയുധത്തെ തന്നെയാണ്. അത് അദ്ദേഹം ഫലപ്രദമായി ഉപയോഗിക്കുക തന്നെചെയ്തു.

ജനങ്ങൾ എങ്ങനെ ചിന്തിക്കണമെന്ന് ഭരണാധികാരികൾക്ക് നിശ്ചയിക്കാവുന്നതാണെന്നും അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്ന തരത്തിൽ തന്നെ ജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം രൂപപ്പെടുത്തിയെടുക്കാവുന്നതാണെന്നും തെളിയുകയായിരുന്നു. കൈത്തകമീഷനിൽ എഡ്വെയിനോപ്പ് അംഗമായിരുന്ന ആളാണ് അമേരിക്കൻ പത്രപ്രവർത്തന ചരിത്രത്തിൽ സവിശേഷ സ്ഥാനമുള്ള Walter Lippman. അദ്ദേഹമാണ് ജനാധിപത്യത്തിൽ ഒരു പുതിയ കലയുണ്ടായും ആ കല ജനസമ്മതി ഉദ്പാദിപ്പിക്കൽ (Manufacture of Consent) ആണെന്നും ഉള്ള സിഖാനം അവതരിപ്പിച്ചത്. ഭരണാധികാരികൾക്ക് ജനാധിപത്യം അസൗകര്യമാവുമ്പോഴാക്കു ഈ കലയുടെ സവിശേഷമായ ഉപയോഗത്തിലൂടെ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ അസൗകര്യങ്ങളെ മറികടക്കാമെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ജനാധിപത്യത്തെ ജനങ്ങളിൽനിന്നും അടീമരിക്കലാണിത്. ആ അടീമരിയെയും ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ഭാഗമായി ജനങ്ങൾ സീകരിച്ചുകൊള്ളുമെന്ന് അദ്ദേഹം വിലയിരുത്തി. ജനാധിപത്യത്തെ മറികടക്കാനുള്ള ജനാധിപത്യത്തിലെ തന്നെ വിദ്യ.

പടിഞ്ഞാറങ്ങും ജനാധിപത്യം അതിന്റെ വസന്തമാണോലാഷിക്കുകയാണെന്നു കരുതുന്നവർ കാണാതെ പോകുന്ന ഒരു സത്യമാണ് ഈ ജനസമ്മതി ഉദ്പാദിപ്പിക്കൽ. സോഷ്യലിറ്റും സ്കോക്കിലും ജനാഭിപ്രാധിക്രാന്തിയായിരുന്നുവെന്നു പറയുമ്പോൾ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ പറുദിസകളിലെ ഈ വിധത്തിലൂള്ള കൃതിമമായ ജനസമ്മതി ഉദ്പാദിപ്പിക്കലിനെ അവർ കാണാതെ പോയി.

ജോർജ്ജ് ഓർവർ ‘അനിമൽഫാം’ റച്ചിച്ചപ്പോൾ പാശ്വാത്യമായുമങ്ങൾ അതിനെ കൊണ്ടാടിയ കാര്യം ലോകത്തിനാകെ അറിയാം. സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ വ്യവസ്ഥക്കെതിരായ ഒരു ആക്ഷേപം രൂപകമായിരുന്നു അത്. ആ കൃതി ലോകമാകെ ചർച്ചചെയ്യപ്പെട്ടപ്പോഴും ആ കൃതിയുടെ ആമുഖം ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടാതെപോയി. കൃതി ചർച്ചാവിഷയായി മുന്നുപതിറ്റാണുകൾ കഴിഞ്ഞ ഘട്ടത്തിൽ മാത്രമേ ആ ആമുഖം പുറം ലോകമരിഞ്ഞുള്ളൂ. ഇംഗ്ലീഷിലെ സെൻസർഷിപ്പിനെ കുറിച്ച് ആമുഖത്തിൽ ഓർവ്വൽ പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നു. പാശ്വാത്യലോകത്താകെ മാധ്യമം സന്ദര്ഭ ലോകത്തിന്റെ കൈപ്പിടിയിലാണെന്നും ആ ലോകം ഇപ്പോടുന്നതെ ജനങ്ങളിലെത്തു എന്ന് ആ സന്ദര്ഭ ലോകംതന്നെ ഉറപ്പുവരുത്തുന്നുണ്ടെന്നും ഓർവ്വൽ എഴുതി. ഓർവ്വലിന്റെ ഈ നിരീക്ഷണം കാണാൻ പാശ്വാത്യലോകം താല്പര്യം കാട്ടിയില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല, ആ നിരീക്ഷണമടങ്ങുന്ന ഭാഗംതന്നെ ദിർഘകാലം തമസ്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഓർവ്വൽ എന്തിനെ ദേശവോ അതുതന്നെ സംഭവിച്ചു. അതും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പറുദി സയിൽ തന്നെ.

മാധ്യമമാണ് ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ ചിന്തയുടെ അജംട രൂപപ്പെട്ടുത്തുന്നത്. ചിന്തകൾ എന്തുവിഷയമാവാമെന്നും, എന്തുവിഷയമാവരുതെന്നും മാധ്യമങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുന്നു. മാധ്യമങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുന്നു എന്നുപറഞ്ഞാൽ മാധ്യമത്തിന് പിന്നിലെ മുലധനം നിശ്ചയിക്കുന്നു. ഇതേ മുലധനത്തിന്റെ ശക്തിയാണ് ആരു ഭരിക്കണമെന്ന് തീരുമാനിക്കുന്നതും. ചുരുക്കത്തിൽ, സ്ഥിതവ്യവസ്ഥ പരിരക്ഷിക്കാനുള്ള ഉപകരണമായി മാധ്യമം മാറുന്നു. അതിനെത്തിരായ ജനകീയമായ ചെറുപലനങ്ങളും ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാനുള്ള ആയുധമായി മാധ്യമങ്ങൾ മാറുന്നു. ഒരു ബോംബുകൊണ്ടല്ലാതെ ഒരു മാധ്യമം കൊണ്ട് ഒരു ജനതയെ കീഴടക്കാമെന്ന തിരിച്ചറിവിലേക്ക് മാധ്യമരാജാക്കന്നാർ ഉണ്ടുന്നു. സാമ്പത്തികാധികാരംപോലെ, രാഷ്ട്രീയാധികാരംപോലെ, ഒരു മാധ്യമ അധികാരം നമ്മുടെ മനസ്സുകളെ ചിന്തകളെ കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നു. അഭിരുചികളെ അതിന്റെ വാൺിജ്യ താല്പര്യങ്ങൾക്കുസിച്ച് മാറ്റി മറിക്കുന്നു. വിശാസങ്ങളെ തകർക്കുകയും പുതുവിശാസങ്ങളെ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വളരെ രാക്ഷസീയമായശക്തിയുള്ള ഒരു മീഡിയ ഇൻഡസ്ട്രി രൂപപ്പെടുവരുന്നു. മറച്ചുവെക്കപ്പെട്ട ആസുരരയാട, അതേസമയം, കമനീയമായ ബാഹ്യരൂപത്തോടെ. ഒന്നാം ലേംക മഹായുദ്ധത്തിലേ ആരംഭിച്ച ഫോപ്പഗാൻഡ ഇൻഡസ്ട്രിയുടെ സ്വാഭാവികമായ തുടർച്ചയാണ് (extention) ഈ മീഡിയ ഇൻഡസ്ട്രി.

വികസിത രാഷ്ട്രങ്ങൾക്ക്, അതിലെ തന്നെ മുലയന്ത്രക്കിൾക്ക് വാർത്തയ്ക്കുമേലധികാരമുണ്ടായത് പുതിയകാലത്തല്ല. പത്രം സതാം നൃറാണിൽത്തന്നെ വാർത്ത ഒരു വ്യവസായമാവുകയും ആ വ്യവസായം ചില കോർപ്പറേറ്റ് സ്ഥാപനങ്ങൾ മുലയന്ത്രിക്കേണ്ട ബലത്തിൽ കയ്യടക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഫ്രാൻസിലെ ഹവാസ്, ജർമ്മൻഈലെ വോൾഫ്, ബീട്ടുംഗിലെ റോയിട്ടേഴ്സ് എന്നിവയടക്കമുള്ള റിങ്ക് കോംബിനേഷനാണ് വാർത്തയുടെ കദ്ദോളം അടക്കിവാണത്. പിന്നീട് അമേരിക്കയുടെ അസോഷ്യറ്റ്സ് പ്രസ്തും ഇതിനോടുചേരുന്നു.

ഈ കോംബിനേഷൻ ആവിർഭാവത്തോടെ വാർത്തകൾക്കുള്ള തദ്ദേശ സ്വഭാവം മാറ്റുന്നു. ഓരോ രാജ്യത്തെയും സംഭവവികാസത്തെ ആ രാജ്യത്തിന്റെ പൊതുതാല്പര്യമെന്ന കണ്ണിലുടെ മാത്രം കണ്ണി രൂന അവസ്ഥമാണ്. ലാറ്റിനമേരിക്കൻ നാടുകളിലെ വിമോചനപ്പോൾ രാജ്യിക്ക് അവൻ്റെ നാട്ടിലെ സംഭവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവുപോലും ചെവേദശിക വാർത്താ ഏജൻസിയുടെ പ്രത്യേകക്രമായ വീക്ഷണകോണിലുടെയേ അറിയാനാവു എന്നു വന്നു. ഓരോ രാജ്യത്തെയും സംഭവങ്ങൾ ആ രാജ്യത്തിന്റെ ശത്രു നൽകിയ ഭാഷ്യങ്ങളിലുടെ ആ രാജ്യത്തെ പരാരൻ അറിയുന്ന സ്ഥിതി വന്നു.

ഇരുപതാം നൃറാണിന്റെ തുടക്കത്തിൽ പൊതുവെ മാധ്യമങ്ങളുടെ സ്വഭാവം ദേശീയതയിലുന്നുനതായിരുന്നു. എന്നാൽ, ആ നൃറാണിന്റെ അവസാനപ്പെട്ടതേതാടെ ഇതിനെ ഒരു ആശോള സമീപനം കൊണ്ടു പകരം ദൈഖ്യം അതായത് എത്തുരാജ്യത്തെ സംഭവത്തോടും വികസിത മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങൾ കൈകൈകാണ്ടുവന്ന മനോഭാവം വാർത്തകളിൽ കലർന്നു. മാധ്യമങ്ങൾക്ക് ദേശീയമായ കരുതലുകളില്ല (National concern) എന്നു വന്നു. അതോടൊപ്പം സാമൂഹിക താല്പര്യങ്ങളെ വാണിജ്യതാല്പര്യങ്ങൾക്ക് പകരംവെക്കുകയും ചെയ്തു.

‘കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ ഇംപീരിയലിസം’ എന്നത് ഇന്ത്യക്ക് മനസ്സിലാവാത്ത കാര്യമല്ല. കോളനിലോകത്ത് ആദ്യമായി ഒരു പത്രം സ്ഥാപിതമായത് ഇന്ത്യയിലാണ്. 1780 ജനുവരി 29-ന് ബംഗാൾ ഗസറ്റ് ഇന്ത്യയിലിരാൻഡി. ഇംഗ്ലീഷുകാരനാണിൽ സ്ഥാപിച്ചത്. പ്രധാനവായനക്കാർ ഇംഗ്ലീഷ് ഇന്ത്യാ കമ്പനിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഇംഗ്ലീഷുകാരായിരുന്നുതാനും. ബീട്ടേൻ്റെ രാജ്യവ്യാപനനയത്തിനും കൊള്ളിയടക്കലിന്റെ താല്പര്യങ്ങൾക്കും ഹാനികരമായതെന്നും ആ പത്രത്തിൽ വന്നിരുന്നില്ല. എന്നിട്ടും ചുരുങ്ഗിയ മാസങ്ങൾക്കുള്ളിൽത്തന്നെ പത്രം ബീട്ടും അസഹനിയമായി. സമാധാനം തകർക്കുന്ന വാർത്ത

കൾ അതിൽ വരുന്നുണ്ട് എന്നാരോപിച്ച് ഗവർണ്ണറ്റജനറൽ ആ പത്രം നിരോധിക്കുകയും പത്രാധിപരെ സെൻസർഷിപ്പിനു വഴങ്ങിയില്ലെന്നു പറഞ്ഞ ജയലിലടയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. സത്രന്മായി വാർത്തകൾ വരുന്നതിനെതിരെവന്ന സാമാജ്യത്വത്തിന്റെ, ഇന്ത്യയിലെ ആദ്യ നീക്കെ മായിരുന്നു അത്. കഴിഞ്ഞുപോയ രണ്ടുകാൽ നൃറാണ്ടിനിടയിൽ പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ മെരുക്കിയെടുക്കാൻ സാമാജ്യത്വം നടത്തിയ ശ്രമങ്ങളുടെ ശുംഖലയിലെ ആദ്യക്ഷേത്രങ്ങളായി അത്.

ഈനു നമ്മൾ മുന്നാം സഹസ്രാബ്ദത്തിന്റെ ആദ്യ വർഷങ്ങളിലെത്തി നിൽക്കുന്നു. മാധ്യമ രംഗത്തെ സാമാജ്യത്വ ഇടപെടൽ പുതിയ കമ്മാപാത്രങ്ങളിലൂടെ, പുതിയ റിതികളിലൂടെ ഇന്നും തുടരുന്നു. അന്ന് മെരുക്കുക എന്നത് മാത്രമായിരുന്നു മീഡിയാ ഇംപിരിയലിസത്തിന്റെ വഴിയെക്കിലിന് അനുനയിപ്പിക്കുക എന്നതുകൂടിയാണെന്നു വനിത കുന്നു. ആദ്യം പ്രിൻ്റ് മീഡിയയിൽ; ഇപ്പോൾ ഇലക്ട്രോണിക് മീഡിയയിലും.

മുന്നാം ലോക രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ആശയ- രാഷ്ട്രീയ - സാമ്പത്തിക - സാംസ്കാരികമേഖലകളിൽ മേധാവിത്വം സ്ഥാപിക്കാൻ അന്ന് ബൈട്ട് നെങ്കിൽ ഇന്ന് അമേരിക്ക വർദ്ധിച്ച വിരുദ്ധത്വാടെ ഇടപെടുന്നു.

എഴുപതുകളുടെ അവസാനത്തിൽ ഒരു ലാറ്റിനമേരിക്കക്കാരൻ വിട്ടിൽ വരുന്ന പത്രം തുറന്നു നോക്കിയാൽ അധ്യാളുടെ ഭൂഖണ്ഡവു മായി ഒരു ബന്ധവുമില്ലാത്തവയാണ് പത്രിൽ എടുവാർത്തകളും എന്നതായിരുന്നു സ്ഥിതി. പത്രിൽ ആറുറിപ്പോർട്ടുകളും AFPയോ, UPIയോ, റോയിട്ടേജ്സോ, AFPയോ നൽകുന്നതായിരുന്നു. വൈകിട്ട് TV തുറന്നാൽ അതിലും അതേ അനുപാതത്തിൽത്തന്നെ അതേസ്വഭാവത്തിലുള്ള വാർത്തകൾ നിരണ്ടുന്നിനു..

എഷ്യയിലെയും ആഫ്രിക്കയിലെയും നവവിമോചിത രാഷ്ട്രങ്ങളിലെല്ലാം ഇതുതന്നെന്നായിരുന്നു സ്ഥിതി. ഭൂരിപക്ഷംജനത ജീവിക്കുന്ന ഏഷ്യനാഫ്രിക്കൻ ലാറ്റിനമേരിക്കൻ നാടുകളിലേയക്ക് വികസിത മുതലാളിത്ത രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് അടുകിയെത്തിയിരുന്നത്, അവരുടെ ആ മേരെലയതിൽ നിന്ന് പുറത്തെയ്ക്കാഴുകിയിരുന്നതിന്റെ നൂറിരട്ടിയായിരുന്നു. പത്രങ്ങളും TVകളും റേഡിയോയും ചലച്ചിത്ര റംഗവുമെല്ലാം പാശ്ചാത്യ പ്രചാരണത്തിന്റെ ബന്ധിയായ അവസ്ഥ. ഓരോ രാജ്യത്തും അതുണ്ടാക്കുന്ന വികസനത്തെക്കുറിച്ചു ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതുമായിരുന്നു പലവഴിയുള്ള ഇതു മാധ്യമ പ്രചാരണം.

കൊള്ളേണിയലിസം അതിന്റെ കൂസിക് രൂപം കൈവിട്ട് പുതു രൂപങ്ങൾ തെടുകയായിരുന്നു. നേട്ടമുണ്ടാക്കാൻ വാർത്തയെ ആശയ തിന്റെ ആയുധമായി ഉപയോഗിക്കാനാവുമെന്ന് കണ്ണടത്തുകയായിരുന്നു. സാമ്രാജ്യത്വം അതിന്റെ സ്വന്തം കാഴ്പ്പാടുകളെ ജനങ്ങളുടെ കാഴ്ചപ്പാടുകളാക്കി മാറ്റാൻ മാധ്യമങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കുകയായിരുന്നു.

ലോകത്ത് 150 പ്രധാന വാർത്താപ്രജന്മികളും 80,000 റേഡിയോ TV സ്റ്റോൺകുകളും 18,200 പ്രധാന പത്രങ്ങളുമാണു ഇത്. എൻസൈസ്കോപിയിയകളും റഫറൻസ് ഗ്രന്ഥങ്ങളും ചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളുംവരെ വൻകിട ബുക്ക്‌ഹാസ്റ്റുകൾ അച്ചടിച്ച് നൽകുന്ന സ്ഥിതിയായിരുന്നു. ഇവയിലൂടെയെല്ലാം സാമ്രാജ്യത്വം അതിന്റെ ഭാഷയും ജീവിതത്തെലിയും സാമൂഹികമുല്യസംഹിതകളും ഉപഭോക്തൃ ക്രമങ്ങളും വികസരരാച്ചുങ്ങളിൽ പടർത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഈ വാർത്താ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കാവശ്യമായതിന്റെ 80 ശതമാനം വാർത്തകളും വികസിത രാഷ്ട്രങ്ങളിലെ 25ഞ്ചം വരുന്ന ട്രാൻസ് നാഷണൽ കോർപ്പറേഷനുകളും ടെലിവിഷനുകളും TV കമ്പ്യൂണിക്കേഷൻ സാറ്റലൈറ്റുകളുമാണ് നൽകുന്നത്. ഈതിൽ ഇരുപതോളം സ്ഥാപനങ്ങൾ അമേരിക്കൻ മുലധനത്തിന്റെ ബലത്തിലുള്ളതാണ്.

ലോകത്തിലെ പ്രധാന വാർത്താപ്രജന്മികളല്ലാം അവയുടെ സഹോദരസ്ഥാപനങ്ങളായി പടക്കോപ്പുനിർമ്മാണ ശാലകൾ നടത്തുന്നുണ്ട്. IBM, WESTING HOUSE, WESTERN ELECTRIC എന്നീ അമേരിക്കൻ മിലിറ്ററി ഇൻഡസ്ട്രീയൽ കോംപ്ലക്സുകളുടെയും അസോസിയേറ്റീവ് പ്രൈ അടക്കമുള്ള പ്രധാന വാർത്താസ്ഥാപനങ്ങളുടെയും പ്രധാന ഓഫീസുകൾ ഒരേ കൂട്ടരാണ്. പശ്ചിമ ജർമ്മനിയുടെ പടക്കോപ്പു വ്യവസായ ശാലയായ സീമെൻസും ഹോൺസിലെ മാത്രയും അനുബന്ധസ്ഥാപനങ്ങളായി വാർത്താപ്രജന്മികളും TV കോർപ്പറേഷനുകളും നടത്തുന്നു. വാർത്തയുടെ Manipulation ലൂടെ ലോകത്തിന്റെ പലഭാഗങ്ങളിലും സംഘർഷമുണ്ടാകുക, സംഘർഷത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന ഇരുകുട്ടർക്കും പടക്കോപ്പുനിർമ്മിച്ചു നൽകുക ഇങ്ങനെ വാർത്തകോണ്ടു വ്യവസായവും അതുവഴി വരുമാനവും വർദ്ധിപ്പിക്കുക എന്നതാണ് തന്റെ. മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ സഹജസാദാ വമാണ് പരസ്പരമുള്ള യുദ്ധമെന്നും യുദ്ധത്തിലാണ് മനസ്സിന്റെ സർഭ്രാത്മകത ഏറ്റവും അധികം ഉദ്ദിഷ്ടത്താവുന്നതെന്നും ഉള്ള ഒരു നവചിന്താധാര കമ്പ്യൂണിക്കേഷൻ ഇംപിരിയലിസം പടർത്തിയത് ഈ പശ്ചാത്യലത്തിലാണ് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത്. ഒരു വശത്ത് വാർത്തവഴിയും ഭോഗ്യാസ്വകത പടർത്തുക, മറുവശത്ത് ആ യുദ്ധഭോഗ്യാസ്വകത മുതലാക്കി പടക്കോപ്പുകൾ വിറ്റഴിച്ചു ലാഭമുണ്ടാകുക. ഈ പടക്കോപ്പ്

നിർമ്മാണ റംഗത്തുനിന്നാണ് അമേരിക്കയുടെ മൊത്തം വരുമാന ത്തിന്റെ സിംഹഭാഗവും വരുന്നത്. വാർത്തയുടെയും പടക്കോപ്പുകളുടെയും ഉല്പാദകരാണ് രാഷ്ട്രീയ നേതൃത്വത്തിലാരുവരണമെന്ന് നിശ്ചയിക്കുന്നത്; മുന്നാം ലോകരാജ്യങ്ങളിൽ ഏതു തരത്തിലുള്ള രാഷ്ട്രീയമാറ്റമുണ്ടാവുന്നതാണ് തങ്ങളുടെ താല്പര്യത്തിനു ശുശ്രാക്കരണമെന്ന് ആലോചിച്ച് അതിനുസരണമായി വാർത്തകൾ നിരു പിടിപ്പിച്ചു നൽകുന്നത്.

ഇതിനുവേണ്ടി ട്രാൻസ്ഗാഷണൽ ടിവി കമ്പനികൾ പ്രത്യേക ഭാഷ്ടരെന്ന് രൂപപ്പെടുത്തുന്നു. ഇരാവിൽ നടത്തിയത് അധിനിവേശമാണെങ്കിലും CNNഉം BBCയും ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞത് ‘ഇരാവ് വിമോചന ദഖത്യ’മെന്നാണ്. അധിനിവേശം ഇവിടെ ‘മോചനദഖത്യ’ മാകുന്നു. ഇരാവിലെ പത്രങ്ങൾപോലും ഇതേ അർത്ഥം തങ്ങളുടെ പത്രങ്ങളിൽ പരിഭ്രാഷ്ടപ്പെടുത്തി ചെർത്തു എന്നോർക്കുക. US വാർത്തയാം ഏജൻസികളെ വാർത്തയ്ക്കായി ആശയിച്ച് പത്രങ്ങളാണീവ.

എൽസാൽവദോറിനെതിരായ വാർത്താകമകളിൽ ദേശാഭിമാനികളെ ഭീകരപ്രവർത്തകരെന്ന് വാക്കുകൊണ്ടു വിശ്വേഷിപ്പിച്ചു. കൊലപതകസംഘങ്ങളെല്ല Social force എന്നുവിശ്വേഷിപ്പിച്ചു. ഫാസിസ്റ്റ് എന്നുപയോഗിക്കേണ്ടിട്ടു ഗവൺമെന്റ് എന്നുപയോഗിച്ചു. അമേരിക്കൻ ഇടപെടലിന് ചുക്കാൻ പിടിച്ചവരെ എൽസാൽവദോറിന്റെ ഉപദേശടക്കൾ എന്നും വിശ്വേഷിപ്പിച്ചു.

1982-ൽ ബൈട്ടൻ - അർജൻറീന സംഘർഷത്തിൽ ആക്രമണം നടത്തിയ ബൈട്ടനെ ടിവി കമ്പനികൾ വിശ്വേഷിപ്പിച്ചത് ‘മുന്നേറ്റസേന’ എന്നാണ്. 1982ൽ ലബനനുനേർക്ക് ഇസ്രയേൽ ആക്രമണം നടത്തിയപ്പോഴും ദൂശ്യമായുമാങ്ങൾ ഇതേരീതി അവലുംബിച്ചു. ഈ സന്ദേശാധികാരി അമേരിക്കൻ സോഷ്യാളജിസ്റ്റ് Herbert I Schiller ‘the mind managers’ എന്ന ശ്രദ്ധത്തിലിംഞനെ പറയുന്നുണ്ട്.

These aggressive business empires organise the world market, as best they can, subject ofcourse to the uneven and partial constraints of national regulation, often minimal and differential bends of economic development in the areas in which they are active. In furthering their goals of securing worldwide markets and unimpeded profitability, they are compelled to influence, and if possible dominate every cultural and informational space that separates them from total control of their global enviroment. This is not a short run neces-

sity. It is a permanent condition that arises out of a market system and the way that system established its priority rewards and sanction'.

സാറ്റലൈറ്റ് ടെലിക്രമ്മേണിക്കേഷൻസ് ആവിർഭാവത്താണ് യാണ് ഈ പ്രക്രിയ വേഗമാർജ്ജിച്ചത്. 1960-കളിൽത്തന്നെൻ്ന് Intelsat എന്ന space telecommunication transnational corporation സ്ഥാപിതമായി. ടിവി സംപ്രേക്ഷണത്തിൽ സാറ്റലൈറ്റുകൾ വാൺജ്യാടിസ്ഥാനത്തിലുപയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള കോർപ്പറേഷനാണിത്. Intelsat -ന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ഓഫീസ് ഉടമ Consat എന്ന അമേരിക്കൻ കമ്പനിയാണ്.

അമേരിക്കൻ പുറത്ത് അമേരിക്കൻ ടിവി പരിപാടികൾ കാണുന്നത് 95 ദശലക്ഷം പേരാണ്. എന്നാൽ ആ വിഭാഗത്തിൽന്ന് പാരമ്പര്യമോ ദേശീയ പെട്ടുകമോ സംസ്കാരമോ ചരിത്രമോ ഒന്നും അമേരിക്കൻ ടിവിപരിപാടിയിൽ ഒരിക്കലും പ്രതിഫലിക്കാറില്ല. എന്നിട്ടും മയക്കുമരുന്നിനടപ്പിടുത്തുപോലെ അവരും അമേരിക്കൻ ടിവിയുടെ വരിക്കാരായി തുടരുന്നു.

ആഗോളമായുമസ്വന്നഭായം കമ്പോള സമ്പർക്കവുടെ ആഗോളവത്കരണത്തിൽന്ന് ഭാഗമായാണ് വളർന്നു വന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ആഗോളസമ്പർക്കവുടെ രാജ്യീയവും സാമ്പത്തികവും ആശയപരവും ആയ നിലനിൽപ്പ് ഉരാപ്പാക്കിക്കാടുക്കാനുള്ള ഒരു കൂത്രിമ ധാർമ്മികത രൂപപ്പെടുത്തിയെടുക്കുക എന്നതായി അതിൽന്ന് ഭാത്യം. 90കളിലെ നിയോ ലിബറൽ കമ്പോള സാമ്പത്തിക നയങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽനിന്ന് ഇതിനെ വേർപ്പെടുത്തി കാണാനാവില്ല. ആഗോളമായുമസ്വന്നഭായം പൊതുവിൽ പടിഞ്ഞാറിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് അമേരിക്കയുടെ മീഡിയാ അധിശ്വരത്തിലായിരിക്കുന്നതിനെ ഈ പ്രവണത വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്.

പല രാജ്യങ്ങളെ ഒരു വലയക്കുകൊഴിശിലാക്കുന്ന ട്രാൻസ്ഗാംഡ് സ്റ്റേറ്റ് കമ്പനികൾ വാർത്താ ലോകത്ത് കടന്നുവന്നു. പത്രാർഹപത്രാം നൃറ്റാണ്ടിലെ വ്യാവസായിക വിപ്പവത്തിനുബന്ധമായി ഉയർന്നുവന്ന ട്രാൻസ്ഗാംഡ് കമ്പനികൾ എറെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതു വാർത്താ ഉത്സ്വാദന രംഗത്താണ്.

പ്രിൻ്റ് മീഡിയ പടിപടിയായാണ് വികസിച്ചുവന്നതെങ്കിൽ ഇലക്ട്രോണിക്സ് മീഡിയ ഒരു സ്ഫോടന വേഗത്തിലാണ് വ്യാപിച്ചത്. ആദ്യം ഇത് പ്രതിഫലിച്ചത് സിനിമാരംഗത്താണ്. ഹോളിവുഡ് ചലച്ചിത്രക്കേന്ദ്രത്തിൽന്ന് ഉദയം ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. ഒക്കോബൻ വിപ്പവത്തിൽന്ന് 1917-ൽ പോലും ലോക ചലച്ചിത്ര പ്രേക്ഷകരുടെ

85 ശതമാനവും അമേരികൻ സിനിമയാണ് കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നത്. ബെഡ്രിക്കിൽപ്പോലും ചലച്ചിത്ര തിയറ്റർ വരുമാനത്തിൽ 90 ശതമാനവും അമേരികൻ ചലച്ചിത്രങ്ങൾ വഴിയായിരുന്നു.

1920-ൽ റേഡിയോ പ്രക്ഷേപണമാരംഭിച്ചപ്പോൾ അമേരിക്ക അതിന്റെ പരസ്യസാധ്യതയും രാഷ്ട്രീയസാധ്യതയും തിരിച്ചറിഞ്ഞു. The National Broadcasting Company (NBC) Colombia Broadcasting systems (CBS) എന്നിവ വളർന്നുവന്നു. 40കളിൽ ലാറ്റിനമേരിക്കൻ മനസ്സുകളെ നേടിയെടുക്കാൻ റേഡിയോ കാര്യമായി പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. Monroe Doctrines എന്ന ഇതരിയപ്പെട്ടു. ലാറ്റിനമേരിക്കൻ സംസ്കാരത്തിനും രാഷ്ട്രീയത്തിനുംമേൽ പിടിമുറുക്കാൻ US ആസുത്രകൾ ഏറ്റവും ഉപയോഗിച്ചത് റേഡിയോ ആണ്. ആശോളതലത്തിൽ രാഷ്ട്രീയ സാമ്പത്തിക അധിശ്ഠതാം സ്ഥാപിക്കാനുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ വലിയ ഒരു ആയുധമാണെന്ന് അമേരിക്ക തിരിച്ചറിയുകയായിരുന്നു.

സാമ്പത്തിക ഉദാരവത്കരണനന്നയം 90കളുടെ ആരംഭത്തിൽ തുടങ്ങിയതോടെ ഈ TNC കൾക്ക് ഇന്ത്യയുടെ വാതിൽ തുറന്നു കൊടുക്കാനുള്ള സമർദ്ദമേറി. ഇതിനു കീഴടങ്ങിക്കാണ്ടാണ് അടുത്തിടെ കേന്ദ്രഗവൺമെന്റ് ഭാവാധകാളുണ്ട് ബിൽ അവതരിപ്പിച്ചത്. ദൃശ്യമായുമാം രംഗത്ത് വിദേശ മുലധന നിക്ഷേപം ഉറപ്പാക്കുന്ന ബില്ലാണിൽ.

മാധ്യമങ്ങളുടെ ജനകീയസഭാവത്തെയും ജനകീയവത്കരണശ്രമത്തെയും അടിമറിക്കാനുള്ള നിയമമാണിൽ. വിദേശമുലധനം അതിനുപിനിലുള്ള ചില സ്ഥാപിത താൽപര്യങ്ങളേക്കുടി ഇന്ത്യയിലേക്ക് കടത്തിക്കാണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. ആ താൽപര്യങ്ങളും ദേശീയ താൽപര്യങ്ങളും ഒത്തുപോവുക വിഷമമാണ്. പൊതുജനാഭിപ്രായം രൂപപ്പെട്ടുത്തിരെടുക്കുന്നതിൽ വലിയ പങ്കുവഹിക്കുന്ന മാധ്യമം വൈദേശിക മുലധന-രാഷ്ട്രീയ താൽപര്യങ്ങളുടെ ഉപകരണമാകും സേവനം നമ്മുടെ ജനങ്ങളുടെ തന്നെ ചിന്തയും മനോഭാവങ്ങളും വൈദേശിക താൽപര്യങ്ങൾക്കുസൂച്യത്തായി രൂപപ്പെട്ടാം. അതാവട്ടം, രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും ജനതയുടേയും താൽപര്യങ്ങൾക്കെതിരാവും. നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തിനെതിരാവും. ദേശീയതയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സകൽപ്പങ്ങൾക്കെതിരാവും; അത് രാജ്യത്തിന്റെ സ്വത്ത്വവും പരമാധികാരപൂർണ്ണവുമായ നിലനിൽപ്പിനുതന്നെ അപകടമാവും.

വിവരങ്ങളുടെ കൈമാറ്റ (INformation Exchange) തിനുള്ള ഒരു പൊതുമണ്ഡലം ഇല്ലാതാവുകയും വിവരങ്ങളുടെ അതും വിവേ

ചനപുർവ്വം അരിച്ചെടുത്ത (filtered) വിവരങ്ങളുടെ എക്പക്ഷിയ പ്രവാഹത്തിന് വഴിവെക്കുകയും ചെയ്യും.

യുഖാനന്തര ലൈഖൻസിൽ ജർണ്ണൽിറ്റർ ഓഫ് വുൾഫ് തകർന്നു. ഫ്രഞ്ച് പ്രസ്താവന ഫ്രഞ്ച് പ്രസ്താവന ഏന്റെ AFP ആയി. APയും UPIയും UPI ആയി. പട്ടിപടിയായി അമേരിക്കയുടെ ആഗോളവാർത്തയാ ധിപത്യം സമ്പൂർണ്ണമായി.

വിസ്മയിപ്പിക്കുക, തെട്ടിക്കുക, റസിപ്പിക്കുക അതുവഴി ലാഭമുണ്ടാക്കുക എന്നതിന്പുറം മറ്റാന്നും മാധ്യമർക്ക് ചെയ്യാനില്ല എന്ന ചിന്ത പടർത്തി, ഈ നയങ്ങൾ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ മീഡിയാ രംഗത്തെ ഈ deregulation ആ നയങ്ങളുടെ സർവ്വരാജ്യമായ അമേരിക്കയിൽപ്പോലും ശക്തമായ ചെറുത്തുനിൽപ്പു നേരിട്ടു. എന്നാൽ ജനങ്ങളുടെ എതിർപ്പിനെ അധികാരത്തിലൂള്ള സ്വാധീനം വഴി മറിക്കടക്കാൻ മീഡിയാരംഗത്തെ കോർപ്പറേറ്റ് ശക്തികൾക്ക് കഴിഞ്ഞു. അധികാരത്തിന് മാധ്യമത്തെയും മാധ്യമത്തിന് അധികാരത്തെയും ആവശ്യമാണെല്ലാ.

80കളിൽ കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ സാങ്കേതിക അതാനത്തിൽ വിസ്മേണമുണ്ടാവുകയും ആഗോളകമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ ശൃംഖല സാധ്യമാവുകയും ചെയ്തതോടെ വാർത്തകളുടെ ആഗോളവത്കാരണം - ആഗോള എസ്റ്റർബ്രേപ്രസൂകൾ - സാധ്യമാവും എന്നുവന്നു. CNN എന്നിയപ്പെടുന്ന കേബിൾ ന്യൂസ് നേര്ത്ത് വർക്ക്, MTV എന്നിയപ്പെടുന്ന മുമ്പിൽ ടെലിവിഷൻ, ESPN എന്നിയപ്പെടുന്ന Entertainment and Sports network എന്നിങ്ങനെയുള്ള സാറ്റിലൈറ്റ് സർവീസുകൾക്കല്ലാതെ ചെറുമുലയന്തെതാടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന സഹകരണ സംരംഭങ്ങൾക്ക് പിത്രത്തിന് പുറത്ത് നിൽക്കുകയേ വഴിയുള്ള എന്നുവന്നു.

ഈ ലൈഖൻസിൽ 80കളിൽ ടെലിവിഷൻ പരിപാടികളുടെ യുണോ പ്രിൽനിന്നുള്ള കയറ്റുമതി 225 ശതമാനം കണ്ണുവർഖിച്ചു. ഹോളിവുഡിൽ ലോകവ്യാപകമായുള്ള കയറ്റുമതി 1987നും 91നും ഇടക്ക് 1.1 ബില്യൺ ഡോളറായിരുന്നത് 2.2 ബില്യൺായി. ഇരട്ടിച്ചു.

ടെലിവിഷൻ കാണലിൽ മണിക്കൂറുകളുടെ എണ്ണം 79നും 91നും ഇടയ്ക്ക് മുന്നിരടിയായി. മാധ്യമരംഗത്ത് മുമ്പില്ലാത്തവിധത്തിലുള്ള corporation consolidation ആണ് അന്ന് നടന്നത്. ഒരു ആഗോള മീഡിയാ കമ്പോളം വികസിച്ചുവരിയാണുണ്ടായത്. Rupert Murdochഡിൽ ന്യൂ കോർപ്പറേഷൻ, ജനറൽ ഇലക്ട്രിക്ക് എന്ന പട

കോപ്പ് നിർമ്മാണ കമ്പനിയുടെ NBC, Time Warmer, Disney, Turner Broadcasting, Sony corporation എന്നിങ്ങനെ ഒരുപിടി കോർപ്പറേറ്റ് സ്ഥാപനങ്ങൾ വാർത്താലോകത്തെയും ദൃശ്യലോകത്തെയും പാടേ ഗസിക്കുകയായിരുന്നു. ഈ പ്രകീയ ഒരു പുതിയ Media Imperialism സൃഷ്ടിച്ചു. ടൊൻസ്‌ഗാംഷ്ഩൽ കോർപ്പറേറ്റ് ഇംപീരിയലിസം.

ആശോള സാറ്റലൈറ്റ് ടെലിവിഷൻ ഉദയത്തോടെ വാർത്താലോകത്തെ, മുന്നോ നാലോ കോർപ്പറേറ്റ് സ്ഥാപനങ്ങൾ പങ്കിടെട്ടു കുകയായിരുന്നു. BIG-4 എന്നറിയപ്പെടുത്തുന്ന AP, UPI, റോയിട്ടേഴ്സ്, AFP എന്നീ വാർത്താ ഏജൻസികൾ പ്രീസ് മീഡിയ പക്കിടപ്പോൾ റോയിട്ടേഴ്സ് ടിവി, Worldwide Television News, BBC, CNN, തും കോർപ്പറേഷൻ എന്നിവ ദൃശ്യലോകത്തെ പകിട്ടു.

റോയിട്ടേഴ്സും BBCയും ചേർന്ന Visnews സ്ഥാപിച്ചു. UPI ബെറ്റിഷ് കമ്പനികളുമായി ചേർന്ന UPI/TN സ്ഥാപിച്ചു. CBSഉം ABCയും ശക്തമായി. ലോകസിനിമയെ അമേരിക്കയുടെ കൊളംബിയ, 20th Century fox, MCA, WARNER Brothers, Metro Goldwyn Mayor, പാര മാൺ എന്നിങ്ങനെ വിരലിലെല്ലാവുന്ന കമ്പനികൾ കീഴടക്കി.

എഴുപതിക്കർക്ക് തൊട്ടുമുന്നുള്ള കാൽ നൂറ്റാണ്ട് കാലം ഏഷ്യയിലേയും ആഫ്രിക്കയിലേയും നിരവധി കോളനിരാജ്യങ്ങൾ രാഷ്ട്രീയ സ്വാതന്ത്ര്യം നേടി. രാഷ്ട്രീയകാര കാര്യത്തിൽ കോളനി ഭരണത്തിൽ നിന്ന് വിമുക്തമായ ഈ രാജ്യങ്ങൾ വാർത്തയുടെ കാര്യത്തിൽ ഒരു പുതിയ കോളനിയായി രൂപപ്പെടുകയായിരുന്നു. മുന്നാം ലോകമെമ്പന്ത് ലോക വാർത്തായിപ്പത്തിൽ നവകോളനിയായി മാറുകയായിരുന്നു. 60ക്കളിൽ Geosynchronous Communication Satellite വികസിപ്പിച്ചടക്കത്തെതാടെ കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ രംഗത്ത് ഒരു വിപ്പവമായി. വാർത്താകാരയും മുന്നാംലോക രാജ്യങ്ങൾ വികസിത രാഷ്ട്രങ്ങളെ കൂടുതലായി ആശ്രയിക്കാൻ തുടങ്ങുകയായി.

മുന്നാംലോക രാജ്യങ്ങൾക്ക് എന്നാണ് ആവശ്യമുള്ളത് എന്ന് നോക്കിയില്ല, മറിച്ച് അവർ എന്ത് ആവശ്യപ്പെടണമെന്നാണ് തങ്ങൾ ആശേഷിക്കുന്നത് എന്നുനോക്കിയാണ് വികസിതരാഷ്ട്രങ്ങൾ വാർത്തകൾ രൂപപ്പെടുത്തിയതും ഫിൽറ്റർ ചെയ്ത് വിതരണം ചെയ്തതും.

കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ രംഗത്തെ ഉള്ളവരും ഇല്ലാത്തവരും തമിലുള്ള വെരുഡ്യും വർദ്ധിച്ചുവന്നതോടെ കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ നയപോരാട്ടങ്ങളും ഉടലെടുത്തു. UNലും UNESCOയിലും ഇൻറോഷ്ണൽ ടെലികമ്മ്യൂണിക്കേഷൻസ് യൂണിയനിലുമെല്ലാം ഇതിന്റെ

ചർച്ചകൾ പ്രതിയന്നിച്ചു. 70കളിൽ നുറോളം രാജ്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ട ചേരിച്ചേരാ ഉച്ചകോടി ഗ്രോബൽ മീഡിയാ ഡിബേറ്റിനുവേണ്ടിയുള്ള ശമം തന്നെ നടത്തി. തെക്കും വടക്കും തമിലുള്ള കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ അസന്തുലിതാവസ്ഥ, ഗ്രോബൽ മീഡിയയുടെ കുത്തകാധിപത്യം, വാർത്തകളുടെ ഏകദിശ പ്രവാഹം, എന്നിവയെക്കു മുൻനിർത്തി കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ ഇപ്പോരിയലിസ്തിനെതിനെതിരായ ഒരു മുറിവിലീ അവിടെ ആരംഭിച്ചു. പടിഞ്ഞാറൻമുല്യങ്ങൾ വികസര രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കു മേൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്നതിനെതിരായ വികാരം പടർന്നു. മുന്നാം ലോക രാജ്യങ്ങൾക്കാകെ മുൻകൈയുള്ള ഒരു അന്താരാഷ്ട്ര വാർത്താ കമം (New International Information Order) സ്ഥാപിച്ചെടുക്കാനുള്ള ശമം ആരംഭിച്ചു. ചേരിച്ചേരാ ഉച്ചകോടി പ്രമേയത്തിലുടെ എൻപ തുകളുടെ തുടക്കത്തിൽ ഇങ്ങനെ പ്രവൃത്തിച്ചു. A New International Information order in the fields of information and mass communication is as vital as a new international economic order'

NWICO എന്ന ചുരുക്കപ്പേരിൽ New World Information and communication order എന്ന സകലപത്തിൽ ആ പരിശോധനയൾ ഒരു അനിന്നനു. ചേരിച്ചേരാപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സഹജമായ ഭാർബല്യമായി രൂനു, അത് പ്രായോഗിക തലത്തിലേക്ക് നീങ്ങാതിരുന്നതിന് കാരണം. ജനാധിപത്യവാദികളായ ഭരണാധികാരികൾ മുതൽ അഴി മതിഗ്രസ്തരായ ഏകാധിപതികൾവരെ ഉൾപ്പെട്ടതായിരുന്നു ചേരി ചേരാ പ്രസ്ഥാനം. നിർബന്ധക സന്ദർഭത്തിൽ വികസര രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ താത്പര്യങ്ങളെ വികസിതരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം വഴി അല്പപേക്ഷിക്കാൻ NAMൽ നിന്നു തന്നെ ആളുക്കിട്ടുമായിരുന്നു. ഈ പക്ഷത്തേക്കുള്ള സത്യന്മായ വാർത്താപ്രവാഹം ഉറപ്പുവരുത്തുന്ന തിന്റെ ആവശ്യകതകൾ അടിവരയിടുന്ന Mac Bride Commission റിപ്പോർട്ട്, ആ കമ്മീഷനെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയ UNESCO യുടെ മേഖലയിൽത്തന്നെ പൊടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു.

80കളിൽ ഉദാരവത്കരണനയം ശക്തമായതോടെ അതിർത്തി കടന്നുള്ള മുലയനപ്രവാഹം ഉത്തര-ദക്ഷിണ ബന്ധങ്ങളിൽ കൂടുതൽ അസന്തുലിതാവസ്ഥ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ട് ശക്തിപ്പെടുകയായിരുന്നു.

14 വികസിത രാജ്യങ്ങളിലായി 7000 ട്രാൻസ്‌നാഷണൽ കമ്പനികളുണ്ടായിരുന്നത് 20 വർഷങ്ങൾക്കാണ് ആഗോള ഉദാരവത്കരണ നയങ്ങളുടെ തന്മാലിൽ 26,000 ആയി ഉയർന്നു. അന്ന

മായ കമ്പോളതാൽ പര്യങ്ങൾ സാമുഹികവും സാംസ്കാരികവും മാനുഷികവുമായ എല്ലാ പരിഗണനകളെയും കീഴടക്കുകയായിരുന്നു.

ഉറുശേരി റബ്ബേ് ചർച്ചകൾക്കും ഡക്ടർ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കും അതേ തൃതൃക്കനുണ്ടായ ഗാട്ട് കരാറിനും വേദിയ് ട്രേഡിംഗ് ഓഫെറേറ്റേംസേഷൻസ് രൂപീകരണത്തിനുമൊക്കെ ശേഷം വികസിത- വികസര രാശ്ചി അൾക്കിടയിലെ വാർത്താസംബന്ധമായ ബന്ധം കുടുതൽ വഷളാ വുകയായിരുന്നു. ഗാട്ട് കരാർ താരിഫ് നിരക്കുകൾ കുറച്ചപ്പോൾ തുഞ്ചപരമേഷ്ഠൻരംഗത്ത് വികസിത രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കുമാത്രം ഗുണകരമായ സ്ഥിതിയുണ്ടായി. ബഹിക സത്തവകാശനിയമവും പേറ്റണ്ട് നിയവുമൊക്കെ ഭേദഗതിപ്പെടുത്തിയപ്പോഴും ആനുകൂല്യം സന്ധന രാശ്ചിങ്ങൾക്ക് മാത്രം അനുഭവിക്കാവുന്ന നിലയായി.

1980-ൽ ലോക വ്യാപാരത്തിന്റെ 18 ശതമാനമായിരുന്നു കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ രംഗത്തിന് വകാശ പ്ല്യൂട്ട്. അതായത് 350 ബില്യൺ ഡ്രോളർ. 86 ആയപ്പോഴേക്ക് തുൽ 1600 ബില്യൺ ഡ്രോള് റായി ഉയർന്നു. കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻരംഗം അന്താരാഷ്ട്ര കമ്പോളമായി ലാഭമുണ്ടാക്കിയപ്പോൾ അതിന്റെ ഒരു പ്രധാനവും വികസര രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കർഹതപ്പെട്ടതാവുന്നില്ല എന്നും വന്നു.

സാമ്പത്തികരംഗത്തെ നിയോ ലിബറൽ നയങ്ങൾ ഉദാരവത്കരണമെന്നും deregulation എന്നും ഒക്കെ വ്യാവ്യാനിക്കൾപ്പറ്റിട്ടുള്ളതെ കിലും കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ രംഗത്ത് ഇവ പ്രതിഫലിച്ചത് മറ്റാരു പ്രത്യേകജൂപത്തിലാണ്. സാമുഹികവും ധാർമ്മികവും നൈതികവും രാശ്ചിയവുമായ എല്ലാത്തരം കടമകളിൽനിന്നും മായുമതെന്തെ തീർത്തും മുക്തമാക്കുക എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് ഈ നിയോ ലിബറൽ നയങ്ങൾ കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ രംഗത്തെക്ക് കടന്നുവന്നത്. ചേരിചേരാ പ്രസ്ഥാനത്തിന് ഒരു ബാദൽ അന്താരാഷ്ട്രവാർത്താക്രമം സ്ഥാപിച്ചെടുക്കാൻ കഴിയാതെവന്നത് ഈ രംഗത്തെ അമേരിക്കൻ ആധിപത്യം സർവ്വവ്യാപകമാക്കി.

ആധുനികമുതലാളിത്തം, അതിന്റെ അധിനത്തയിൽ വികാസം പ്രാപിക്കുന്ന കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻരംഗം, കലോ-സാംസ്കാരിക റംഗങ്ങളിലെ അതിന്റെ പ്രകടരുപമായി മാറിക്കഴിഞ്ഞ പോല്ല് മോഡേ സ്റ്റിസം എന്നിവ മുന്നും ഒരു പ്രത്യേക തലത്തിൽ യോജിക്കുന്നതായി ഞാൻ ഈ പ്രഭാഷണത്തിന്റെ പ്രാരംഭഘട്ടത്തിൽ പറഞ്ഞു. സാമാജ്യത്വം തോകു ചുണ്ടിക്കൊണ്ട നമ്മ കീഴടക്കു എന്ന ഇന്ന് ആരം കരുതുന്നില്ല. സാമ്പത്തിക പരമാധികാരം തകർത്ത് രാജ്യങ്ങളെ അടിമപ്പെടിശ്യൂകളാക്കി മാറ്റാമെന്ന് അത് ഇതിനകം കാണിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ട്.

ഇതിനൊപ്പം ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക തനിക്കുള്ളിലോ നശി പ്ലിച്ചുകൊണ്ട്, ഒരു പ്രത്യേക ജനത് എന്ന സ്വത്രത്തെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്തുകൊണ്ട് ആ രാജ്യത്തെ കീഴ്പ്പെടുത്താമെന്ന ബോധത്തി ലേയ്ക്ക് സാമാജ്യത്വം ഉണ്ടിന്നുവരുന്ന കാലമാണിൽ.

ഈ രംഗത്തെ ഏറ്റവും വലിയ പരീക്ഷണം സാമാജ്യത്വം നട തനുന്നത് ദൃശ്യമാധ്യമരംഗത്തും പ്ലം സാഹിത്യ സാംസ്കാരിക രംഗ അഭിലുമാണ്. ഇൻഫർമേഷൻ റവല്യൂഷൻ പശ്വാത്തലത്തിലും സാധാരണ അനുകൂലാന്തരീക്ഷം ദൃശ്യമാധ്യമരംഗത്തെ ദേശനംഭിന ജീവി തത്തിന്റെ ഒഴിവാക്കാനാവാത്ത ഭാഗമാക്കി മാറ്റുന്നതിന് സഹായക മായിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെ ജനങ്ങൾ സൌകരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുമുണ്ട്. ഈതാ കട്ടു, കുടുതൽ അനുകൂലമായ അന്തരീക്ഷമായി സാമാജ്യത്വം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

ജനങ്ങൾ പൊതുവേ പുതിയ സാങ്കേതിക അംഗങ്ങാന്തരയും അതിന്റെ ഗുണങ്ങളേയും മുഖവിലയ്ക്ക് സൌകരിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയുമാണ്. അതിവേഗത്തിൽ, ഇൻസ്റ്റന്റ് ആയി, ഇൻഫർമേഷൻ അതിരുകളെ കടന്ന് എത്തുന്നു. ജനാധിപത്യസമൂഹത്തിന്റെ ആരോഗ്യകരമായ വളർച്ചയ്ക്ക് വിവരലഭ്യത (access to information) വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്. അച്ചടിച്ചു കിട്ടുന്നതിനേക്കാൾ ജനങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നത് ദൃശ്യങ്ങളെ (Visuals) ആണ്. അതിൽ ideological manipulation ന് അധികം സാധ്യതയില്ല എന്നു ജനങ്ങൾ കരുതുന്നു. വിദ്യരജിവിതങ്ങളെ, സാമൂഹ്യക്രമങ്ങളെ അൽപ്പ പരിചയപ്പെടുത്തിത്തരുന്നുണ്ട്. നിരക്ഷരതകാണ്ഡങ്ങളാവുന്ന, സമൂഹത്തിന്റെ പോരായ്മകളെ ഇല്ലാതാക്കുന്നവിധം ബോധത്തിന്റെതായ ഒരു പുതുസാക്ഷരത ഇത് വളർത്തിയെടുക്കുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ കലാ- സാംസ്കാരിക രൂപങ്ങൾ പുനരവത്രിപ്പിച്ചു സുക്ഷിച്ചുവയ്ക്കാനത് അവസരമാരുക്കുന്നു. സത്യത്തോടും ധാരാർത്ഥ്യത്തോടുമുള്ള പുർണ്ണ പ്രതിബുദ്ധത ഈ മാധ്യമം ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നും അതിൽ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്താൽ അതിന്റെ വിശ്വാസ്യത തകരുമെന്നുമുള്ള ചിന്ത വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നതു കൊണ്ട് പ്രോഫഷണൽ honesty കൂടിയ അളവിൽ ഈ മാധ്യമം നിലനിർത്തുന്നുണ്ടെന്ന് ജനങ്ങൾ കരുതുന്നുണ്ട്. Timeലും Spaceലും ഉണ്ഡായ reduction ആഗോളഗ്രാമം എന്ന സകലപം സാധ്യമാക്കിയ സാഹചര്യത്തിൽ ഈ മാധ്യമം വർദ്ധിച്ചു പ്രസക്തിയുള്ളതായി മാറിയിരിക്കുന്നു എന്ന ചിന്തയും പ്രശ്നലമാണ്.

ഇത്തരം അനുകൂല ചിന്തകൾ നിരണ്ട മനസ്സിലേയ്ക്ക് ദൃശ്യമാധ്യമങ്ങളെക്കുറിച്ചും അതിനു പിന്നിലെ പ്രത്യയശാസ്ത്ര താല്പര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഉള്ള സംശയങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷിൽ താഴെ വിഷയ

കരമാണ്. ഇതുകൊണ്ടാക്കെത്തനെന്നയാണ് MC Luhanc Medium is the messages എന്ന സിഖാന്തം രൂപപ്പെടുത്താൻ കഴിഞ്ഞതും.

Medium തന്നെ message ആവുണ്ടോൾ മീഡിയത്തിൽ അഭിത പ്രാധാന്യം വരികയും message വളരെ പിനിലേക്കു തള്ളപ്പെടുപോ വുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അതുമുൻനിർത്തിത്തനെ ദൃശ്യമായുമാണെങ്കണ്ണിച്ചുള്ള ഒരു പുനർവിലയിരുത്തൽ ആവശ്യമായി വരുന്നു.

ദൃശ്യമായുമാണെങ്കിൽ സാംസ്കാരികരംഗത്ത് ഏതു വിധത്തിലുള്ള സ്വാധീനങ്ങളും പരിവർത്തനങ്ങളുമാണ് ഉള്ളവാക്കുന്ത് എന്നത് ഗാരം വമായി ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

1. നമുക്ക് ഒരു സാമൂഹികമായ ഇടം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു Social Space. ഈ വായനശാലയാവാം. കേഷ്ട്രമെത്താനമാവാം. മദ്യശാപ്നുമാവാം. അത്തരം Social Space-കളിൽ വ്യക്തിയേയും സമൂഹത്തെയും നാടിനേയും ബാധിക്കുന്ന വിഷയങ്ങൾ സമഗ്രമായി ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈത് ഏത് വിഷയത്തെയും സംബന്ധിച്ച് ഒരു സാമൂഹ്യ അവബോധം സൃഷ്ടിക്കാൻ ഉതകിയിരുന്നു. എന്നാൽ പുതിയ മാധ്യമം അത്തരം Social space-കളിൽനിന്നൊക്കെ വ്യക്തികളെ തിരിച്ചുവിളിച്ച് അവബേശി സ്വീകരണമുറിയിലിരുത്തുന്നു. അവബേശി മുമ്പിൽ വിസ്മയഭരിതമായ ഒരു ദൃശ്യലോകം തുറന്നുവെക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ Social space നശിക്കുന്നത് സാമൂഹികമായ പുരോഗതിക്ക് വലിയ തോതിൽ വിലങ്ങുതടിയാവുന്നുണ്ട്.

2. ഇങ്ങനെ സ്വീകരണമുറിയിലിരിക്കാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തിയുടെ മുമ്പിൽ ദൃശ്യമായുമാണെങ്കിൽ തുറന്നിട്ടുന്നത് ധാമാർത്ഥ്യത്തിന്റെ കാഴ്ചകളെല്ലാം. Real Reality അവബേശി മുമ്പിൽ ഒരിക്കലും വരുന്നില്ല. Reality യുടെ മാധ്യമ താല്പര്യത്തിലുള്ളത്, മാധ്യമത്തിനു പിന്നിലെ മുലയന്ത്രിന്റെ താല്പര്യത്തിലുള്ളത്, realityയുടെ ഒരു version മാത്രമേ വരുന്നുള്ളത്.

ധാമാർത്ഥ്യത്തിന്റെ ലോകത്തുനിന്ന് കാഴ്ചകളുടെ ഭേദം സൃഷ്ടിച്ച് വ്യക്തിയുടെ മനസ്സിനെ അയ്മാർത്ഥമായ ഒരു ലോകത്തെയ്ക്ക് അതു കൊണ്ടുപോകുന്നു. കാഴ്ചകളെ Spectacular ആക്കുക, Multiply ചെയ്യുക, magnify ചെയ്യുക. ഈ മുന്നുകാര്യങ്ങളാണ് TVയിൽ നടക്കുന്നത്.

കാഴ്ചയുടെ സാംസ്കാരം അതിവേഗത്തിൽ പരിണാമവിഭ്യയ മാവുകയാണ്. കാഴ്ചകളെ, ദൃശ്യങ്ങളെ ഉപജീവിച്ചു കഴിയുന്ന ഒരു സമൂഹമായി നാം അതിവേഗത്തിൽ മാറുന്നു. ഗീ ഓ ബോർഡ് (Guey

De Borte) എന്ന പ്രമേയ തത്രചിന്തകൾ തന്റെ 'Society of spectacles' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ഇക്കാര്യം സുചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. വികസിത മുതലാളിത്തത്തിനു കീഴിൽ ആധുനിക സമൂഹങ്ങൾ എങ്ങനെ പൊലിപ്പിച്ചെടുത്ത വിസ്മയക്കാഴ്ചകളുടെ അടിമകളാവുന്നു എന്ന് അതിൽ ബോർഡ് പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. മുതലാളിത്തത്തിന് മുലയനം എന്താണോ അതുതനെന്നയാണ് വികസിത മുതലാളിത്തത്തിന് (Late Capitalism) ദൃശ്യങ്ങൾ (spectacles) എന്ന് ബോർഡ് പറയുന്നു. നമ്മൾ ഈന് ജീവിതത്തെ തിരിച്ചറിയുന്നതും മനസ്സിലാക്കുന്നതും അനുഭവിക്കുന്നതും ജീവിക്കുന്നതു തനെനയും ദൃശ്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്, അതിലെതനെ സിംഖലുകളുടെയും സിഗ്നലുകളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. സന്താം ജീവിതത്തെ മനുഷ്യൻ നോക്കിക്കാണുന്നതും വിലയിരുത്തുന്നതും പുതിയ മാധ്യമം തുറന്നിട്ടുന്ന ക്യാമറകളിലുടെയാണ് എന്നുവരുന്നു.

ഇപ്പുകൾ, ഭാവങ്ങൾ, സന്ദർഭങ്ങൾ, അവസ്ഥകൾ എന്നിങ്ങനെ ജീവിതത്തിലെ നാനാവ്യാപാരങ്ങളെല്ലാം ആധുനിക മാധ്യമങ്ങൾ എതാണ്ട് നിർദ്ദേശരൂപേണ ദൃശ്യങ്ങളാക്കി അവതരിപ്പിക്കുകയാണ്. ജീവിക്കപ്പെടുന്ന യാമാർത്ഥ്യത്തിന് (Lived Reality) ബഹളായി ജീവിതത്തെ കാഴ്ചകളുടെ ഒരു മഹാശേഖരമായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി അവതരിപ്പിക്കുന്ന പ്രക്രിയയാണിത്. മൗലികമായതിനെ പകർപ്പുകൊണ്ടു പിന്തുള്ളുന്ന ഒരു വ്യാജ പ്രവർത്തനം.

സ്നേഹം, വാത്സല്യം, പ്രണയം, രത്നി, പ്രതീക്ഷ, 'ചർമ്മകാന്തി, ശ്രദ്ധാനന്ദഭാഗം, ആഹാരം, വിനോദം, ധാരം, ഓഫീസുവേള, ശുചിത്വം തുടങ്ങിയ, ജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ അനുഭവങ്ങൾക്കും വിപണനം താൽപര്യപ്രകാരമുള്ള മാതൃകകൾ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. കാഴ്ചയുടെ ഒരു കപടശോലാഷമാവുന്നുണ്ട് ഈത്.

കണ്ണാളത്തിൽ ലഭ്യമായ നിർദ്ദിഷ്ട ഉല്പന്നങ്ങളുടെ ചിത്രങ്ങൾഒന്നിലും മാതൃകാപരവും അഭിലഷണീയവും പ്രചോദനീയവുമായ ഒരു അയമാർത്ഥ യാമാർത്ഥ്യം ഈ കപടശോലാഷങ്ങളിലും അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. 24 തവണകുളിക്കുന്നതിനു സമമാണ് ഒരു പ്രത്യേക സോപ്പു തേച്ചുള്ള കുളി എന്ന് പരസ്യവാചകം. ചർമ്മകാന്തിയുണ്ടാവാനെ കൂടിയേ തീരു എന്ന് ബോധവൽക്കരണം. അയമാർത്ഥമായ ഒരു കാര്യം യാമാർത്ഥ്യമാക്കുന്ന ഒരു പ്രതിതിരചനയാണിത്. ടിവി സീരിയലുകളിൽ പ്രലോഭിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ജീവിതരീതിയുണ്ട്. അയമാർത്ഥമാണത്. എകിലും ആഗ്രഹചിന്തക്കാണ്ട് പ്രേക്ഷകർ അതിനെ യാമാർത്ഥ്യമായെടുക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ യാമാർത്ഥ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് മനു

ഷ്ടൈന ടി.വി.പരമ്പരകളും പരസ്യങ്ങളും അയധികാർത്ഥമായ ഒരു ലോകത്തെയ്ക്കു പതിയെ ആനയിക്കുന്നു.

എന്നാൽ, ഈ അയധികാർത്ഥലോകം ഒരു ചെറു നൃനാപകഷത്തിന് ധമാർത്ഥലോകം തന്നെയാണ്. തങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടതോളം അത് അയധികാർത്ഥമാണെന്ന് സാമാന്യപ്രേക്ഷകൾ ഇന്ത്യക്കിടെ തിരിച്ചറിയും. അതോടെ തങ്ങൾക്ക് അപ്രാപ്യമായതാണ് ഈ കാലത്തുള്ള ജീവിതം എന്ന നിരാശയുടെ ചിത്ര അവരിൽ പടരും. അവരിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായ, ഉയർന്ന നിലവാരത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന ഒരു വരേണ്ട സമൂഹം (Privileged society) ഇങ്ങനെ ശക്തിപ്പെട്ടും. മഹാഭൗതികഷത്തിന്റെ തായ ഒരു കീഴാളസമൂഹവും (Under privileged society) സമാന രമാധി ശക്തിപ്പെട്ടും. ഈ അംഗർഹിവിലേജ്ചർ സൊസൈറ്റിയിൽനിന്നു പ്രിവിലേജ്ചർ സൊസൈറ്റിയിലേക്കുള്ള അകലവും ദുരവു മാണ് ടിവി പരമ്പരകൾക്കുബന്ധമായി വരുന്ന പരസ്യങ്ങളുടെ ലാഭ വിഹിതം നിശ്ചയിക്കുന്നത്. പ്രലോഭനീയമായ ജീവിതനിലവാരമുള്ള ഒരു ചെറു നൃനാപകഷത്തെ ഉയർത്തിക്കാട്ടാൻ പരമായും ഒപ്പുള്ള പരസ്യങ്ങളും ഒരുപോലെ നിഷ്കർഷ കാട്ടുന്നു. കമ്പോള താല്പര്യ തിരെ കൃത്യമായ നിർവഹണമാണിവിടെ നടക്കുന്നത്.

കമ്പോളത്തിലെത്തുന്ന വ്യത്യസ്ത ഉല്പന്നങ്ങൾ സംഘേപം ചെയ്യുന്ന വിവിധ സന്ദേശങ്ങളിലൂടെ വ്യാമോഹാധിഷ്ഠിതമായ ഒരു ബദൽ ജീവിതചിത്രം അതിന്റെ സമഗ്രതയോടെ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അധികാർത്ഥജീവിതവുമായി അതിനു യാതൊരു ബന്ധവും മില്ലു. ടെലിവിഷൻചാനലുകൾ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ജീവിതം കമ്പോള തിരിൽ അഭിരമിക്കുവാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള ഒരു ചെറു നൃനാപകഷത്തിനുമാത്രം അവകാശപ്പെട്ടതാണ്. ആശോള സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥയുടെയും വികസിത മുതലാളിത്തത്തിന്റെയും വർത്തമാന സാഹചര്യത്തിൽ മഹാഭൗതികഷം ജനതയ്ക്കു പ്രസ്തുത ജീവിത സകൽപ്പത്തിൽനിന്നു ബഹിഷ്കൃതരാണ്. അവരെ കുടുതൽ അപകർഷഭോധത്തിലേക്ക് താഴ്ത്തുകയും ഉൽക്കർഷത്തിലേക്കേത്താണ് തങ്ങൾ കാണിച്ചു തരുന്നതല്ലാതെ മറ്റാരു വഴിയില്ല എന്ന ബോധത്തിന് കീഴ്പ്പെടുത്തുകയും ആണ് പുതിയ മാധ്യമ സംസ്കാരം. കാഴ്ചകളിൽ ഉള്ളൂന്ന നടപ്പു സംസ്കാരത്തിന്റെ രാശ്ചീയവും അതുതന്നെയാണ്.

കമ്പോളത്തിന്റെ ഉപജാപകവ്യത്തികളുമായി പ്രത്യക്ഷബന്ധം തൊന്തിപ്പിക്കാത്ത യുദ്ധം, ഭാരിദ്വൈം, പ്രകൃതിദ്വൈരം, ഭീകരപ്രവർത്തനം തുടങ്ങിയ ഇരുണ്ട ലഭകികയാധികാർത്ഥ്യങ്ങൾക്കു ബിംബവൽക്കൃതമായ ദൃശ്യപംക്തികൾ പ്രചാരത്തിലുണ്ട്. എത്രോപ്പുയിലെ

പട്ടിണിയും ഇറാവിലെ യുദ്ധവും ദീസയിലെ വെള്ളപ്പാക്കവും എന്നും കാണാൻ സുവമുള്ളതോ ദ്യൂഷ്യസ്വകാര്യമുള്ളതോ ആയ വയല്ല. ആ ദ്യൂഷ്യങ്ങൾ അതിനു പിനിലെ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് ബോധത്തിന്റെ ജാഗ്രതയെ പ്രകോപിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ, അതിനു വിപരീതമായി അവരെ ബിംബവൽക്കരിക്കാനും ആ കുറുത്തായാമാർത്ഥ്യങ്ങളെപ്പാലും ആസാദ്യമാക്കാനും അങ്ങനെ അവരെ പ്പോലും മാർക്കറ്റു ചെയ്യാനുമുള്ള സാങ്കേതികവൈദികവും ദ്യൂഷ്യമായുമങ്ങൾ സ്വാധീനമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇതാകട്ടെ, പട്ടിണി മുതൽ യുദ്ധംവരെയുള്ള സാമൂഹ്യ വിപരുയ്യങ്ങളെ നിലനിർത്താനാഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേക പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഭാസ്യവേലയാണ് നിർവ്വഹിക്കുന്നത്.

അനുഭവയാമാർത്ഥ്യത്തിന്റെ ബിംബവൽക്കൃതമായ അവതരണമാണിവിടെയും നടക്കുന്നത് എന്നതിനാൽ, അവയും വ്യാജാനുഭവങ്ങൾ തന്നെയായി അവഗ്രഹിക്കും. യുദ്ധം ആസാദിക്കാനുള്ളതെല്ലാനുമുടക്കെടുത്ത ബോധത്തെക്കെടുത്തിക്കൊണ്ട്, ഇരാൻ- ഇറാവ് യുദ്ധം തീവ്രതയോടെ CNN സംപ്രേഷണം ചെയ്ത കാര്യം ഓർക്കുക. അതു റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തുപോയ പത്രപ്രവർത്തകരെ embedded journalists എന്നാണു വിഗ്രഹിപ്പിച്ചിരുന്നത്. അതായത് അമേരിക്കൻ സൈന്യവുംപരത്തിന്റെ ഭാഗമായി, സൈന്യമേഖാവികളുടെ സെൻസറിങ്ങിനു വിധേയമായി അവരുടെ താല്പര്യങ്ങൾമാത്രം അവതരിപ്പിക്കാനും മറുവശം മറച്ചുവെക്കാനും ബാധ്യസ്ഥാരായി റിപ്പോർട്ടീംഗ് നടത്തുന്നവർ. കുറിച്ചുവർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പാണെങ്കിൽ ലോകം ഇതിനെ മാധ്യമധാർമ്മികതയ്ക്കു നിരക്കാത്ത അഴിമതിയും കളക്കവുമായി കാണുമായിരുന്നു. പ്രത്യുക്ഷത്തിൽത്തന്നെ പക്ഷംചേരുന്നുള്ള ഈ റിപ്പോർട്ടീംഗ് ഇപ്പോൾ embedded Journalism എന്നു വാഴ്ത്തപ്പെടുകയാണ്. പത്രംങ്ങുവർഷമായി യു.എസ്.ഉപരോധത്തിൽ കഴിഞ്ഞ ഇറാവ് വൻ നശീകരണശേഷിയുള്ളതു ആയുധങ്ങൾക്കുനുകൂട്ടിവെച്ചിരിക്കുന്നവെന്നും അമേരിക്കയുടെ ആക്രമണത്തിന് അതുകൊണ്ടുതന്നെ നൃായീകരണമുണ്ടാക്കുമെങ്കെ റിപ്പോർട്ടുചെയ്തത് ഈ embedded journalistകളാണ്. ഒടുവിൽ യു.എസ്.ആയുധപരിശോധകർക്കെന്നല്ല, അമേരിക്കയ്ക്കുപോലും അത്തരം ആയുധങ്ങൾ കണ്ണെത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല എന്ന യാമാർത്ഥ്യത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ CNNഉം BBCയും നടത്തിയ പ്രചാരണങ്ങളിലെ അസംബന്ധം പകൽപോലെ സ്പഷ്ടമാണ്. പക്ഷേ, അതു വ്യക്തമാവാൻ ഇറാവ് തകർന്നിരുന്നിവന്നു. യുഫോറിസ് ടെറസ്റ്റിസ് തീരത്തെ പുരാതനമായ സംസ്കാരവും അതിന്റെ പ്രതീകങ്ങളും തകർന്നടിയേണ്ടി

വന്നു. ദീർഘകാലത്തെ ചരിത്രമുള്ള ഒരു സംസ്കാരം തകർന്നടിയേ ണ്ണിവന്നു.

3. കാഴ്ചകളെ പൊലിപ്പിച്ച് spectacular ആക്കുക എന്ന സിദ്ധാന്തം ആധുനിക മുതലാളിത്തത്തിൻ്റെ സൗന്ദര്യശാസ്ത്രമായ, കലയിലെ പ്രകാശിതരൂപമായ പോസ്റ്റ് മോഡേണിസവും ഇൻഫർമേഷൻ റിലൈവ്യൂഷൻ ഫലമായി വന്ന നവ ടെക്നോളജിയും ചേർന്ന് നടപ്പാക്കിയപ്പോൾ കലാരൂപങ്ങളിൽനിന്ന് മനുഷ്യനും അവൻ്റെ പച്ചയായ ജീവിതവും പടിയറിങ്ങുകയായി. അന്നാ കരനീനയും, കുറവും ശിക്ഷയും, ഷേക്കസ്പിയർ കൃതികളുംമൊക്കെ പലചീത്ര സ്പെഷ്യികളായി ഒരിക്കൽ വന്ന ഹോളിവുഡ്യൂൽനിന്ന് ജുറാസിക് പാർക്കും മമ്മിയും പോലുള്ള ചിത്രങ്ങളാണിന്നു പുറത്തുവരുന്നത്. ഈ സിനിമകളിൽ മനുഷ്യനും അവൻ്റെ ജീവിതവും നീക്കിനിർത്തേണ്ട വസ്തുവായി. യന്ത്രരൂപികളും രാക്ഷസരൂപികളും കമാപാത്രങ്ങളായി. പച്ചയായ മനുഷ്യനെയും അവൻ്റെ ജീവിതത്തെയും കലയിലേക്ക് കൊണ്ടു വന്നത് കലയുടെ ചരിത്രത്തിൽ നടന്ന നീം പോരാട്ടങ്ങളുടെ ഫലമായാണ്. ഡീരോഡാത്തനും അതിപ്രതാപഗുണവാനും വിവ്യാത വംശജനുമൊക്കെയായ വ്യക്തിക്കേ മഹാകാവ്യങ്ങളിൽ സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ആ അവസ്ഥയെ വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ടാണ് ചാതനും ചിരുതയും അവരുടെ പച്ചയായ ജീവിതവുമൊക്കെ കമയിലേക്കും കവിതയിലേക്കും കടന്നുവന്നത്. കലയുടെ ജനകീയവത്കരണത്തിന്റെ തായ ആ പ്രക്രിയക്ക് തിരിച്ചടിയേൽക്കുകയാണ്. തുടങ്ങിയിടത്തെ യ്ക്കല്ലു, അതിനും മുമ്പത്തെ നിലയിലേയ്ക്ക്- മനുഷ്യൻ കമാപാത്രമായിക്കൂടാ, എന്ന നിലയിലേയ്ക്ക്. spielbergൻ പുതുച്ചിത്രങ്ങൾ മനുഷ്യനെ ഭൂതഗണത്തെയും രാക്ഷസ- യന്ത്രരൂപികളെയും കൊണ്ടുപകരം വെയ്ക്കുന്നതിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ്.

ദൃശ്യമായുമങ്ങളിലെ പോസ്റ്റ് മോഡേണിസത്തിന്റെ സാധിനം കൊണ്ടു കുടിയാണ് ഈ ബൃഹദാവ്യാനങ്ങൾക്ക് ദൃശ്യമായുമങ്ങളിൽ സ്ഥാനമില്ലാതായത്. ഗാരവമുള്ള വിഷയങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യേണ്ടതില്ല എന്ന നിലയായി. ലാഖവത്രമുള്ള മനസ്സുകളെ സ്പുഷ്ടിക്കാൻ പോരും വിധം നിസ്സാരങ്ങളായി (trivial) വിഷയങ്ങളേ ആവശ്യമുള്ള എന്ന നിലവനും. ബൃഹദാവ്യാനങ്ങളെ (mega narratives) capsule രചനകൾ പകരം വെക്കുകയായി. താൽക്കാലികാസാംഗമല്ലാതെ മറ്റാനും ലക്ഷ്യമല്ലാതായി. ബൃഹദാവ്യാനങ്ങളുടെ പാരായണം മനസ്സിന്റെ മനസ്ശേഷിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കും. ചിന്തയെ മുർച്ചയുള്ളതാക്കും. എന്നാൽ വിവി പരമരകൾ മനസ്സിനെ, ബൃഥിയെ മനീഭവിപ്പിക്കും.

5. Homosapiens എന്ന നിലയ്ക്ക് നമുക്കുള്ള സവിശേഷമായ ഒരു facultyയാണ് ചിന്താശക്തി. ഈതര ജീവികളിൽനിന്ന് മനുഷ്യനെ വേർത്തിരിച്ച് ഉയർത്തിനിർത്തുന്ന ഘടകം. ആ അടിസ്ഥാനപരവയും മഹാലി കവുമായ കഴിവിനെത്തന്നെന്ന ദൃശ്യമായുമങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കുന്നു. മനുഷ്യരാശി നേരിടുന്ന ഏറ്റവുംവലിയ ഭീഷണിയായി മാറുകയാണിത്. ദൃശ്യങ്ങൾ ഓനിനുപരിക്കെ മറ്റൊന്ന് എന്ന നിലയ്ക്കു മാറി മറിയുന്നോൾ, ഒരു വാർത്തയ്ക്കു പിന്നാലെ മറ്റൊരുവാർത്ത അതി വേഗത്തിൽ (in quick succession) വരുന്നോൾ, മനസ്സ് സ്ത്രീശ്വരമായി നിൽക്കും. ചിന്തയ്ക്ക് ഇടമില്ലാതാവും. ചിന്തയുടെ കനലാകെ കെടുത്തികഴിഞ്ഞാൽ ആ ഒരു faculty തന്നെ ഇല്ലാതാവും. ചുരുക്കത്തിൽ മനുഷ്യരെ അടിസ്ഥാന സവിശേഷഗുണം ഇല്ലാതാവും. വാർത്തയ്ക്ക്, ദൃശ്യത്തിനു പിന്നിലുള്ള ധാമാർത്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള മനസ്സിന്റെ ജാഗ്രത കെടുപോവും.

6. സകലപനത്തിനുള്ള ശേഷിയാണ് തകരാറിലാവുന്ന മറ്റൊന്ന്. ദൃശ്യമായുമങ്ങൾ മനുഷ്യരെ കലപനാ വൈഭവത്തിന് അപരിഹാര്യമായ അപകടമാണു വരുത്തുന്നത്. വായനയുടെ സംസ്കാരം മനസ്സിനെയും അതിന്റെ സകൽപ്പനശേഷിയെയും അനന്തമായി വിപുലീകരിക്കുമെങ്കിൽ ദൃശ്യമായുമ സംസ്കാരം അതിനെ ക്രമാതിരമായി പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നു. മഹാഭാരതം വായിക്കുന്ന ഓരോ ആർഡക്കും ആ വായനയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്റെതായ ഒരു ശ്രീകൃഷ്ണനെന്നെ സകൽപ്പിച്ചട്ടക്കാനാവും. പല പ്രായത്തിലുള്ള കൃഷ്ണനെന്ന പല ഭാവത്തിലുള്ള കൃഷ്ണനെന്ന രൂപപ്പെടുത്തിയെടുക്കാനാവും. എന്നാൽ, ‘മഹാഭാരത’ സിരിയൽ തുടരെ കണ്ണ വ്യക്തിക്ക് ഇതു സകലപന ശേഷി നഷ്ടപ്പെടുകയും എത്ര ശമിച്ചാലും നിഡിഷ്ട ഭരദാജ് എന്ന നടനെയല്ലാതെ മറ്റാരു കൃഷ്ണനെന്ന ഭാവനയിൽ കാണാൻ കഴിയാതെ വരികയും ചെയ്യുന്നു. ഭാവനയ്ക്കുള്ള ശേഷി ഒരിടത്ത്, ഒരു ബിംബത്തിൽ തളച്ചിടപ്പെടുകയാണ്.

7. ജീവിതചിത്രങ്ങളെ അതിന്റെ സാമൂഹ്യപശ്വാത്തലത്തിൽ നിന്ന് അടർത്തിമാറ്റി അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് ദൃശ്യമായുമങ്ങൾ. Decontextualisation of life, പ്രകരണങ്ങളിൽനിന്ന് അടർത്തിമാറ്റൽ. സാമൂഹ്യവൈരുദ്യങ്ങളും നിലനിൽക്കുമ്പോഴും വ്യക്തികളെ, കമാപാത്രങ്ങളെ ആ പശ്വാത്തലത്തിൽനിന്ന് അടർത്തിമാറ്റി അവതരിപ്പിക്കുന്നു. സാമൂഹ്യവൈരുദ്യങ്ങളേ ഇല്ല എന്ന പ്രതിതി ജനിപ്പിക്കുകയാണിതിലൂടെ. മനുഷ്യവസ്യങ്ങൾ, ജീവിതാനുഭവങ്ങൾ, എല്ലാ പിന്നിലേക്ക് തളച്ചിടപ്പെടുകയും അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന Image അതിനു സാന്തമായ വേറിട്ട് ഒരു നിലനിൽപ്പുണ്ടനമട്ടിൽ ഉയർന്നുവരികയും ചെയ്യുന്നു.

8. ദൃശ്യമാധ്യമങ്ങൾ പുതിയ ഒരു ഉപഭോക്തവും സംസ്കാരം വളർത്തുന്നു. ഓരാവശ്യവുമില്ലാത്ത വസ്തുക്കൾപോലും അഭിജാതമായ ഒരു ജീവിതത്തിന് അനിവാര്യമാണെന്ന മട്ടിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയും അങ്ങനെ ഒരു മായിക ലോകത്തെയ്ക്ക് അവനെ തള്ളിവിടുകയും ചെയ്യുന്നു. ആവശ്യങ്ങൾക്ക് അതിരില്ലാതാക്കുകയും, പുതിയ ആവശ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും, അങ്ങനെ, ദേപക്ഷകൾന്റെ വിശ്വമേഖലയെപ്പാലും ടാക്സചെയ്യുന്ന ഒരു Entertainment Industry രൂപപ്പെടുത്തിയെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

9. സംസ്കാരത്തോട്, പെത്തുക്കത്തോട്, പാരമ്പര്യത്തോട് ഒക്കെ താൽപര്യമുണ്ട് എന്ന പ്രതിതിമാത്രം ഉള്ളവാക്കുകയും അതേ സമയം മുൻസിയം പീസിനോടുള്ള Curiosityക്ക് അപ്പുറതേക്ക് അതു വളരാതെ നോക്കുകയും ചെയ്യും, ദൃശ്യ മാധ്യമങ്ങൾ, കമകളിയും മോഹിനിയാട്ടവും കൂടിയാട്ടവും ഒക്കെ ടിവിയിൽ വരും. എന്നാൽ അതിന്റെ സമഗ്രമായ ആസ്വാദനത്തിനുള്ള അവസരം നിശ്ചയിക്കും. കൂടിയാട്ടം കാസറ്റിലാക്കി UNESCOയിലേയ്ക്കയെഴു എന്ന് നമ്മൾ അഭിമാനിക്കും. എന്നാൽ, പ്രാക്ടീസു ചെയ്യാനുള്ള നേനായല്ല, മറിച്ച് മുൻസിയം പീസ്‌പോലെ അവതരിപ്പിക്കാനുള്ള നേനായാണ് അതു മാറുന്നത് എന്നു പലപ്പോഴും നമ്മൾ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. സാമൂഹികവും സാംസ്കാരികവുമായ പദ്ധതാത്തലത്തിൽ (Social context) നിന്ന് അടർത്തി മാറ്റിയാണ് കലാരൂപത്തെ ഇന്റവിയത്തിൽ മുൻസിയം പീസാക്കിമാറുന്നത്.

10. ഈ മാധ്യമം മനുഷ്യനെ അവന്റെ സാമൂഹികവും വംശീയവും ചരിത്രപരവുമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് അടർത്തിമാറ്റി ദൃശ്പിക്കുന്നും ആലംബഹിന്നനുമാക്കുന്നു. സുകീയമായ ഒരു ഇടപെട വിനും തന്നെക്കാണ്ഡാവില്ല എന്നും, ജീവിതകാഴ്ചകൾ വളരെ passive ആയി ഇരുന്നു കാണാന്നല്ലാതെ അതിനെ ഗുണപരമായി മാറ്റി തിരുക്കാനുള്ള ഒരു ഇടപെടലും തനിക്കു നടത്താനില്ല എന്നുമുള്ള ബോധം അവനിൽ വളർത്തുന്നു. ചിന്തയുടെ ലോകത്തെ Sensorry ആയിട്ടുള്ള, Momentory ആയിട്ടുള്ള കാഴ്ചയുടെ രൂപങ്ങൾ പുറത്താക്കുന്നതു, നിസ്സഹായത്തയോടെ ടിവിക്കു മുന്നിലിരുന്ന് പടിപടിയായി അവൻ സ്വീകരിക്കും.

11. വായനയുടെ ലോകത്തുനിന്ന് പടിപടിയായി അകലുന്നതോടെ വായനയുടെ സംസ്കാരംകൊണ്ടു മനസ്സിനുണ്ടാകുന്ന പരിപാക്കം നഷ്ടമാവും. അതിവൈക്കാരികതയോടെ പ്രതികരിക്കുന്ന വളരെ ദുർബലമായ മനസ്സിന്റെ ഉടമയാക്കും ദേപക്ഷക്കുന്ന ത്രഞ്ചി.

12. മനുഷ്യരെന്ന തന്റെരുപികളെക്കാണ്ടും, ഭൂമണ്ഡലത്തെ extra territorial മണ്ഡലം കൊണ്ടും, മനസ്സിനെ കാഴ്ചകൊണ്ടും, സംബിംഘക കലയെ, കമ്പ്യൂട്ടർ ശാഫിക്സ് കൊണ്ടും, ഗാരവപൂർണ്ണമായ ചിന്തയെ, ലാഭവത്രമുള്ള ഉപരിസ്ഥിവമായ ആസ്വാദനം കൊണ്ടും, ബൃഹദാഖ്യാനങ്ങളെ, കൂപ്പസ്യുൾ രചനകൾ കൊണ്ടും, ധമാർത്ഥം ലോകത്തെ അധികാർത്ഥമായ illusory ആയ ലോകത്തെക്കാണ്ടും, ധമാർത്ഥമുഖ്യമായ ചിന്തകൾക്കൊണ്ടും, ക്രിയാത്മകതയെ അകർമ്മണ്യതകൊണ്ടും ഈ മാധ്യമം പകരം വെക്കുന്നു. ചുരുക്കി തിൽ മനുഷ്യൻ സഹസ്രാബ്ദങ്ങൾക്കാണ്ട്, നീം സംസ്കാര ചരിത്രം കൊണ്ട്, നേടിയെടുത്ത അവരെ സ്വത്വത്തെ പടിപടിയായി ഈത് ഇല്ലായ്മചെയ്യുകയും കേവലം മുഗ്ധതുല്പമാകി മാറ്റുവിധിയം മാനുഷിക മായ സിഖി വിശേഷജ്ഞ എഴുതാകെ നിർവ്വിരുമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ dehumanisation ആണ് മനുഷ്യരാശി പുതിയ കാലത്തിന്റെ മാധ്യമത്തിൽനിന്നു നേരിട്ടുന്ന കട്ടത്തെ വെള്ളുവിളി.

നമ്മുടെ സാംസ്കാരിക സൂക്ഷ്മപ്രണാളിയും സാംസ്കാരികികാനും വാങ്ങളുമെല്ലാം അതിവേഗത്തിൽ പരിണാമവിധേയമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു നാം തിരിച്ചറിയുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ കരുതലുകളും മുൻഗണനാക്രമങ്ങളും മാറിമറിയുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ ശ്രദ്ധവ തെയ്യും കൗമാരതെയ്യും യാത്രവന്തെയ്യും നിരുപ്പിച്ചിട്ടുംപോന്ന അനുഭവങ്ങളല്ലോ, നമ്മുടെ കൂട്ടികളുടെ ഉത്സാഹാഭിനിവേശങ്ങളും വൈകാരിക ജീവിതത്തെയ്യും ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നത്. ഓൺലൈനെയ്യും പുപറിക്കാനുള്ള പുലർക്കാല യാത്രകളെയ്യും ഉത്സവപ്പറമ്പുകളെയ്യും കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ മദിപ്പിക്കുന്ന ഓർമ്മകൾ നമ്മുടെ കൂട്ടികളെ തെല്ലും ഉത്സാഹഭരിതരാക്കുന്നില്ല എന്ന്, നമ്മൾ നില്ക്കായത്തോടെയും അസരപ്പോടെയ്യും മനസ്സിലാക്കിത്തുടങ്ങുന്നുണ്ട്.

ജീവിതരീതികളിലും സ്വന്ധായങ്ങളിലും വന്ന മാറ്റങ്ങൾ ഈതിന്റെ കാരണങ്ങളിലെല്ലാംവാം. speed, wider world experience, wider exposure എന്നിങ്ങനെ പഴയകാലത്തില്ലാത്ത പലതും പുതിയ കാലത്തുണ്ട്. ആ അർത്ഥത്തിൽ ഈത്തരം മാറ്റങ്ങൾ അനിവാര്യമാവാം. എന്നാൽ, മാറുന്ന ജീവിത സാഹചര്യങ്ങൾക്കുസരിച്ച് മാത്രം സംഭവിക്കുന്ന സ്വാഭാവിക പരിണാമങ്ങൾ മാത്രമല്ല സാംസ്കാരിക മണ്ഡലത്തിൽ നടക്കുന്നത്. ഈ മാറ്റത്തിന്റെ പ്രക്രിയ നേന്മാർഗ്ഗികമായ ഒന്നല്ല. ഈത് രാഷ്ട്രീയമായും പ്രത്യയശാസ്ത്രപരമായുമുള്ള ഇടപെടലുകളുടെ ഫലമായി കൂത്രിമമായി ഉണ്ടാവുന്നതാണ്. ദൃശ്യമായുമാണെങ്കിൽ ഇതിൽ വളരെ നിർണ്ണായകമായ പക്കാണ്ടു വഹിക്കുന്നത്.

കലയുടെ ആത്യന്തികമായ ആസ്വാദനം മനസ്സിലാണു നടക്കുന്നത്. ഇക്കാലമത്രയും അത് അങ്ങനെന്തെന്നയായിരുന്നുതാനും. എന്നാൽ കല ദൃശ്യമായുമങ്ങളിലൂടെ വരുമ്പോൾ ആസ്വാദനം മനസ്സിൽ നിന്ന് കല്ലിലേയ്ക്കു പറിച്ചു നടപ്പെടുകയാണ്. കേവലമായ ഇന്ദ്രിയാനുഭവം മാത്രമായി കല എത്രഞ്ഞുകയാണ്. കലയ്ക്ക് അതിന്റെ സംബാධികത നഷ്ടമാവുന്നു. കാഴ്ചയ്ക്കുള്ള, അതിന്പുറം മറ്റാണിനുമല്ലാത്ത ഒന്നായി കല പരിമിതപ്പെടുന്നു. കല അനുഭവമാകുന്ന അവസ്ഥ പോയിമരിയുന്നു.

ദൃശ്യമായുമങ്ങൾക്ക് കാഴ്ചകളാനും വെറുംകാഴ്ചകളിലൂ. വിസ്മയകാഴ്ചകളാണ്. കാഴ്ചയെ വിസ്മയകാഴ്ചകളാക്കി (Spectacular) അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ ചോർന്നുപോകുന്നത് കലയിലെ കലാംശംതന്നെയാണ്. ദൃശ്യമായുമത്തിന്റെ കൂടാമറയ്ക്ക് സഹജമായുള്ള സംഭാവം കുചേലനിലേയ്ക്കു തിരിയാനാലും, മരിച്ച ശ്രീകൃഷ്ണ നിലേയ്ക്കു തിരിയാനാണ്. കൃഷ്ണൻ്റെ വർണ്ണപ്പൊലിമയ്ക്കാണ് മാർക്കറ്റ് എന്നും കുചേലൻ്റെ, ദൈന്യം മാർക്കറ്റബിൽ കമ്മോഡിറ്റി ഫലി എന്നും ദൃശ്യമായുമങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുന്നു. അവിടെ ദൃശ്യമായുമത്തിന്റെ കളത്തിൽനിന്ന് കുചേലൻ മാത്രമല്ല, കുചേലനെ അവതരിപ്പിക്കുന്ന നെല്ലിയോടും പുറത്താവുന്നു; അസ്വികാര്യനാവുന്നു.

കുചേലത്തെത്തെ വിസ്മരിച്ച് കുഞ്ചേരത്തായിൽ അഭിരമിക്കാൻ കണ്ണുകളെ ഇതു മാധ്യമങ്ങൾ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നു. ഇത് കണ്ണുകൾക്കു മാത്രമല്ല, മനസ്സുകൾക്കുകൂടി ലഭിക്കുന്ന പരിശീലനമാണ്. മാർക്കറ്റിന്റെ താല്പര്യങ്ങളാണ് കലയുടെ മികവു നിശ്ചയിക്കുന്നത് എന്നു പറയുന്നു. അവലപ്പും പാൽപ്പായ സന്തോഷകാൾ രൂചിയുള്ളതാണ് ഹാസ്ത്രമുഖ്യ എന്ന് കുട്ടികളെ ഇത് പറിപ്പിക്കുന്നു. കാശിത്തെറ്റിപ്പും വിൽ നിന്ന് ഓർക്കിഡുകളിലേയ്ക്കും, പഞ്ചത്തന്ത്രക്രമകളിൽനിന്ന് ധിന്നനി അഡാബേഴ്സിലേയ്ക്കും, ഇത്തിരിപ്പുവേ ചുവന്നപ്പുവേ എന്ന പാടിൽ നിന്ന് jack and Jill ലേയ്ക്കും കുഞ്ഞുങ്ങളെ വഴിതിരിച്ചുവിടുന്നത് സുക്ഷ്മമാർത്തമായിൽ മാധ്യമങ്ങളുടെ ഇടപെടൽ തന്നെയാണ്.

കേൾവിക്കും ഇതുതനെ സംഭവിക്കുന്നു. സ്പെഡിംഗ് കലയാണ് ദൃശ്യമായുമങ്ങൾക്കു പ്രധാനം. ദ്രുതവും അതിദ്രുതവുമല്ലാതെ വിളംബന്തിനും അനുമദ്ദന്മായിക്കും മഹന്തനിനും അവിടെ സ്ഥാനമില്ല. സംഗീതം എന്നത് ശബ്ദങ്കോലാഹലമാണെന്ന് cocophony-അതു പതുക്കെ മനസ്സിനെ പറിപ്പിക്കുന്നു. ഭാവമോ അർത്ഥവികൾക്കും ഇല്ലാത്ത ഒരു Global sound experience ആയി സംഗീതത്തെ ഇതു മാറ്റുന്നു. ഇതു പ്രകിയയിൽ M.D. രാമനാമനേയും പാലക്കാട് നാരായണസ്വാമിയേയും ആസ്വദിക്കാൻ ക്ഷമയില്ലാത്തതും മെക്കിൾ ജാക്സണായും റോക്ക് സംഗീതത്തെയും മാത്രം ആസ്വദിക്കാൻ വൃഗ്രതയുള്ളതുമായ ഒരു തലമുറ രൂപപ്പെടുവതുന്നു. നൃത്തത്തിൽ നിന്ന് ലാസ്യം പോയ്ക്കാരുകയും നൃത്തമെന്നത് ശബ്ദരത്തെ അതിശയോ

കതികരിക്കുന്ന ഭേദാത്മകമായ ഒരു ശരീരാഭ്യാസമായി മാറുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭാവങ്ങളും രസങ്ങളുമൊക്കെ നൃത്തത്തിൽ അസംഗതമാ വുന്നു. ഓനിനെയും അതിന്റെ തനിമയുടെ സ്വാഭാവികതയിലല്ലാതെ വിസ്മയാനുഭവങ്ങളാകി പൊലിപ്പിച്ചും പെരുപ്പിച്ചുംഅവതരിപ്പിക്കുക എന്ന രീതി കലയിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നതും നിലനിർത്തുന്നതും ദൃശ്യമായുമങ്ങളാണ്.

അനിവാര്യമായും വേണ്ടതിനെ, അനാവശ്യമാക്കുകയും അനാവശ്യമായതിനെ അനിവാര്യമാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സ്വന്ധായം ഇത് സാമുഹ്യജീവിതത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. ലെവി സ്ട്രോസിനെ (Levi Strauss) പോലുള്ള നരവംഗ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, സംസ്കാരം അടുക്കലെയിലാണ് തുടങ്ങുന്നതെന്ന്. പക്ഷെ, അടുക്കലെ ഈ architctural space മാത്രമായി മാറുന്നു. കൂദാം കഴിക്കേണ്ടത് വിട്ടിൽ നിന്നല്ല, പുറത്തു നിന്നാണ് എന്ന ബോധം വളരുകയും ചെയ്യുന്നു. അമവാ അടുക്കലെ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ വിപണിമസാലകളുടെ രൂചിയും ഗന്ധവും ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നിട്ടുണ്ടെന്നു മത് എന്ന ബോധവും വ്യാപിക്കുന്നു. നമ്മുടെ രസനകൾ ഫാൾപ്പിച്ചു ഡുമായി ഇണങ്ങിക്കാണ്ടു. ദക്ഷിണത്തുൻ പാചകത്തിൽ പ്രസി ഡുമായ രൂചികളുടെ സുക്ഷ്മ വൈവിധ്യം - subtle shades of taste ഇന്നു നമ്മുടെ കൂട്ടികളുടെ നാവുകൾക്കു തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാതായിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും അടുക്കലെ സുപ്രധാന ഇടമായി തുടരുന്നതിനു കാരണം വിട്ടിൽ വിപണിയുമായി ഏറ്റവുമുട്ടുത്ത ബന്ധമുള്ള ഇടം അതാണ് എന്നതാണ്. അടുക്കലെ വിപണിയേയും ഉപഭോഗസംസ്കാരത്തയും സംബന്ധിച്ചിടതോളം വളരെ പ്രധാനമായ അർത്ഥാരയാണെന്നെന്നർത്ഥമാണ്.

ഈതരം സുക്ഷ്മപരിശോധനകളാണ്, നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തിൽ വരുന്ന മാറ്റം സ്വാഭാവികമായുണ്ടാവുന്നതല്ല എന്നും, വിപണിയാൽ നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുന്നതും മാധ്യമങ്ങൾ വഴി രൂപപ്പെടുന്നതും ആണ്, എന്നുമുള്ള സത്യം പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നത്. ഈ മാറ്റം അനിവാര്യമായ ഒന്നാണെന്ന് നമ്മുടെ അനുനിമിഷം ബോധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ദൃശ്യമായുമങ്ങളാണ്.

കാഴ്ചകൾ അനുഭവയാമാർത്ഥങ്ങളുടെ പ്രതിബിംബങ്ങളായി ആയുനിക സാമുഹ്യ വ്യവഹാരങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നോടു യാമാർത്ഥത്തയും ഭാഷയേയും അതിവർത്തിച്ചു പ്രചരിക്കുന്ന ഒന്നായി കാഴ്ചകൾ മാറുന്നു. സമൂഹത്തിന്റെ മൊത്തം മുല്യവ്യവസ്ഥയെ കമ്പോളത്തിന്റെയും സാമാജ്യത്തിന്റെയും താല്പര്യങ്ങൾക്കുസാരിച്ച് അതു പുനർന്നിർണ്ണയം ചെയ്യുകയാണ്.

സൗന്ദര്യാത്മകമായ ദൃശ്യ-ശാഖ വിനിമയങ്ങൾ മനസ്സിൽ നിന്ന് സംവേദന ശീലങ്ങളെ ഉമിഷ്ടതാക്കും. മനസ്സിനെന്നയും സമുഹ തെരയും സാംസ്കാരിക പ്രബുദ്ധമാക്കും. മാനവ സാംസ്കാരികത നവീനവും ആർദ്ദവും അനുഭൂതിക്ഷമവുമാക്കും. എന്നാൽ, സംഗിതം noise ആവുമോൾ,- cocophony ആവുമോൾ - ദൃശ്യങ്ങൾ spectacle ആവുമോൾ, അവ മനസ്സിനെ അസരപ്പിക്കുകയും കല്പണയ്ക്കു സ്വന്നിയാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതും ജീവ വൽക്കരണം (Castration) ആണ് അതിന്റെ ലക്ഷ്യം. യുക്തിസഹ മായ ബോധതെന്നയും വിവേചനഗൈഡിയേയും പിന്തുള്ളുവാനുള്ള ശൃംഖലാപനയാണ് ഈ പ്രവൃത്തിക്കു പിന്നിലുള്ളത്.

കലയിലെ ശാഖത്തിനുത്തെ ഈ പ്രവണതകൾ നിശ്ചയിക്കുന്നു. ചിത്രങ്ങളും ശിൽപ്പങ്ങളുമെല്ലാം രണ്ടൊ മുന്നോ ആഴ്ച കണ്ണശേഷം വലിച്ചേറിയാനുള്ളത് ആണെന്നെന്ന ഒരു ചിത്ര പടർത്തുന്നു. സിനിമ കണ്ണ് ഉപേക്ഷിക്കാനുള്ളതാണെന്നും സംഗിതം കേട്ട ഉപേക്ഷിക്കാനുള്ളതാണെന്നും അതിന് മനസ്സിൽ ഒരു ധർമ്മവും അനുഷ്ഠിക്കാനില്ല എന്നും പുതിയ കാലം നമ്മു പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ സ്വാഭാവിക തുടർച്ചയാണ്, ബന്ധങ്ങൾ ആവശ്യം കഴിഞ്ഞു വലിച്ചേരിയാനുള്ളതാണെന്നെന്ന തത്ത്വാസ്ഥാനം. ഉപരോക്തവു സംസ്കാരം ജീവിതത്തിലേയ്ക്കു വ്യാപിക്കുമോൾ ഭാര്യ കല്പാണപ്പുതുമോടി കഴിഞ്ഞാലുടൻ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ട ഒരു ചരക്കാണെന്നു പുരുഷനെ അതു ധരിപ്പിക്കുന്നു. ദൃശ്യമായുമാങ്ങളിലെ കാഴ്ചകൾ പലപ്പോഴും മനസ്സിലേക്കു സംപ്രേഷണം ചെയ്യുന്നത് നേന്മിഷികമായ സുഖാനുഭവങ്ങൾക്കുപെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഇന്ത്യാദാപും പ്രധാനമാണ് ദൃശ്യമായുമാങ്ങൾ നമ്മുടെ Public sphere-നെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്നു എന്നത്. നമുക്ക് ചിന്തകളുടെ കൊടുക്കൽ വാങ്ങലുകൾ നടക്കുന്ന, പരസ്പരം വിമർശിക്കാനെന്നുവദിക്കുന്ന, ഒരു പൊതുമണ്ഡലമുണ്ട്. സാമുഹികമായ അത്തരം പൊതുമണ്ഡലങ്ങളിലെ ചർച്ചകൾ, കൂടിയാലോചനകൾ, എന്നിവ സാമുഹികമായുമാം ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. നവീകരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ, ദൃശ്യമായുമാം ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. നവീകരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നു മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ മനസ്സുകളെ ഏകപക്ഷീയമായി വരുന്ന ഉദ്ദേശങ്ങൾക്കുണ്ട് നിരയ്ക്കുന്നു.

ഈ ഉദ്ദേശങ്ങളാകട്ടെ, വാക്കുകൾക്കു പുറമെ വിഷയങ്ങൾ ആയി വന്നു നമ്മുടെ മനസ്സിൽ അശായതയിൽ അതിവേഗം വന്നിന്നു

പുറമെ മരുന്ന് എന്ന നിലയ്ക്കു വന്നു പതിക്കുകയാണ്. നമുക്ക് പ്രതികരിക്കാനുള്ള ഇടമോ സമയമോ അത് അനുവദിക്കുന്നില്ല. നമുക്ക് റിസീവിംഗ് എൻഡിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ഇതൊക്കെ എറ്റവാണോനേ പട്ടികവേചന ബോധത്തോടെ അതിനെ സമിപിക്കാൻപോലും സാവകാശമില്ല. ആ സാവകാശമില്ലായ്മയുടെ പഴുതുപയോഗിച്ച് ഈ വിഷയുകൾ, അതിന്റെ എല്ലാ പ്രത്യേകാസ്റ്റത്ര വിവക്ഷകളോടെയും നമ്മുടെ മനസ്സിൽ വന്നു തുടരെ പതിയും. തുടരെയുള്ള ഈ ആശാത്തതിൽ തള്ളുന്ന മനസ്സിന് ആ വിഷയുകൾക്കു പിനില്ലെങ്കിൽ തലച്ചോറ് ആശ്രഹിക്കും പ്രകാരത്തിലല്ലാതെ പ്രതികരിക്കാനാവില്ല.

ദൃശ്യമായുമങ്ങൾ .കുട്ടികളെ കാണുന്നത് നാളേയ്ക്കുള്ള ഒരു potential customer ആയിട്ടാണ്. കുട്ടികൾ ഈന് കമ കേൾക്കുന്നത് മുതൽ മുതലിമാരിൽ നിന്നോ, അധ്യാപകരിൽ നിന്നോ, അല്ല. മുതൽ മുതലിമാരുടെ role ട്രാൻസ് നാശണൽ കോർപ്പറേഷനുകൾ എറ്ററ്റുത്തിരിക്കുന്നു. എങ്ങനെ കുഞ്ഞിനെ നല്ലവന്നായി വളർത്തിയെടുക്കാം എന്ന തായിരുന്നു മുതൽ മുതലിമാരുടെ ചിന്തയെക്കിൽ എങ്ങനെ കുഞ്ഞിനെ നബ്ലാറു ഉപഭോക്താവായി വളർത്തിയെടുക്കാം എന്നതാണ് കോർപ്പറേഷനുകളുടെ ചിന്ത. ടിവി അയമാർത്ഥമായ ഒരു ലോകവും അതിനെ ചുത്തുന്ന നിൽക്കുന്ന ഒരു മിംഗാളിയിലും സുപ്പിച്ച് കുഞ്ഞുമനസ്സുകളെ അതിലല്ലാൻ വിടുന്നു. കുട്ടികൾ മുന്നു മണിക്കൂർ ടി.വി. കണ്ണാൽ തുടർന്നുള്ള ഒന്തു മണിക്കൂർ പുറംലോകത്തെ മറക്കും. കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഇങ്ങനെയാരു പ്രതിസന്ധി നേരിടുന്നത് മനുഷ്യചരിത്രത്തിൽ ഇതാദ്യമാണ്.

ഒലിവിഷനും സിനിമയുമെന്നുവേണ്ട കമകൾ പോലും രൂപപ്പെടുന്നത് ഒരു പ്രത്യേക പ്രേക്ഷക സമൂഹത്തെ മനസ്സിൽ കണ്ണുകൊണ്ടാണെന്നും ആ സമൂഹം ഒരു ഉപഭോക്തൃ സമൂഹമാണെന്നും അതിന്റെ മനോജ്വാന തങ്ങൾ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നവയെത്തന്നെ നിരുപാധികം സ്വീകരിക്കാൻ തക്കവിധത്തിൽ സജീകരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും മുതലാളിത്തവും അതുമായി ചേർന്നു നിൽക്കുന്ന മുലയന്തരാല്പരൂപങ്ങളും തിരിച്ചിണ്ടു. ഇതു സാധ്യമാവണമെങ്കിൽ ഗോത്രസംബന്ധവും വംശസംബന്ധവും വിശ്വാസസംബന്ധവുമായ വേരുകളിൽനിന്ന് ഓരോ ജനത്തെയും വിടുവിച്ചെടുക്കണമെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കി. വേരുകളറ്റ സമൂഹങ്ങളേ തങ്ങൾക്കു കണ്ണാളമാവു എന്ന റിണ്ട അവർ ആക്രമണത്തിന്റെ മുഖം മുന്നാംലോകരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ തനതു സംസ്കൃതികളെ നശിപ്പിക്കുക എന്നിടത്തെയ്ക്കു തിരിച്ചു. നേരത്തെ സുചിപ്പിച്ച ദൃശ്യ മാധ്യമത്തിന്റെ ഓരോ സവിശേഷതയും സംസ്കൃതിയുടെ ഈ നശികരണത്തെയാണ് ലക്ഷ്യമാക്കുന്നത്. അതാണ് അതിന്റെ രാഷ്ട്രീയവും.

ജനങ്ങളെ കീഴ്പ്പെടുത്താൻ ഇങ്ങനെ പല മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ട്. അതിലോന്നാണ് യാമാർത്ഥമല്ലാത്തതിനെ യാമാർത്ഥമായി അവതരിപ്പിക്കൽ. എന്നാണോ യാമാർത്ഥമായി ജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്, അയമാർത്ഥമായ അതിനെ ധമാർത്ഥമായി ജനങ്ങൾക്കു മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കാൻ കഴിയും. നൃസ്ത്വിയർ കുടുംബങ്ങളുമാത്രം തുടരെ അവതരിപ്പിച്ച് സമുഹം നൃസ്ത്വിയർ കുടുംബങ്ങളാൽ നിറഞ്ഞതാണെന്നു ഭോധ്യപ്പെടുത്താനാവും. അവിഹിതവാസങ്ങൾ തുടർച്ചയായി കാണിച്ച് അത് സമുഹത്തിന്റെ നടപ്പുരീതിയാണെന്നു ഭോധ്യപ്പെടുത്താനാവും. ഇതൊക്കെ Symbols ആയാണ് പ്രേക്ഷകനു മുമ്പിൽ വരിക. കാര്യങ്ങൾ മറ്റാരു രീതിയിലാവുക വയ്ക്കുന്ന ഭോധ്യത്തിലേയ്ക്കിൽ പ്രേക്ഷകനെ നയിക്കും.

ദൃശ്യമാധ്യമങ്ങൾ അതിന്റെതായ ഒരു ഇമേജ് ട്രാക്ക് ഉണ്ടാക്കുകയും പ്രേക്ഷകമനസ്സിനെ അതിലും സ്വയമരിയാത്തവിയത്തിൽ ഒരു കിരീയടക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. എഡിറ്റിംഗ്, കൂംഗ്രാഫലനം, സുപ്പർ ഇംപോസിഷൻ തുടങ്ങിയവ ഉൾപ്പെട്ട സാങ്കേതിക ത്രാത്ത സ്റ്റടക്കപറിൽ ആർട്ടിക്കുലേഷൻ എന്നു പറയും. ടി.വി.യിൽ മിനിറ്റിൽ 8 മുതൽ 10 വരെ സ്റ്റടക്കപറിൽ ആർട്ടിക്കുലേഷൻ ഉണ്ടാവുന്നുണ്ട്. ഇതിനു പുറമെയാണ് ദൃശ്യങ്ങളുടെ അതിവേഗത്തിലുള്ള മുവ്വമെന്ന്. ഇതെല്ലാം ചേർന്ന് മനസ്സിനെ ഇമേജിൽ നിന്ന് ഇമേജിലേയ്ക്കു നയിക്കുന്ന ഒരു ഫോമാത്തകര സ്വഷ്ടിക്കും. എന്നോ വലിയ കാര്യം സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നു എന്ന ചിന്തയിലുടക്കി നിർത്തും. ആ ഇമേജ്ട്രാക്കിലുടെയുള്ള അതിവേഗചലനം ഒരു തരം ഹിപ്പനോട്ടിസത്തിന്റെ എപ്പെക്കും വരുത്തും. സകലപിക്കാനും വിമർശിക്കാനുമുള്ള നമ്മുടെ മനസ്സിന്റെ കഴിവ് മനിബവിക്കും. അർട്ടിസ്റ്റുകളിൽ നെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കാനാവാത്തവിയത്തിൽ പ്രേക്ഷകരെ ഒരു കാപ്ടാവിലും ഓഡിയൻസ് രൂക്കും. ഒരു കാര്യം ചെയ്യേണ്ടപ്പോൾ അതുപേക്ഷിച്ച് മറ്റാരു കാപ്ടാവിലും ചെയ്യുക എന്നതാണ് Escapism. അതരരത്തിലുള്ള എസ്കേപ്പിസത്തിന്റെ ഒരു ചാൽ ദൃശ്യമാധ്യമം തുറന്നിട്ടും. കുടുതൽ വിഷയങ്ങൾ കുടുതൽ ഇൻഫോർമേഷൻ അല്ലെങ്കിൽ എന്നുവേണ്ടെങ്കിൽ ചോദിക്കാം. More and more visualas and less and less meaning എന്ന ഒരു സത്യം അതിനപ്പുറത്തുണ്ട്.

ദൃശ്യമാധ്യമങ്ങൾ ഒരു Informed societyയെ ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുന്നും അതുതനെ ജനാധിപത്യത്തെ സംരക്ഷിച്ചു നിർത്തുന്ന ഒരു പ്രാതുമണ്ഡലം (Public Sphere) രൂപപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടെന്നും ഒരു വാദമുണ്ട്.

എന്നാൽ ദൃശ്യമാധ്യമങ്ങൾ ആഗോളതലവന്തിൽതന്നെ വൻ corporate house കളുടെ മുലധന നിയന്ത്രണത്തിലാണ്. വിഷയങ്ങളുടെ

വിവേചനപരമായ തെരഞ്ഞെടുപ്പിലൂടെ, ചർച്ച ചെയ്യേണ്ടവരെ, അവരുടെ മനോഭാവം നോക്കി തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിലൂടെ, ഈ Public Sphere അൽലാതാവുകയും ചർച്ച മാധ്യമങ്ങളുടെ താൽപര്യപ്രകാരമുള്ള ചാലുകളിലൂടെയാവുകയും ചെയ്യുന്നു.

Jürgen Habermas പറയുന്നു: Public Sphere works most effectively for democracy when it is institutionally independent of the state and society's dominant economic forces. ഇവിടെ സ്റ്റോറിന്റെയും ധനശക്തികളുടെയും പുർണ്ണ നിയന്ത്രണത്തിലാണ് ടിവി ഒരുക്കുന്ന പൊതുമണ്ഡലം.

ലൈബറൽകളും പള്ളികളും ക്ഷേത്രങ്ങളും പാർട്ടി സമേളനങ്ങളും മദ്യഷാപ്പുകളും ഒക്കെ ആശയവിനിമയത്തിന്റെ സ്വാഭാവിക പൊതുമണ്ഡലങ്ങളാണ്. അതിനു ബഹിലല്ല ടിവി ഒരുക്കുന്ന പൊതുമണ്ഡലം. വിവരങ്ങളുടെയും അഭിപ്രായങ്ങളുടെയും നിരുപാധികമായ സ്വീകരിക്കൽ മാത്രമേ, പ്രേക്ഷകരെ സംബന്ധിച്ച് അവിടെ നടക്കുമ്പോന്തും ഇതിനെ ഒരു പൊതുമണ്ഡലം അല്ലാതാക്കുന്നുണ്ട്.

ഇത്തരം സ്വാഭാവിക പൊതുമണ്ഡലങ്ങളിൽ നിന്നു മനുഷ്യരെ പിൻവലിച്ച് പുറംലോകം ഭയക്കേണ്ടതാണെന്ന ചിന്ത പടർത്തി ഒരു ദ്രോഹിയിൽ കൂം പീസാക്കി മാറ്റുകയാണ് ടിവി. BBC സ്വയംഭരണാധികാരം ഉള്ള ഒരു ടിവി സ്ഥാപനമായാണു കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്. റീഠിലകാലം അതിന്റെ മേധാവിയായിരുന്ന Lord Reith പറയുന്നത് ശദ്ധിക്കുക. They know they can trust us not to be really impartial.

ടിവി സ്വാഭാവിക പൊതുമണ്ഡലത്തെ ചുരുക്കുകയും കൂത്രിമമായി ഉണ്ടാക്കുന്ന പൊതുമണ്ഡലത്തെ സാധാരണക്കാരന് അപ്രാപ്യമാക്കുകയുംാണ്. അമേരിക്കയിൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പു ചെലവ് അതിഭേദമായി കൂതിച്ചുയർന്നു തുടങ്ങിയത് ടിവി മുഖ്യ പ്രചാരണാധികാരിയായപ്പോഴാണ്. കമേഴ്സ്യൽ ഭ്രാംകാസ്റ്റിംഗ് കമ്പനികളിൽ നിന്നു വന്നതുകയ്ക്കു ടിം വാങ്ങിയാലേ രാഖ്ഷസ്ത്രിയ പ്രചരണം നടക്കുമ്പോന്തും ഇതാകട്ടെ, രാഖ്ഷസ്ത്രിയത്തിന്റെ ജനാധികാരിയായി. പൊതുമണ്ഡലം വിഭാഗം ചുരുങ്ങുകയാണിതിന്റെ ഫലമെന്ന് എടുത്തുപറയേണ്ടതില്ല.

പ്രേക്ഷകരെത്തനെ ഒരു commodity ആയാണ് ട്രാൻസ് നാഷണൽ കോർപ്പറേഷനുകൾ കാണുന്നത്. NBC അതിന്റെ എറ്റവും പ്രധാന സ്തതമായ സീരിയൽ മറ്റൊരു കോർപ്പറേഷനു വിൽക്കുമ്പോൾ അത്

കണ്ണുകൊണ്ടിരുന്ന പ്രേക്ഷക സമൂഹം കൂടിയാണ് ആ വിലയ്ക്കു കൈക്കൊടു ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. fox കമ്പനി ഇൻറനാഷണൽ base ball ടീമിനെ വിലയ്ക്കെടുക്കുന്നോൾ അവരുടെ കളി കാണാനാഗ്രഹിക്കുന്ന എരു സമൂഹത്തയാക്കയാണ് വിലയ്ക്കെടുക്കുന്നത്.

ദ്വാരുമായുമങ്ങൾ Mass Media ആയാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. Mass communication എൻ്റെ മാധ്യമമാണിത്. കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ എന്ന വാക്ക് ധനിപ്പിക്കുന്നത് ആശയങ്ങളുടെ പരസ്പര കൈക്കൊടുമാണ്. എരു Dialogue ആണ്. എരു Exchange ആണെന്ന്. എന്നാലിവിടെ ഈ Exchange സംഭവിക്കുന്നില്ല. പ്രതികരണത്തെ അത് അനുവദിക്കുന്നില്ല. ആകെ ചെയ്യുന്നത് വിവരങ്ങളുടെ, അഭിപ്രായങ്ങളുടെ എക്കപക്ഷിയ മായ സംഘേഷണമാണ്. Mass communication-ഈ Receiving end തു മാത്രമേ Mass ഉള്ളത്. Transmitting end-ൽ ഉള്ളത് Mass എൻ്റെ താൽപര്യങ്ങളും, മറിച്ച് അത് എങ്ങനെന്നയാവണമെന്ന ചെറുന്നുന്നപക്ഷങ്ങളുടെ താൽപര്യമാണ്.

ഇങ്ങനെ നോക്കുന്നോൾ ഈതുണ്ടാക്കുന്ന ജനകീയ സംസ്കാരമെന്നത് (Mass Culture) എരു ചെറുന്നുന്നപക്ഷത്തിന്റെ, അതു കയ്യു ടക്കിവച്ചിട്ടുള്ള മുലധനത്തിന്റെ, അതിന്റെ സംരക്ഷണത്തിനായി രൂപപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള പ്രത്യേക ശാസ്ത്രത്തിന്റെ സംസ്കാരമേ ആവുന്നുള്ളു.

ആ സംസ്കാരത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിനും വ്യാപനത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള സഭാവരൂപീകരണ (human engineering) മനോഭാവ നിയന്ത്രണ (Mind management) കാര്യങ്ങൾക്കായുള്ള ഉപകരണം (Device) എന്ന നിലയ്ക്കാണ് ദ്വാരുമായുമം ഈന്ന് പൊതുവെ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു പോരുന്നത്. പ്രേക്ഷകരും മനസ്സിലുള്ള ബിംബം ഉടച്ച് അവിടെ പൂഞ്ഞിയ ബിംബം വയ്ക്കാൻ ഇതിന്റെ സമർത്ഥമായ ഉപയോഗത്തിന് കഴിയുന്നു. ഏതുരാഷ്ട്രം, ഏതു വ്യക്തി, സീക്രിറ്റനാവണ മെന്ത് നിശ്ചയിക്കുന്നതിൽ ഇത് വലിയ പങ്കു വഹിക്കുന്നു. ബുദ്ധിനെ സമാധാന സ്ഥാപകനായും, സദ്ഗുരുസേനയെ ഭീകരനായും ചിത്രീകരിക്കാൻ മാധ്യമത്തിന്റെ സവിശേഷാപയോഗംകൊണ്ടു സാധിക്കുന്നു. ഇതിനുവേണ്ടി സമർത്ഥമായ ഒരു ഭാഷാക്രമം പോലും മാധ്യമങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു. ശിതസമരാലുട്ടത്തിൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയൻകാരെ പിശേഷിപ്പിക്കാൻ Reds എന്നും അവിടെന്നു സംഖിയാനത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കാൻ Iron curtain എന്നും പാശ്ചാത്യ മാധ്യമങ്ങൾ വിശേഷിപ്പിച്ചു. ഏതു വിമോചനപ്പോരാട്ടവും 'uprising' ആയി. പ്രതിശേഷിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ Wild crowd ആയി.

ഇത്തരം വാക്കുകളും ഇതിനു ചേരുന്ന ഭൂശ്യങ്ങളും അനുവാദം ചോദിക്കാതെ നമ്മുടെ മനസ്സിലേക്ക് കടന്നുവന്ന് അവിടെ ചിന്താപര മായ ഒരു അട്ടിമറി സ്വഷ്ടിക്കുന്നു; നമ്മൾപോലും അറിയാതെ. ഈ പശ്ചാത്യലത്തിലാണ് Media is message എന്ന സിദ്ധാന്തമെഖലിപ്പിച്ച Marshal Mc Luhan ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞത്. ‘Each technology creates a new human environment. Environment created by electronics is that of mass media where the media themselves constitute the message’.

ഈ മിഡിയ ഒരു പ്രത്യേക തരത്തിലുള്ള mass culture ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു അശ്വക്കുട സ്വപ്നം Mass mediaയുടെ അനീമ മായ ആശയ ഉൽപ്പന്നമാണത്. എന്നാൽ Mass culture എന്ന പേരിൽ അവത്തിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത് ഒരുതരം Pop culture ആണ്. ഇതിനെ യഥാർത്ഥ സംസ്കാരത്തിന്റെ ബഹിരായി അവത്തിപ്പിക്കുകയാണ്. ഈ പ്രകൃതയിൽ technologicaly rich എന്നും technologicaly poor എന്നും വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന ഒരു വിഭജനം ലോകസമൂഹത്തിൽ വന്നു. സാങ്കേതിക അതാനകാര്യത്തിൽ ദരിദ്രമായ വികസര രാജ്യങ്ങളെല്ലാം സാങ്കേതിക അതാന മികവിന്റെ ബലത്തിൽ ഭാവുകരുപരമായി കൂച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനും അവയ്ക്കുമേൽ സാംസ്കാരികമായ ഒരു അധിനിവേശം സാധ്യമാക്കുന്നതിനും ഉള്ള ശ്രദ്ധ തുടരുന്നു. വിവിധ ജനവിഭാഗങ്ങളിലെ വംശത്തനിമയെ (ethnic identity) ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുകയും അവിടെയാകെ തങ്ങളുടെതായ, പൊളുത്തായ ഒരു പടിഞ്ഞാറൻ ഭാവുകരുപരം അടിച്ചേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണിതിലുണ്ട്. രാജ്യങ്ങളെല്ലാം കീഴിട്ടക്കാൻ ജനതയുടെ ആത്മാഭീമാനവും പെത്തുകവും തന്ത്രം സംസ്കാരവും ഇല്ലായ്മ ചെയ്താൽ മതിയെന്ന ബോധത്തിൽ നിന്നാണ് ഇതുള്ളവാകുന്നത്.

ഈ Mass culture ജനങ്ങളെ ഒരു സഹിക്കുന്ന സമൂഹമാക്കി മാറ്റുന്നു; passive subjects. ആക്കണി മാറ്റുന്നു. അവരുടെ സർഗ്ഗാത്മകതയുടെ പൊടിപ്പുകളെയാകെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്നു. തങ്ങളെ മാത്യകാസമൂഹമായി കാണുന്ന ഒരു വിധേയസമൂഹമാക്കി വികസര രാജ്യങ്ങളിലെ ജനങ്ങളെ പടിഞ്ഞാറൻ സംസ്കാരം ഇരു അധിനിവേശത്തിലുണ്ട് മാറ്റിയെടുക്കുന്നു. ഇവിടെയാണ് information revolution ഉം ആധുനിക മുതലാളിത്തത്തിന്റെ കലാമീമാംസയായ പോസ്റ്റ്മോഡേണിസ്റ്റവും കോർപ്പറേറ്റ് ധനമുലധനവും, അതിന്റെ ചൊൽപ്പടിക്കുമാത്രം നിൽക്കുന്ന പടിഞ്ഞാറൻ രാഷ്ട്രീയ അധികാരവും ഒരുമിക്കുന്നത്.

ഇന്ന് സൈക്രിത്താക്കളായി നിൽക്കുന്ന മുന്നാം ലോകരാജ്യങ്ങൾ ഇലെ ജനസമൂഹത്തെ, വാർത്തയുടെ, കലയുടെ സംപ്രേഷകരാകി മാറ്റുന്ന ഒരു ശാക്തീകരണത്തിലും ദൈവ അവസ്ഥയെ മറികട കാനാവും. ഇവിടെയാണ് വികസര രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ അഭിമുഖ്യത്തി ലുള്ള ഒരു പുത്രൻ അന്താരാഷ്ട്ര വാർത്താക്രമം (New international information order) സ്ഥാപിക്കണമെന്നുള്ള ആവശ്യം കുടുതൽ പ്രസക്തമാവുന്നത്. വികസര രാഷ്ട്രങ്ങളിലെ ജനങ്ങളുടെ ആര്ഥാ ഭിമാനവും സ്വത്വവും സംസ്കാരവും നിലനിർത്താൻ ഇതല്ലാതെ മറ്റാരു വഴിയില്ല. സംസ്കാരത്തിലെ വൈവിധ്യം (plurality of culture) ലോകത്ത് നിലനിർത്താൻ, ഏകശ്ലിലാ രൂപത്തിലുള്ള പടിഞ്ഞാ റിങ്ക് സാംസ്കാരിക ശാസനകൾക്ക് കീഴിൽ സംസ്കാരവും ഭാഷയും പെട്ടുകവും ദൈരിഞ്ഞമരാതിരിക്കുമെന്നുറപ്പു വരുത്താൻ ഇതല്ലാതെ വഴിയില്ല. മനസ്സിനേയും മസ്തിഷ്കത്തേയും കെടുത്തി വച്ച് ഇന്ത്യാധികാരി മാത്രം പ്രീതിപ്പെടുത്തുന്ന വിദ്വാമക കാഴ്ചകളുടെ പൊലുള്ളയായ സംസ്കാരത്തെ ചെറുതുനിന്ന് മനുഷ്യരാശിയുടെ അടിസ്ഥാന ഗുണങ്ങളായ ചിന്തയ്ക്കും മനനത്തിനുമുള്ള ശേഷിയെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയെടുക്കാൻ ഇതല്ലാതെ വഴിയില്ല.

തങ്ങളുടെല്ലാത്ത ജനങ്ങൾ ബുദ്ധിമൌനരും, ആശയ പ്രകാ ശന കാര്യത്തിൽ അസമർത്ഥരും, കേൾക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ചോദ്യം ചെയ്യാതെ വിശ്വസിക്കുന്നവരും, അനുഭവിക്കാനല്ലാതെ ചിന്തിക്കാൻ കഴിയാതെവരും, സർഗ്ഗാത്മകതയുടെ ശക്തിയില്ലാത്തവരും, പൊലി മയ്യുള്ള നിരങ്ങളിലേക്ക് ആട്ടിത്തെളിക്കാവുന്നവരും, അപകടങ്ങളെ കുറിച്ചു ബോധമില്ലാത്തവരും, യാമാർത്ഥ്യത്തെയും പ്രതീകരണയും വേർത്തിരിച്ചറിയാത്തവരും, ഏതു യുദ്ധവും ചെയ്തിക്കാവുന്നവരും, എപ്പോഴും സന്നോഷം മാത്രം ആഗ്രഹിക്കുന്നവരുമാണെന്ന നവപരാ സിസ്തത്തിന്റെ ചിന്തകളെ മറികടക്കാൻ ഇതല്ലാതെ വഴിയില്ല. സാമ്പ ത്തിക രംഗത്തെ Neo liberalism ഉം അതിനുബന്ധമായി വന്ന കോർപ്പറേറ്റ് മീഡിയാ സംസ്കാരവും ചേർന്ന് വ്യാപകമായി നട തന്നുന്ന അരാച്ചീസ് വത്ക രണ്ടുതു ചെറുത് രാജ്യത്തിന്റെ ഉയർച്ചയ്ക്ക് വേണ്ടി ഉറച്ച ചുവടുകളോടെ നീങ്ങുന്ന പ്രതിഷ്ഠയ തതിന്റെ രാഷ്ട്രീയ സംസ്കാരം തിരിച്ചുപിടിക്കാൻ ഇതല്ലാതെ വഴി യില്ല.

പിഡിത്താരുനിന്ന് ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ള, വികസര രാജ്യങ്ങൾക്കെതി രായ, ഈ നാഗരികവത്കരണ ഭാത്യത്തെ (civilising mission) ചെറു കാൻ ഇതല്ലാതെ വഴിയില്ല.

ഭാരതീയ പാരമ്പര്യം

ഡോ.കെ.എസ്. രാധാകൃഷ്ണൻ

ഭാരതീയ പാരമ്പര്യം അഞ്ചാനത്തെ ഒരിക്കലും സ്വകാര്യസ്വർഗം പരിഗണിക്കുന്നില്ല. അഞ്ചാനം സാർവ്വഭാരതികവും സാർവ്വജനീവുമാണെന്ന വിശ്വാസമാണ് ഭാരതീയ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ സവിശേഷതകളിലെണ്ണ്. സ്വാഭാവികമായും അഞ്ചാനത്തെ ഒരു ചരക്കായി ക്രയവിക്രയം ചെയ്യാവുന്ന സാഹചര്യവും അതിനെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ള നിയമവ്യവസ്ഥയും ആർഷ ഭാരതപാരമ്പര്യത്തിൽ കാണാനും കഴിയില്ല. അഞ്ചാനത്തോടുള്ള ഗ്രൈക്കോറോമൻസമീപനം ഇതിൽ നിന്നു തീർത്തും ഭിന്മായിട്ടുള്ളതാണ്. ഗ്രൈക്കുകാരെ സംബന്ധിച്ചിടതോളം അഞ്ചാനം മനുഷ്യക്രൈക്കൃതവും പുരുഷക്രൈക്കൃതവുമാണ്. പ്രപഞ്ചപ്രതിഭാസങ്ങളിൽ മനുഷ്യൻമാത്രമാണ് യുക്തിബോധമുള്ള മുഗ്ദമെന്നും അതുകൊണ്ടുതന്നെ മറ്റു മുഗ്ദങ്ങളും ഇതരപ്രതിഭാസങ്ങളും മനുഷ്യനേക്കാൾ താഴ്ന്നവയാണെന്നും മനുഷ്യൻ ഒഴികെയുള്ള പ്രതിഭാസങ്ങളും മനുഷ്യനുവേണ്ടിയാണ് നിലനിലക്കുന്നതെന്നും വിശസിക്കാൻ മനുഷ്യക്രൈക്കൃതമായ ജീവിതവീക്ഷണം മനുഷ്യനെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു.

സർവ്വത്തിന്റെയും മാനദണ്ഡം മനുഷ്യനാണെന്ന പ്രവൃത്തനം ഈ വിശ്വാസത്തെയാണ് സാധ്യകരിക്കുന്നത്. മനുഷ്യർത്ഥേ കേമൻ പുരുഷനാണെന്നും അതുകൊണ്ട് സ്ത്രീയെക്കാൾ ഇന്താനത്തിന്റെ പരമാധികാരി പുരുഷനാണെന്നും ഈ വ്യവസ്ഥ വിശ്വസിക്കുന്നു. സ്ത്രീയെ അടിമയോടും പുരുഷനെ ഉടമയോടുമാണ് അതിന്റോടിൽ ഉപമിക്കുന്നതെന്നും ഓർക്കേണ്ടതാണ്. പുരുഷനാൽ അതി: കേമ നാർ എന്ന ചോദ്യത്തിൽ ഭാർശികനായ ചക്രവർത്തി എന്നാണ് പ്ലേറോ നല്കുന്ന ഉത്തരം. ജിന്താനത്തിന്റെ പരമാധികാരിയായ ആദർശ ചക്ര വർത്തിയാണ് ഭൗഷംൻ. അദ്ദേഹമാണ് ഗുരുക്കുന്നാരുടെ കുലഗുരു. അദ്ദേഹം സർവ്വജനാനിയായതുകൊണ്ട് ആ സർവ്വജനാനിയിൽ നിന്നും പതിക്കുക എന്നതല്ലാതെ, അദ്ദേഹത്തെ പതിപ്പിക്കുക എന്നത് അസാധ്യവും അനാവശ്യവുമാണ്.

സംഖാദരുപത്തിലാണ് പ്ലേറോ തന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചിരിക്കുന്നതെങ്കിലും ആ സംഖാദങ്ങളിലെ കേന്ദ്രക്രമാപാത്രമായി വരുന്ന ഭാർശനികനായ ചക്രവർത്തി പതിപ്പിക്കയല്ല പതിപ്പിക്കുകയാണ് എന്നും ചെയ്യുന്നത്. അദ്ദും പനം അവിടെ സംഖാദമായിട്ടല്ല അദ്ദും പക കേന്ദ്രീകൃതമായ ഏകഭാഷണമായിട്ടാണ് കാണാൻ കഴിയുന്നത്. ഇന്താനത്തിന്റെ പരമാധികാരിയും സർവ്വജനിനും ഏത് സംശയ ത്തിനും കൃത്യമായ ഉത്തരമുള്ളവനുമായ ഒരു അദ്ദും പകബിംബം സമൂഹ മനസ്സിൽ പ്രതിഷ്ഠിതമാകുന്നത് പ്ലേറോയിലും ദാതാനും കാര്യം നാം മറക്കരുത്. ഇത്തരമൊരു അദ്ദും പകൻ അമുർത്തവും അപ്രായോഗികവും അസംഭവ്യവുമായ ഒരു ആദർശസംഘതയാണെന്ന കാര്യം പ്ലേറോ പരിഗണിക്കുന്നുമില്ല.

മുർത്തമായ ലോകം അസത്യവും ആ ലോകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അമുർത്തവും അവ്യയവും നിത്യവുമായ മഹാസാമാന്ധ്യപതികല്പന സത്യവുമാണെന്നു പ്രവൃത്തിച്ചു പ്ലേറോയെ സംബന്ധിച്ചിടതോളം ഇത്തരമൊരു ആദർശ സംജ്ഞയെ സത്യമായി കാണുന്നത് സ്വാഭാവികമായ കാര്യമാണ്. എന്നാൽ മുർത്തവും അനിത്യവും സദാ മാറ്റത്തിന് വിശയയുമായ ഒരു ലോകത്ത് പ്രാവർത്തികമാക്കേണ്ട വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കേണ്ട മനുഷ്യന് ഈ അദ്ദും പകബിംബവെത്തെ സ്വീകരിക്കാനുമാകില്ല. ‘വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ആദർശം മനുഷ്യ നിർമ്മാണ’മാണ് (വിവേകാനന്ദ സാഹിത്യസർവ്വം, വോളിയം പുറം 223) എന്ന സ്വാമി വിവേകാനന്ദൻ അഭിവ്യക്തമാക്കുന്നോൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഈ മുർത്ത ഭാവത്തെയാണ് ഉദാഹരിക്കുന്നത്.

സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ ഏകശാസനത്തെ പ്ലാലെ സർവ്വജനാനിയായ അദ്ദും പക്കൽ ഏകഭാഷണമായി മാറുന്ന വിദ്യാ

ഭ്രാഹ്മം അഞ്ചാനത്തെ സ്വകാര്യ സ്വത്താക്കിത്തിർക്കുന്നു. കരുണാനി ഡിയായ ദൈവം ലോകത്തെ സ്വഷ്ടിച്ച് നമുക്ക് ഭാനമായി നല്കിയതു പോലെ ഭാനശിലനായ മഹാജന്മാനി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃപാകടാക്ഷ താൽ നമുക്ക് അഞ്ചാനവും നല്കുന്നു. ലോകം ദൈവത്തിന്റെതായി രിക്കുന്നതുപോലെ അഞ്ചാനം ഈ മഹാജന്മാനിയുടേതുമാണ്. ദൈവം തദ്ദീനത് ദൈവം എടുക്കുന്നതുപോലെ ഇഷ്ടാനുസരണം ഈ അഞ്ചാനത്തെ വിതരണം ചെയ്യാനുള്ള അവകാശവും ഈ അഞ്ചാനിക്ക് തന്നെയാണ് അധിനമായിട്ടുള്ളതും.

ഇത്തരമൊരു അദ്ധ്യാപകപരികല്പന അഞ്ചാനത്തിന്റെ സകാരുവല്ക്കൃതമായ കേന്ദ്രീകരണത്തെയും കേന്ദ്രീകൃതമായ വിതരണ തെത്തുമാണ് നിതികരിക്കുന്നത്. അദ്ധ്യാപനത്തിലെ ഈ ഏകാധിപത്യ പ്രവബ്ദിത വിദ്യാർത്ഥിക്ക് ലഭിക്കേണ്ട സ്ഥാഭാവിക നിതിയെ നിരാകരിക്കുന്നു. ഈ നിരാകരണത്തിനെത്തിരെയുള്ള പ്രതികരണമെന്ന നിലയ്ക്കാണ് വിദ്യാർത്ഥിക്കേന്ദ്രീകൃതമായ അദ്ധ്യാപനരിതി വളർന്നു വന്നത്. മുൻപ് അദ്ധ്യാപകർ അനുഭവിച്ചിരുന്ന പരമാധികാരസ്ഥാനത്ത് വിദ്യാർത്ഥിയെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നു എന്നതാണ് ഈ രിതിയുടെ സവിശേഷത. വിദ്യാർത്ഥികളെല്ലാം പരമാധികാരിയാകുന്ന അവസ്ഥ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലെ അരാജകത്വത്തെയാണ് സാധ്യകരിക്കുന്നത്. ഏകാധിപത്യത്തിനെത്തിരെയുള്ള പ്രതിശേധം അരാജകത്വമായി തീരുന്നതുപോലെ തന്നെയാണിവിടെയും സംഭവിക്കുന്നത്. ഈ അവസ്ഥ യിൽ അഞ്ചാനം അദ്ധ്യാപകനിൽ നിന്നു വിദ്യാർത്ഥിയിലേക്ക് കേന്ദ്രീകൃതമാകുന്നു എന്നത് നേരാണാക്കിലും കേന്ദ്രീകൃതമായ അഞ്ചാന വ്യവസ്ഥ സൃഷ്ടിക്കാവുന്ന യുക്തിഭാഗങ്ങളിൽ നിന്ന് ഈ സംവിധാനവും വിമുക്തമല്ല എന്നും ഓർക്കേണ്ടതാണ്.

ഈ രണ്ട് സമീപനങ്ങളാടുമുള്ള പ്രതിശേധം എന്ന നിലയിലാണ് പാംക്രേസീകൃതമായ അദ്ധ്യാപനരിതി വികസിച്ചത്. അഞ്ചാന ത്വിന്റെ കേന്ദ്രം അദ്ധ്യാപകനോ വിദ്യാർത്ഥിയോ അഛ്വാനും പറിക്കേണ്ട പാംമാണ് എന്നുമാണ് ഈ വിക്ഷണത്തിന്റെ സവിശേഷത. ഈ പാംപാകട്ട അദ്ധ്യാപകനിൽ നിന്നും വിദ്യാർത്ഥിയിൽ നിന്നും വ്യതിരിക്കുവുമാണ്. അദ്ധ്യാപകരിൽ നിന്നും വിദ്യാർത്ഥികളിൽ നിന്നും വ്യതിരിക്കുമായ പാംത്തെ സ്വഹിതാനുസരണം ശഹിക്കുന്നതിനുള്ള സഹകാരികൾ മാത്രമാണ് അദ്ധ്യാപകരും വിദ്യാർത്ഥികളും. അദ്ധ്യാപകരും വിദ്യാർത്ഥികളും മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും പാം മാറാതിരിക്കുകയും ചെയ്യും എന്ന ഒരു വീക്ഷണവും; അതല്ല. അദ്ധ്യാപക വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഒപ്പ് പാംവും മാറുന്നു എന്ന വീക്ഷണവും- പാംക്രേസീകൃത അദ്ധ്യാപന വ്യവസ്ഥയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടാറുണ്ട്.

മനുഷ്യകേന്ദ്രീകൃതമായ ജനാനവുവസ്ഥയും ആ വ്യവസ്ഥയെ ഉപജീവിച്ച് സരൂപിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ സ്ക്രൂട്ടായവും - അത് അഖ്യാപക കേന്ദ്രീകൃതമോ, വിദ്യാർത്ഥി കേന്ദ്രീകൃതമോ പാരകേന്ദ്രീകൃതമോ ആകട്ട - അഖ്യാപകൾ, വിദ്യാർത്ഥി, പാഠം, പഠനം എന്നിവ യെയെല്ലാം വ്യതിരിക്തങ്ങളായ വസ്തുതകളായിട്ടാണ് പരിഗണിക്കുന്നത്. അതായത്, പഠനം എന്ന പ്രക്രിയയിൽനിന്ന് അഖ്യാപകനും വിദ്യാർത്ഥിയും പാഠവും വ്യതിരിക്തമായിരിക്കുന്നതുപോലെ ഈ മുന്നു വസ്തുതകളിൽ നിന്ന് പഠനവും വ്യതിരിക്തമാണ് എന്നു സാരം. ഇത്തരമൊരു സമീപനം പഠനം എന്ന പ്രക്രിയയിൽ സഹകരിക്കുന്ന വസ്തുതകളെയെല്ലാം വിഭജിച്ചുകൊണ്ട് അമൃതതമാക്കുന്നു എന്നതാണ് അതിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ സവിശേഷത. മനുഷ്യകേന്ദ്രീകൃതമായ ജനാനവുവസ്ഥ മനുഷ്യനെ പ്രപബ്ലേമ്സിൽ നിന്നു വ്യതിരിക്തനാക്കി അമൃതത്വവത്കരിക്കുന്നതുപോലെയാണിതും.

ഈഞ്ചന വ്യതിരിക്തനും അമൃതതന്മായിത്തീരുന്ന മനുഷ്യരിൽ ആരാൺ കേമൻ എന്ന ചോദ്യം സ്വാഭാവികമാണ്. മനുഷ്യൻ പ്രപബ്ലേമ്സിൽനിന്ന് വിഭിന്നനില എന്നും പ്രപബ്ലേമ്സിൽ മനുഷ്യനും അഭിനമാണ് എന്നുമാണ് വിശ്വാസമകിൽ പ്രപബ്ലേമ്സിൽ ഇത്തരപ്രതിഭാസങ്ങളിൽ നിന്ന് മനുഷ്യൻ കേമനാബന്നു കരുതാനാകില്ല. കാരണം, അഭിനമായവയൽക്ക് തമിൽ ഭേദവിചാരം കല്പിക്കുന്നത് അയുക്തികമാണ്. മനുഷ്യനും പ്രപബ്ലേമ്സിൽ വിഭിന്നമാണ് എന്ന മനുഷ്യകേന്ദ്രീകൃത ജനാനവുവസ്ഥയുടെ പരികല്പനത്തെന്ന ഭേദ വിചാരത്തെയും തജ്ജന്നുമായ ഉച്ചനീചഭാവവ്യത്യാസങ്ങളെയും അംഗീകരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് പ്രപബ്ലേമ്സിലെ ഇത്തരപ്രതിഭാസങ്ങളിൽനിന്ന് മനുഷ്യൻ വ്യതിരിക്തനും ഉന്നതനുമാർ എന്ന സംഝടത്തെന്ന ആ മനുഷ്യരിൽ വ്യതിരിക്തനും ഉന്നതനുമാർ എന്ന ചോദ്യത്തെ ന്യായികരിക്കുന്നു. ഈ ചോദ്യത്തിന് യുറോപ്യനാർ നല്കിയ ഉത്തരം യുറോപ്പൻ ജനതയെന്നാണ്. ഈ വിശ്വാസമാണ് യുറോ കേന്ദ്രീകൃതമായ ജീവിതവ്യവസ്ഥയെയും യുറോ കേന്ദ്രീകൃതമായ വിദ്യാഭ്യാസ ജനാനവുവസ്ഥകളെയും അംഗീകരിച്ച് ന്യായികരിക്കാൻ അവരെ പേരിപ്പിച്ചതും.

ജനാനത്തിന്റെ കേന്ദ്രം യുറോപ്പാണ് എന്ന വിശ്വാസമാണ് യുറോപ്പിന്റെല്ലാത്ത ജനാനവുവസ്ഥകളെയാകെ അജനാനം എന്ന പറഞ്ഞ് വിശ്വേഷിപ്പിച്ച് നിഷേധിക്കാൻ യുറോപ്പിന് കരുത്തു നല്കിയത്. യുറോപ്പിന്റെല്ലാത്ത ജനാനത്തെ അജനാനം എന്ന് പറഞ്ഞ് നിഷേധിക്കുന്നതിൽ ഒരു വ്യാപാരത്തെ അന്തർഭീകരിക്കാണ്. അതു വഴി വിജനാന വിപണിയിൽ നിന്ന് ഒരു ഉല്പന്നത്തെ നിഷ്കാസിത മാക്കാനും സ്വന്തം ഉല്പന്നത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമാക്കി വിപണിയെ

സംവർഖം ചെയ്തു സംരക്ഷിക്കാനും കഴിയുകയും ചെയ്തു. ഈ തന്റെതെത്ത് ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം പ്രചാരിപ്പിച്ച കോളനിയജമാനനാർ സമർത്ഥമായി ഇന്ത്യയിലടക്കം പ്രയോഗിക്കുകയും അവർ അതിൽ വിജയിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ഫലമായി ഭാരതീയമായ ശാസ്ത്ര ദർശനങ്ങളും മണിപ്പോവുകയും ആത്മവിശ്വാസവും സത്രബോധവും നിർണ്ണ ഒരു ജനത സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

മേൽസുചിപ്പിച്ച വിദ്യാഭ്യാസ മാതൃകകളെ ഉപജീവിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പരീക്ഷണങ്ങളാണ് വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് ഇന്നും ഇന്ത്യയിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അതാന്തരക്കൂറിച്ചും മനുഷ്യനെക്കൂറിച്ചും ശ്രീകോ- റോമൻ പാരമ്പര്യത്തിൽനിന്നു തീർത്ഥത്വം ഭിന്മായ കാഴ്ച പ്രാഡാണ് ഭാരതത്തിനുള്ളത്. ഭാരതത്തിന്റെ ജീവിതവുവന്മ മനുഷ്യക്രൈക്കൃതമല്ല. അത് പരിസ്ഥിതി ക്രൈക്കൃതമാണ്. ഓരോ പ്രതിഭാസത്തിന്റെയും കേന്ദ്രം അതിന്റെ തന്നെ ഉള്ളിൽ സ്ഥിതമാണെന്നും ഒരു പ്രതിഭാസത്തിനേയും ബാഹ്യശക്തികൾക്കാണ് നിയന്ത്രിക്കാനാവില്ലെന്നും ഓരോ പ്രതിഭാസവും ആത്മമനിയന്ത്രിതമാണെന്നും ഈ കാഴ്ചപ്പാട് വിശ്വസിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, ഓരോ പ്രതിഭാസത്തെയും നിയന്ത്രിക്കുന്ന നിയാമശക്തി അഭിനമാണെന്നും അതുകൊണ്ട് മനുഷ്യൻ പ്രപഞ്ചത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിരിക്കുന്ന എന്നും സാഭാവികമായും മനുഷ്യനും പ്രപഞ്ചവും അഭിനമാണെന്നും ഈ കാഴ്ചപ്പാട് വിശദീകരിക്കുന്നു. മനുഷ്യനും പ്രപഞ്ചവും അഭിനമായതുകൊണ്ട് തന്നെ മനുഷ്യൻ പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഇതര പ്രതിഭാസങ്ങളേക്കാൾ കേരളനുമല്ല. സാഭാവികമായും മനുഷ്യൻ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ വിധാതാവല്ല. അവൻ പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഇതര പ്രതിഭാസങ്ങളുമായി സഹവസിക്കുന്ന ഒരു സഹകാരി മാത്രം.

ഈതെ കാഴ്ചപ്പാട് തന്നെയാണ് ഭാരതീയ പാരമ്പര്യത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തനത്തെയും നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നത്. അഭ്യാപകൻ വിദ്യാർത്ഥി, പാരം, പഠനം ഇവയെ വ്യതിരിക്കുന്നുണ്ടായി ആ പാരമ്പര്യം കരുതുന്നില്ല. ഇവയെല്ലാം പഠനം എന്ന പ്രക്രിയിലെ അവിഭാജ്യമായ ഘടകങ്ങളാണ്. അതുകൊണ്ട് ഭാരതീയ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ചുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ സ്വന്ധാതയം അഭ്യാപക കേന്ദ്രീകൃതമോ വിദ്യാർത്ഥി കേന്ദ്രീകൃതമോ, പാരംകേന്ദ്രീകൃതമോ അല്ല, പഠനക്രൈകൃതമാണ്. പഠനത്തിലാകട്ട, ആദ്യത്തെ മുന്നുകാര്യങ്ങളും വിഭജിച്ചകറ്റാൻ കഴിയാത്തവിധം ഉൾച്ചേര്ന്നിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സാഭാവികമായും അഭ്യാപകനും വിദ്യാർത്ഥിയും ആരെക്കാളും മേലെയുമല്ല കീഴെയുമല്ല. അഭ്യാപകവിദ്യാർത്ഥികളിൽനിന്ന് വ്യതിരിക്കമായ

പാര്വതി ലഭ്യമല്ല. അദ്ദേഹകനിലും വിദ്യാർത്ഥിയിലും അന്തർഭീകരിക്കുന്ന പാര്വതിയും തന്നെയാണ് പഠനമായിത്തീരുന്നതും

ഉപനിഷത്തുകളുടെ ശാന്തിമന്ത്രം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പറിച്ചാൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ഈ തത്ത്വശാസ്ത്രത്തെ നമുക്ക് ശ്രദ്ധിക്കാൻ കഴിയും. ഈശാഖാസ്യ ഉപനിഷത്തിൽ പ്രസിദ്ധമായ ഈ ശാന്തിമന്ത്രംതന്നെ പരിശോധിക്കാം.

ഓം പുർണ്ണമദഃ പുർണ്ണമിദം
പുർണ്ണാത് പുർണ്ണ മുദച്ചുതേ
പുർണ്ണസ്യ പുർണ്ണമാദായ
പുർണ്ണമേവാവശിഷ്യതേ.

ഗുരുശിഷ്യ സംഖാദത്തിൽ തുടക്കത്തിലേ പറയുന്നത് അത് പുർണ്ണമാണ് എന്നാണ്. അത് പുർണ്ണമാണ് എന്ന് എങ്ങനെന്നയറിഞ്ഞു എന്ന ചോദ്യത്തിന് ഈത് പുർണ്ണമാണ് എന്നാണ് ഉത്തരം. ഈത് പുർണ്ണമാണ് എന്ന അറിവാണ് അത് പുർണ്ണമാണ് എന്ന അറിവിലേക്ക് നയിക്കുന്നത്. തനിൽ നിന്നും അനുമായോ തനിക്ക് ബാഹ്യമായോ പ്രപബ്ലേത്തിൽ എന്തെങ്കിലും അവഗേഷിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ താൻ പുർണ്ണനാണ് എന്ന് ഒരുവനും പറയാനാകില്ല. കാരണം തനിക്ക് അനുമായോ ബാഹ്യമായോ യാതൊന്ന് അവഗേഷിക്കുന്നതും അപുർണ്ണത്തന്നെയാണ്. അതായത് ഞാൻ കേമൻ എന്നു കരുതുന്ന ‘ഞാനെന്ന ഭാവമല്ല’ മരിച്ച് ‘അവിലം ഞാനിതെന്ന്’ തിരിച്ചറിയുകയാണവിശ. തനിൽ പ്രപബ്ലേതെയും പ്രപബ്ലേത്തിൽ തന്നെയും കാണുന്ന അഭിനഘഞ്ചാനുഭൂതിയെന്നും ശീതാകാരൻ വിവക്ഷിക്കുന്ന അറിവാണിൽ.

ഈ അറിവ് സ്വാധത്തമാക്കിയ അദ്ദേഹകൾ വിദ്യാർത്ഥിയെ പുർണ്ണനായിട്ടാണ് കരുതുന്നത്. വിദ്യാർത്ഥികൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതും അവൻ പുർണ്ണനാണെന്ന അവബോധമാണ്. അതായത് അദ്ദേഹകവിദ്യാർത്ഥികളിൽ ആരെരെയെങ്കിലും ഒരാളെ അറിവിൽ നിന്നുകുടമായും അപരതന കാലിപ്പാത്രമായും കരുതുന്ന വികലജഞ്ചാനമല്ല ഈത്. എന്നെപ്പോലെ തന്നെ നീയും പുർണ്ണനാണെന്നാണ് അദ്ദേഹകൾ വിദ്യാർത്ഥിയെ പറിപ്പിക്കുന്നത്. അതായത്, പുർണ്ണത ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിയിലും അന്തർഭീകരിക്കുന്ന അവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തലാണത്. ഈ ബോധ്യമാണ് ആത്മവിശ്വാസത്തിൽ ആധാരം. എന്നും എവിടെയും അദ്ദേഹകൾ വിദ്യാർത്ഥികൾ ജണ്ടാനം കൊടുക്കാറില്ല, കൊടുക്കാൻ കഴിയുകയും ഇല്ല. തടാകക്കരയിലേക്ക് കൂതിരെയെ എത്തിക്കാനാകും. കുടിക്കണ്ണോ വേണ്ടയോ എന്ന് തീരുമാനിക്കുന്നത് കൂതിരെന്നെന്നാണ്. കുടിക്കണ്ണമെന്ന് തീരുമാനമെടു

ക്കാനുള്ള ആ കഴിവിനെന്നാണ് ആത്മവിശ്വാസമെന്ന് പറയുന്നത്. ആത്മവിശ്വാസം വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഉദ്ദീപ്തമാക്കുന്നവനാണ് അദ്യാ പകൾ.

താൻ അപേർബ്ലൂനാണോനോ അമ്ഭവാ തനിക്ക് പുർബ്ലൂനാകാൻ കഴിയില്ലോ ബോധ്യമുള്ള ഒരാൾക്കും ആത്മവിശ്വാസമാർജിക്കാ നാകില്ല. പുർബ്ലൂത തനിൽ അന്തർലീനമാണെന്നബോധം ഉദിച്ചാൽ മാത്രമെ ആർക്കും ആത്മവിശ്വാസമുള്ളവരായിത്തീരാൻ കഴിയു. ഈ ആത്മവിശ്വാസമുണ്ടായാൽ മാത്രമെ പുർബ്ലൂത്തിൽനിന്നേ പുർബ്ലൂത ഉണ്ടാകു എന്ന ബോധം, പുർബ്ലൂമായവയ്ക്ക് എടുക്കാനോ കൊടു ക്കാനോ യാതൊനുമില്ല എന്ന അവബോധവും ഉണ്ടാകു. അതായത്, അദ്യാപനം കൊടുക്കലോ എടുക്കലോ അല്ലെങ്കിൽ ആത്മബോധം ഉള്ളവാ കലാണ് എന്നു സാരം. അതുകൊണ്ടാണ് ആത്മവിശ്വാസം ഉണർത്തി ആത്മശക്തിയെ ഉദ്ദീപ്തമാക്കി മനുഷ്യരെ കർമ്മോന്ത്വവരാക്കലാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽന്റെ ലക്ഷ്യമെന്ന് തന്റെ പ്രഭാഷണങ്ങളിലൂടെ സ്വാമി വിവേകാനന്ദ് ഉദ്ദേശ്യാദിപ്രിച്ഛതും. ശിഷ്യൻ ഗുരുവിനെപ്പോലെയാകു നാൽ മതി എന്ന് യേശുദേവൻ പറയുന്നോഴും അർത്ഥമാകുന്നത് ഇക്കാര്യം തന്നെയാണ്.

പുർബ്ലൂനുഭൂതിയിൽ നിന്നുണ്ടുന്ന ആത്മവിശ്വാസമുള്ളവന് മാത്രമെ സത്യത്തെന്നും ധർമ്മത്തെന്നും ആചരിക്കാനും കഴിയു. ഏതെ രേഖ ഉപനിഷത്തിൽന്റെ ഈ പ്രാർത്ഥന ശ്രദ്ധിക്കു.

ജ്ഞതം വദിഷ്യാമി
സത്യം വദിഷ്യാമി

ഈവിടെ ജ്ഞതം എന്ന വാക്കിന് ധർമ്മം എന്ന അർത്ഥമാണ് യോജിക്കുക. ധർമ്മത്തിന്റെ നിരുക്തതാർത്ഥമാകട്ട നിലനിർത്തുക എന്നുമാണ്. നിലനിർത്തുക എന്നുപറഞ്ഞാൽ എന്തെന്നുമാത്രം നില നിലപ്പ് എന്നല്ല അർത്ഥം. എനിക്കു മാത്രമായി നിലനില്ക്കാനുമാകില്ല. ഞാൻ നിലനില്ക്കണമെങ്കിൽ ഈ പ്രപഞ്ചവും നിലനിന്നേ പറ്റി. എന്തേയും പ്രപഞ്ചത്തിന്തേയും നിലനില്പാണ്. ധർമ്മം. ഞാനും പ്രപഞ്ചവും നിലനില്ക്കുക എന്നുപറഞ്ഞാൽ ഞാനും പ്രപഞ്ചവും സമാ ധാനപുർണ്ണം സഹകരിച്ചു സഹവസിക്കുക എന്നാണർത്ഥം. അതായത്, ധർമ്മം എന്നാൽ സമാധാനപുർബ്ലൂമായ സഹവാസസഹകരണം എന്നാണ് വിവക്ഷ. അതുകൊണ്ട് ജ്ഞതം വദിഷ്യാമി എന്നാൽ ധർമ്മം പറയുക, അതായത്, ധർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുക എന്നാണർത്ഥം.

യർമ്മം പ്രവർത്തിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നവൻ സത്യം ആചരിക്കുകയും വേണം. അതുകൊണ്ടാണ് സത്യം വദിഷ്യാമി എന്നു പറയുന്നത്.

താൻ പുർണ്ണനാണെന്ന അവബോധത്തിൽനിന്നു ജനിക്കുന്ന ആത്മവിശ്വാസമുള്ളവൻ മാത്രമെ സത്യം ഗ്രഹിക്കുന്നതില്ലെട ധർമ്മം ആചരിക്കാൻ കഴിയു എന്നു സാരം. സത്യം ഗ്രഹിക്കുകയും ധർമ്മം ആചരിക്കുകയും ചെയ്യണമെങ്കിൽ വാക്ക് മനസ്സിലും മനസ്സ് വാക്കിലും പ്രതിഷ്ഠിതമാവുകയും വേണം. അതുകൊണ്ടാണ് വാക്ക് മനസ്സിലും മനസ്സ് വാക്കിലും പ്രതിഷ്ഠിതമാക്കട്ടെയെന്ന് ഗുരുശിഷ്യമാർ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ലക്ഷ്യപ്രവൃപ്തം പന്മാണ് ഈ മന്ത്രം. അതായത്, ധർമ്മാചരണമാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമെന്നു സാരം. ധർമ്മം സമാധാനപൂർണ്ണമായ സഹവാസസഹവർത്തിത്വമായതുകൊണ്ട് ധർമ്മം ആചരിക്കുന്നവൻ ഒന്നിനെന്നും തനിൽ നിന്ന് വിഡിച്ചകറ്റാനാകില്ല. മനുഷ്യക്രൈക്കൂത്വവും യുദ്ധക്രൈക്കൂത്വവും മായ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതി ഏറിക്കലും ധർമ്മത്വത്വം സംസ്ഥാപിക്കുന്നു മില്ല് ആ വിദ്യാഭ്യാസം തത്ത്വത്വത്വവും കർമ്മത്വത്വവും മാത്രമല്ല വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവനേയും അതില്ലാത്തവനേയും രണ്ടാക്കി വിജേച്ചകറ്റുന്നു. ഈ വിജേനമാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്വം അത് ലഭിച്ചവർക്ക് അത് ലഭിക്കാത്തവരുടെ മേൽ ആധിപത്യം ഉറപ്പിക്കാനുള്ള ഉപാധിയാക്കി തിരിത്തത്. ഇത്തരമാരവസ്ഥയിൽ അഞ്ചാനം സ്വകാര്യവല്ക്കരിക്കുപ്പെടും. സ്വകാര്യവല്ക്കൃതമായ അഞ്ചാനമാണ് പറ്റരോഹിത്യം. ശ്രീകോ-രോമൻ പാരമ്പര്യത്തിലഡിഷ്ടിയമായി സമീപനം വിദ്യാഭ്യാസത്വത്വം പറ്റരോഹിത്യവും അതിയാക്കി മാറ്റുന്നു. ആഗോളവല്ക്കരണം തത്തിന്റെ ഫലമായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ബഹുഭിക സ്വത്വവകാശനിയമം ഈ പറ്റരോഹിത്യത്വത്വം സാർവ്വത്രീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ശ്രീകോ-രോമൻ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് അഞ്ചാനത്വത്വം സ്വകാര്യസ്വത്വായി കാണുന്നതിൽ യാതൊരു തെറ്റുമില്ല എന്നതാണ് വസ്ത്രത്വം.

ഇതിന്റെ എതിർദിശയിലുള്ള സമീപനമാണ് ഒപ്പനിഷദിക

പാരമ്പര്യം മുന്നോട്ടുവെക്കുന്നത്. കണ്ണാപനിഷദത്തിന്റെ ശാന്തിമന്ത്രം ഇക്കാര്യം അർത്ഥശക്ത്യക്ക് ഇടമില്ലാത്തവിധം പ്രവൃപ്താപിക്കുന്നു.

ഓം സഹനാവവത്കു,
സഹനാഭൂനക്കതു,
സഹവിരും, കരവാവഹൈ,
തേജസ്വിനാവധിതമസ്തു,
മാ വിദിഷാവഹൈ.

(ഈത്, നമ്മെ രണ്ടു പേരേയും ഒരുമിച്ച് രക്ഷിക്കേണ്ട, നമ്മെ രണ്ടു പേരേയും ഒരുമിച്ചു പരിപോഷിപ്പിക്കേണ്ട. നമുക്കൾ ഒരുമിച്ചു സഹകരിക്കാം. ഈത് നമ്മെ തേജസ്വികളാക്കേണ്ട. അതുകൊണ്ട് നമുക്കൾ അനേഗ്യാന്യം ക്ഷേഖാഭിക്കാതിരിക്കാം)

ഈനാൽ ഈ അഥവാനം, അതായത് ബേഹമജണ്ടാനം നമ്മെ രണ്ടുപേരേയും ഒരുമിച്ച് രക്ഷിക്കേണ്ട എന്നുപറിഞ്ഞാൽ അതിന്റെ വിവക്ഷ രക്ഷ എന്നതാവസ്ഥ ആർക്കേഫിലും ഓരാൾക്ക് മാത്രമായി സ്വാധ തത്ത്വാക്കാൻ കഴിയില്ല എന്നു കൂടിയാണ്. പഠനത്തിന്റെ സാമൂഹിക മാനന്തരയാണ് ഈത് സാധ്യുക്തിക്കുന്നത്. ദ്രോഗ്രക്ക് ഒരു മനഷ്യൻ നേടുകയും അവനും അവനാഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കും വേണ്ടി മാത്രം ഉപയുക്തമാക്കാവുന്നതുമായ സ്വകാര്യധനമാണ് വിദ്യ എന്ന സങ്കല്പത്തെ യാണ് ഈവിടെ നിരാകരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ആധുനികവിദ്യാഭ്യാസം പഠനത്തിന്റെ ഈ സാമൂഹികമാനന്തര നിഷേധ്യിക്കുന്നു. ഈ സാമൂഹികമാനം നിരാകരിക്കപ്പെട്ടാൽ ഒരുമിച്ചു പരിപോഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടുകൂടി എന്ന അവസ്ഥയും നിഷേധ്യിക്കപ്പെടുകും. ആധുനിക വിദ്യാഭ്യാസം സ്വംശ്വിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ പ്രതിസന്ധി വിഭാഗികമായ പരിപോഷണമാണ്. അത് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഘടനയെയും പ്രവർത്തന തെരയും മാത്രമല്ല അതിന്റെ ലഭ്യതയെയും വിതരണതെയും ഈന് നിയന്ത്രിക്കുന്നു. സ്വാശ്രയ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഉയർത്തുന്ന സാമൂഹികവെല്ലുവിളിയെ ഈ രീതിയിൽ വിക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്.

ഒരുമിച്ചു പരിപോഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടുകയും ഒരുമിച്ചു രക്ഷിക്കപ്പെട്ടുകയും ചെയ്യുക എന്ന തത്ത്വം ഗ്രേക്കോ റോമൻ പാരമ്പര്യത്തിലും ആ പാരമ്പര്യം ഉയർത്തുന്ന യുറോ കേന്ദ്രീകൃതമായ വിദ്യാഭ്യാസ രീതിയിലും അന്തർലൈനമല്ല എന്നതാണ് വസ്തുത. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ആ വിദ്യാഭ്യാസം സ്വാഭാവികമായ വിഭാഗീയത ഉണ്ടാക്കും. ഇത്തരം വിദ്യാഭ്യാസത്തെയാണ് നിഷേധ്യാത്മകമായ വിദ്യാഭ്യാസം എന്ന് സ്വാമി വിവേകാനന്ദൻ വിശ്വേഷിപ്പിച്ചതും (വി.സാ.സ. വോളിയം III പുറം 193) നിഷേധ്യാത്മകമായ വിദ്യാഭ്യാസം മനുഷ്യരിൽ ഒരു വിഭാഗത്തെ അയ്യോഗ്യരാക്കി അകറ്റുന്നു. അങ്ങനെ മനുഷ്യരെ അകറ്റി നിർത്താനുള്ള മാനദണ്ഡം ജാതിമതങ്ങളോ പദവിയോ പണമോ എന്തുമാകാം. കാലാകാലങ്ങളിൽ ഓരോ മാനദണ്ഡത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്താനുണ്ട്. ഇത്തരം പദവോഹിത്യാധിഷ്ഠിത വിദ്യാഭ്യാസം മനുഷ്യരെ അകറ്റി നിർത്താനുണ്ട്. ഇത്തരം പദവോഹിത്യാധിഷ്ഠിത വിദ്യാഭ്യാസം ആർഷദാരതപാരമ്പര്യത്തിന് വിരുദ്ധമാണ്. എന്നാൽ വേദാധികാ

நெட ஸகாருவத்திலே வெவ்விக ழொமளையும் ஹந்துயிலும் ஹு னிசேயாது க வித்யாலூஸம் நடப்பிலாகியிருந்து ஏற்றதான் வங்குத. அதினே விவரிக்குக ஏற்றத் ஹு பிப்புத்திரீஞ்சு பலி யியித் வரத்துகள் அதிகுமுதிருந்திட்டு.

ரூமிச்சு ஸங்கசிக்கப்படுகியும் பறிவோசிப்பிக்கப்படுகியும் செய்ளமென்னெக்கின் ரூமிச்சு ஸங்ககிள்ளை. ஹவிட ஸங்கக னைமென்னால் ஸாஜாத்து ஸங்கக்களை ஏற்றான் ஸாரா. வித்யாலூஸம் ஓரோ வீட்டு வாதிலுக்கல்லிலும் ஹுத்தமென்னும் (விஸாஸ வோஜியம் III புரோ 512) பாவப்பேடு வித்யார்த்தமிக்கலே தேடி செல்லுந வித்யாலூஸம் வேள மென்னும் (விவாஸ வோஜியம் III புரோ 394) ஸாமி விவேகாநாங்கி பரியுநோசு அந்தமாக்குந்து ஹு ஸங்கக்களை தகையான். ஹு ஸங்கக்களைமான் நமை தேஜஸிக்கலாக்குந்து. தேஜஸிக்கலா கட்ட பரஸ்பரம் வேஷ்சிக்குந்துமில்ல. ஆதேயே வேஷ்சிக்காதெ ஏல்லார்தி நேயே உங்களை ஹுந்து ஒரு ஸமுஹஸுஷ்டியான் ஹு வித்யாலூஸ த்திரீ லக்ஷ்யம்.

ஹு ஸமுஹிக மாநம் வித்யாலூஸத்திரீ ப்ராயோగிக மல ஢ாக்குத ஹுத்தமென்னு. ஜீவிதத்தின் லதிச்சு சேராதை அஶய ண்ணலே ஸமாஹதிக்கல்லை வித்யாலூஸம். விவேகாந ஸாமிக்கி பரியு ந்துபோலை அஶயண்ணலே ஜீவிதவும் ஸாலாவவுமாக்கி மார்த்தான் வித்யாலூஸம். (விஸாஸ வோஜியம் III புரோ 194). ஹண்ண அஶய ண்ணலே ஜீவிதவும் ஸாலாவவுமாக்கிமார்த்தான் ஸிலாத்தேயை ப்ரயோகாதையை ரள்ளக்கி தங்கிரிக்கேளே காருவுமில்ல. ஹந்தத்த வித்யாலூஸம் தொழிலியிஷ்டித்தமென்னும் தொഴிலியிஷ்டியதமல்லாத தென்னும் ரள்ளயி தங்கிதிக்கப்படுகிற்குந்து. அது தங்க திறிவிரீஞ்சு அடிஸமாநத்தில் தொழிலியிஷ்டியவித்யாலூஸத்தின் ப்ராமுவுவும் அல்லாததுவித்யாலூஸத்தின் அவர்களையும் நல்குந்து. ஹு தங்க திறிவு அஶாஸ்த்ரீயமான். தொழிலியிஷ்டித்தவித்யாலூஸத்தையில்ல ப்ரயோகாதையை ஹுத்து வித்யாலூஸத்தையான் அந்தப்பாரதபார ஸார்து லக்ஷ்யமாக்குந்து. ஹக்காரும் வழக்கமாயிருந்துகொள்ளான் வித்யாலூஸத்திரீ பேரின் அப்பாயோಗிக்கமாய அஶயண்ணலே மன்றிஷ்கத்தில் ஶேவரிக்குந்துவாங் அப்பிரெக்ட் ஏற்ற மஹாவ தெரத லாலிக்குக்கருதானான் மஹாத்மாகாந்தி அங்கிப்பாயப்படுக்கு.

വിദ്യാഭ്യാസവും, അധികാരവൽക്കരണവും

പി. എ. വാസുദേവൻ

അധികാരം എന്ന പദത്തെ, ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, രാഷ്ട്രീയ അധികാരവർക്കരണം എന്നു ചുരുക്കിക്കാണരുത്. രാഷ്ട്രീയമായ അധികാര വിധികൾ, വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുസരിച്ച് മാറുന്നു എന്നത് സത്യം. പഠിച്ചവർ നിശ്ചയിക്കുന്ന ജനവിധികളിൽ, കുടുതൽ വിശാലമായ ചേരുവകളും ഉണ്ടാവും. വിദ്യാഭ്യാസം നല്കുന്ന അഫക്കാരം തിരുമാനങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലൂടെയാണ് പ്രകടമാവുക. ഒരു മനുഷ്യരെ ശേഷികൾക്കുമേലുള്ള നിയന്ത്രണങ്ങൾ ഇല്ലാതാവുക എന്ന അർത്ഥത്തിൽ, അധികാരത്തെ കാണുമ്പോൾ, അതിന്റെ അടിത്തര വിദ്യാഭ്യാസമാണ്.

സ്വാതന്ത്ര്യം, വികസനം, വിദ്യാഭ്യാസം എന്നീ അടിസ്ഥാന സംഘടകക്ലൂസിച്ച് അമർത്ഥ്യസെൻ നടത്തിയ ചില നിരീക്ഷണങ്ങൾ ഇവിടെ ഓർക്കാവുന്നതാണ്. സമൂഹത്തിന്റെ ബന്ധസമുച്ചായത്തിൽ അർത്ഥപൂർണ്ണമായൊരു നിലനില്പിനുവേണ്ടിയാണ് വിദ്യാഭ്യാസം. സമൂഹത്തിൽ പ്രസക്തമായൊരു നിലനില്പിപാണ് പ്രധാനം. ന്യായമായൊരു ജീവിതമാണ് പ്രധാനം. അതുകൊം ജീവിതത്തിൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം (Freedom for choice) ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇങ്ങനെ വിശാലമായൊരു ധർമ്മം, വിദ്യാഭ്യാസം ഇന്നു നിരവേറ്റുന്നില്ല.

സുക്ഷ്മതലത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസംകാണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത് ഫലപ്രദമായ ജീവിതത്തിനു (Gainful living) പകർക്കുന്ന സാമ്പത്തിക നേട്ടം തന്നെയാണ്. അവിടെ തൊഴിലിന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിനുള്ള സാധ്യതകൾ, നമ്മുടെ സാഹചര്യത്തിൽ കൂടിവാണെങ്കിലും, ഈ ലക്ഷ്യം പ്രധാനം തന്നെയാണ്. സാമ്പത്തിക സ്വാശ്രയത്വം, ചെറു തെങ്ങിലും, ഒരു വ്യക്തിയെ അധികാരവൽക്കരിക്കുന്നുണ്ട്. അത് കുറച്ചുകാണുക വയ്ക്കുന്നത് ഉപജീവനസ്വാശ്രയത്വം, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ഒരു രൂപം തന്നെയാണ്.

എന്നാൽ സമൂലതലത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ശേഷി മറ്റൊന്നാണ്. അടിസ്ഥാനപരമായി വിദ്യാഭ്യാസം ഒരു സാമൂഹിക-അവസരമാണ്. പശ്ചാത്യലങ്ങളുടെ സൃഷ്ടിയാണത് നടത്തുന്നത്. വിദ്യാഭ്യാസം സാമ്പത്തിക, രാഷ്ട്രീയ അവസരങ്ങൾ കുടി സൃഷ്ടിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യേണ്ട മറ്റൊരുകാരും അധികാര സ്വന്ധങ്ങളെ സ്വാധീനിയ്ക്കലാണ്. വ്യക്തിയും, അധികാര കേന്ദ്രവും തമിൽ സമത്വപൂർണ്ണമായൊരു ബന്ധമുണ്ടാവാണ് ഇതു കാരണമാവണം. അതെല്ലാക്കിൽ, പത്രൻ ഭരണകേന്ദ്രത്തിൽനിന്ന് അനുപ്പെടും. അധികാരി

തരും, സ്ത്രീകളും അധികാരത്തിന് വിധേയപ്പെട്ടിരെ കാരണമാണ്.

അധികാരത്തിരെ ഘടന പുനർസ്ഥിതി ചെയ്യാനും, വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു കഴിയുന്നു. രാഷ്ട്രീയ മുന്നേറ്റങ്ങളും, തത്രജീവന്തുപ്പും സാധിക്കുന്നത്, പാരശ്രാമ തത്രജീവന്തുപ്പും സാത്രന്ത്യത്തിൽ നിന്നാണ്. ഈത് വിദ്യാഭ്യാസത്തിരെ സാർത്ഥകതയാണ്. കൂടുംബകാരുണ്ടാലിലെ ക്ഷമമുള്ള ബന്ധാദിത്വത്തിനു സ്വീകരിക്കുന്ന സാത്രന്ത്യം തന്നെ, ഒരർത്ഥത്തിൽ അധികാര വിതരണത്തിരെ സ്വീകരിക്കുന്ന സാത്രന്ത്യം തന്നെ, കേരളത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചും, വിദ്യാഭ്യാസത്തിരെ ഗുണം കൊണ്ടാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ സാത്രന്ത്യം അനുഭവിയ്ക്കാനുള്ള ഒരു ജനതയ്ക്കും അവകാശവോധിയെത്തുടർന്നില്ലെങ്കിലും വിദ്യാഭ്യാസം നേരു അധികാരവൽക്കരിക്കുന്നു.

ഈതൊക്കെ അതിരെ ദൈവാന്തിക തലമാണ്. അത് സംഭവിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നതാണ് പ്രശ്നം. ഒരു പക്ഷ അതുതനെന്നയാണ് പ്രശ്നം. ആഗോളീകരണത്തിരെ ഈ കാലാല്പദ്ധത്തിൽ അത് സംഭവിച്ചില്ല. അതിന് കാരണമുണ്ട്. പുതിയ ക്രമത്തിനനുസരിച്ച്, വിദ്യാഭ്യാസത്തെ ഇഴപിരിച്ചപ്പോൾ, ഈ അടിസ്ഥാന ലക്ഷ്യങ്ങൾ അപ്രധാനമായി. ഏതൊരു ക്രമവും അതിനെ സുരക്ഷിതമാക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസക്രമത്തിലാണ് ഉള്ളന്തൽ നല്കുക. ബീട്ടിഷ്കാർ ഇന്ത്യയിൽ ചെയ്തതാണ്. അതുതനെന്നയാണ് ആഗോളീകരണകാലാല്പദ്ധത്തിലെ കോർപ്പറേറ്റ് ഉൾപ്പാടനക്രമം ഇന്നു ചെയ്യുന്നതും. നിയമവും, വിദ്യാഭ്യാസവും വ്യവസ്ഥയുടെ സംരക്ഷണത്തിനു മാത്രമാകയാൽ, അതിൽ വ്യക്തിത്വത്തിനു പ്രാധാന്യം കുറയും. ചില സ്ഥലുകളാണ് താല്പര്യങ്ങളുടെ സംരക്ഷണപ്രക്രിയയിലെ ഒരു നിവേശം മാത്രമാണ് വ്യക്തി. അതുകൊണ്ടാണ് ഗാധിജി ബീട്ടിഷ്ക് വിദ്യാഭ്യാസത്തെ എത്തുത്തുകുറ്റം.

ഒരു മനുഷ്യരെ പ്രവർത്തനശേഷിക്കുമെൽ നിയന്ത്രണമില്ലാത്ത അവസ്ഥയിലേക്കാണ് വിദ്യാഭ്യാസമെന്തെങ്കാത്. എണ്ണിനീയർമാരോ, ഡോക്ടർമാരോ അധികമുണ്ടായതുകൊണ്ടുമാത്രം, ഇതുസാധ്യമാവില്ല. അവരെയും, ലോക കോർപ്പറേറ്റു വ്യവസ്ഥയുടെ അടിമകളാക്കാനാവും. ഒരെണ്ണിനീർ പരിച്ച് പ്രയോഗിക്കുന്ന സാങ്കേതികവൈദഗ്ധ്യം, അധാരേ അധികാരവൽക്കരിക്കുന്നില്ല. ആ വ്യക്തി, ലാഭത്തെ ആസ്പദമാക്കിയ കോർപ്പറേറ്റു വ്യവസ്ഥയുടെ അടിമമാത്രമാവുന്ന അവസ്ഥയാണിന്. അതിൽ വ്യക്തിയുടെ ‘എം പവർമെൻ്റ്’ ഇല്ല തന്നെ. അക്കാദമിക്കാം കൊണ്ടുതന്നെന്നയാണ് മാനവിക്കശാസ്ത്രം, ഭാഷ എന്നിവയുടെ സാക്ഷരത ഇവിടെ തമസ്കൃതമാവുന്നത്. വ്യക്തിയുടെ അധികാരവൽക്കരണത്തെ പരിമിതമാക്കുന്ന, ആഗോളത്തിനുമാണിതെന്നു തോന്നുന്നു.

ആശയവിനിമയം അധികാരവൽക്കരണത്തിന്റെ കാതലാണ്. അതിന് സാക്ഷരതയും, നല്ലഭാഷയും ചർച്ചബോധവും ആവശ്യമാണ്. കാരണം മനുഷ്യൻ ഒരു പരിത്യാഗിത്തിയിലാണ് വളരുന്നത്. അതുകൊണ്ട് സാക്ഷരത, പ്രവർത്തന ശേഷിയുടെ ശക്തമായ മൂലകമാണ്. വിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കുക, ഫ്രോസസ് ചെയ്യുക, വിശകലനം ചെയ്യുക, സ്വതന്ത്രമായി തെരഞ്ഞെടുക്കുക എന്നിവ സ്വതന്ത്ര തത്തിന്റെയും, അധികാരവൽക്കരണത്തിന്റെയും ഭാഗമാണ്. വെറും സാങ്കേതികതയ്ക്ക് ഇതു ദുരം പോകാനാവില്ല. ഈ തിരിച്ചറിപ്പ് കോർപ്പറേറ്റ് ആഗോളഅജണ്ടയ്ക്കുണ്ടായതുകൊണ്ടാണ്, ഉള്ളം ഒറ്റ പ്ലേട് സാങ്കേതികതയിൽ മാത്രമാക്കിയത്. വ്യക്തിയുടെ സ്വാധികാരത്തെ ഇത് പരിമിതമാക്കുകയും ചെയ്യും.

പഠിച്ചവനെയും പഠിയ്ക്കാത്തവനെയും അസ്വത്തന്ത്രാക്കുന്ന തന്ത്രം മുതലാളിത്ത കോർപ്പറേറ്റിസ്റ്റിനുണ്ട്. പഠിക്കാത്തവന് സാർത്ഥകമായ പ്രാതിനിധ്യം ഒന്നിലും ഉണ്ടാവില്ലെന്നത് സാധാരണ മാണ്. ഈ പഠിച്ചവരുടെ കാര്യമോ? അവർ നേരത്തെ പറഞ്ഞ പോലെ ആഗോളകോർപ്പറേറ്റ് ഉൾപാടംകുമത്തിന്റെ വെറും ഭാഗമാവാൻ മാത്രം വേണ്ട സാങ്കേതിക അണ്ടാനം ഉൾക്കൊണ്ടവരുമാണ്. അവർക്ക് സ്വാധികാരനിർഭരമായ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ (Choices) ഇല്ല. ആ അർത്ഥത്തിൽ അവരും അസ്വത്തന്ത്ര (സെന്റിന്റേ ഭാഷയിൽ Path free) ആണ്. ഒരു സാമൂഹിക സന്ദർഭത്തിൽ സന്നദ്ധം ആവശ്യങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കാൻ പറ്റുന്നോഴെ (expression of needs in a social context) ഒരു വ്യക്തി അധികാരവൽക്കരിക്കപ്പെടുന്നുള്ളൂ. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഉള്ളം അതിലാണെന്ന്. അതുകൊണ്ട് ചില ഫലങ്ങൾ ഉണ്ട്. 1 നാം തീരുമാനങ്ങളിൽ സ്വയം ചെന്നെത്തുന്നു. 2. അവ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിലുടെ പഠിക്കുകയും തിരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

3. ആവശ്യങ്ങളുടെ സംഘടനീകരണ (Conceptualisation of needs) തത്തിലുടെ സർഭ്ബാത്മകമായ പക്ഷ വഹിക്കുന്നു. ഈതാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ജനാധിപത്യം. അത് സ്വതന്ത്രവും അധികാരവുമാണ്.

ഈനാത്തരത്തിലോരു സെസഡാന്റിക പരിത്യാസമിതി സൃഷ്ടിക്കാനായില്ലെന്നതാണ് കേരളത്തിലും സംഭവിച്ചത്. വികസനവും, വികസനത്തിന്റെ ഫലങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള സ്വതന്ത്രമായ തെരഞ്ഞെടുപ്പും അനുവദിക്കുന്ന ‘അറിവായുധം’ (Power weapon) നല്കാൻ നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായില്ല. കേരള മാതൃകയിൽ സാമൂഹികവികസനമുണ്ടായി. എല്ലാവരും പാഠ്യം എന്നാൽ സാമ്പത്തിക വികസനവും, വ്യക്തിയുടെ സാമ്പത്തിക സ്വതന്ത്രവും ഉണ്ടായില്ല. സുക്ഷ്മതലപരാന്നിരകളിൽ അധികാരം ഏതതാണ്ടത്, വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഈ അടിസ്ഥാന അബദ്ധം കൊണ്ടായിരുന്നു.

രാഷ്ട്രീയ അധികാരത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും കേരളം മറ്റിടങ്ങളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമല്ല. വിദ്യാ സമ്പന്നരായ പൗരസ്യവും അധികാരത്തിന്റെ ഘടനമാറ്റണം. ഇവിടെ അതുണ്ടായില്ല. ജാതിമത സംഘടനകളുടെ തലപ്പിടിത്താക്കൾ വിദ്യാസമ്പന്നർത്തനെ വിജയിക്കുന്നതിന്റെ കാരണമാണ്. പൊതുവികസന അജണ്ടകളിൽ നിന്ന് അവരും ആക്ക ലൈഡാണ്. സ്ക്രീനീ ഫോറെ പറിച്ചു കേരളത്തിൽ സ്ക്രീനീയനവും, ജാതികല്പനവും, സ്ക്രീനീ പീഡനവും ടെക്നോളജികൾ കൂടും കൂടും ബഹുമാനപ്പെട്ടിലെ അധികാരംഭടനയിൽ മാറ്റമുണ്ടാക്കാനോ, കാര്യമായ അധികാരവൽക്കരണം നേടാനോ പറ്റാത്തത് എന്തുകൊണ്ടാണ്? എഴുത്തും, വായനയും മാത്രമായി വിദ്യാഭ്യാസം പരിമിതമായതുകൊണ്ടാണത്.

ആഗോളീകരണ നിന്നും, മാനകീകൃതമായ പട്ടണത്താറൻ ശൈലിയും, സംസ്കാരവും, നമ്മുടെ ഗ്രാമ്പിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അതു തന്നെയാണ് ബൈഡിഷ്കാലാലുട്ടത്തിലും നടന്നത്. പ്രാദേശിക, ദേശീയ പ്രത്യേകതകളെ, മുന്നോട്ടുവെക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസത്തിനേ, ദേശത്തെ അധികാരവൽക്കരിക്കാനാവു. അതും നടന്നില്ല. ദേശീയ ജനാധിപത്യത്തെ അതു ദുർബലമാക്കുന്നോൾ, നമ്മുടെ അധികാരവും, സ്വയം നിർണ്ണയവും നഷ്ടമാവുകയും ചെയ്തു. ഒരു വൈദഗ്ധ്യം വിലയ്ക്കു വാങ്ഘി, പണം നേടുക എന്ന വിദ്യാഭ്യാസ നയം (Buy a Skill and earn money) പ്രാദേശിക സാംഗത്യമില്ലാത്തതാണ്. പതം സർഗ്ഗാ ത്രക്കമാവാൻ, പ്രാദേശിക സാഹചര്യം വേണം. അതാണ് നമ്മുടെ സ്ഥൂല വിദ്യാഭ്യാസമാനം തകർത്തത്. അതിനു വേണ്ട ‘കരിക്കുലം’ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ അവർ വിജയിക്കുകയും ചെയ്തു.

അധികാരപ്പെടുന്നതും, സ്വയം നിർണ്ണയസ്വാതന്ത്ര്യത്തിലെത്തു നിന്നും കാണൽ, അറിയൽ, പ്രതികരിയ്ക്കൽ (Seing, knowing and reacting) എന്നിവയിലൂടെയാണ്. അറിവിന്റെ ബഹുതലം (Plurality of learning) വേണം. സംഖ്യാപരമായ സത്ത (Dialogical spirit) വേണം. മാറ്റിയെടുക്കാനുള്ള മനോബലവും, സർഭപരതയും വേണം. അതല്ലാത്തത് അധികാരത്തെ നമ്മിൽനിന്നുക്കുറും.

വികസനത്തിന്റെ ഘടനയിൽ ഒരു വ്യക്തിയേക്കോ, സമൂഹത്തിനേക്കും പക്കില്ലെങ്കിൽ, സംഭവിക്കുന്നതൊന്നും, അതിന് ഉപയോഗപ്പെടില്ല എന്നതാണ് സത്യം. അധികാരത്തിന്റെ ഘടനയും, സംഖ്യാപരമായ ക്ഷമിക്കാനുള്ള തിരുത്തലുകളിലൂടെയും നവീകൃതമാവണം. അബ്ദിക്കിൽ സംഭവിക്കുന്നത് ഭൂതിപക്ഷത്തിന്റെ അനുത്രമാവും. അതാണി വിടെ സംഭവിച്ചത്.

അധികാരം കടലാസും, ഭരണാലുടനയും കരാറുമൊന്നുമല്ല. വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളിലൂടെ സംഭവിക്കുന്ന ഏവസ്ഥയാണ്. ആ അവസ്ഥയും വേണ്ട സംസ്കാരം സൃഷ്ടിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം, വിമോചനത്തിന്റെതാണ്. ●

ആശീർവ്വാദം

മേലത്ത് ചട്ടങ്ങൾ

അച്ചന്നിയെ പ്രായ, മീനഗരത്തിൻ ചിത്ത-
രമ്യയിലല്ലോ പിച്ചവെപ്പിച്ചു വിജഞാനത്തെ
ഇന്നുനീ പൊന്നാമലേ, യീ മഹാനഗരത്തിൽ
വന്നിതോവിണ്ടും, അമു കാട്ടിയവഴിതെടി?
താതനോ സാരസ്വത വിദ്യത്തേടിയോന്നല്ലീ
താനതിലഭിമാനിയാണെന്നു കരുതുവോൻ!
കാലമേ മാറിപ്പോയീ, യാഗോളസംഗിതത്തെ
നാം കേൾപ്പത്തിനീ ശാസ്ത്ര സങ്കേതവിദ്യയ്ക്കുള്ളിൽ!
അതിനാൽ നീയോമലേ, തെടുക ‘സൈബർ’യുഗ-
നാല്ലിൽ ‘വെബ് സെറ്റി’ എൻ്റെ ധീരനുതനലോകം.
അക്ഷരങ്ങളിലഗ്നിപുട്ടിപ്പൂതിരാത്തിൻ
വെച്ചുരിയിച്ചിതച്ചുൻ തരുണ്ണല്ലുരു ജാല.
അർഖരാത്രിക്രാളിയുന്നുവോ വീണ്ടും, നീയു-
മക്ഷയ പ്രപഞ്ചത്തെയുണ്ടാർത്തുന്നുണ്ഡാം ‘മഹസി’ൽ!
എ‘തിന്ത്രംഗറ്റി’ൻ പുതുലോകത്തെത്തിർത്താലും നീ
മാതാവിൻ ഗുരുകുല ഗന്ധമേ പുലർത്താവു.
അച്ചന്നിയേതേമൊഹം : മണ്ണിണ്ണേ മമതയെ,
വിദ്യയെ, കാലത്തെ നീ സംപൂർണ്ണമാക്കിത്തീർക്കു.
ദുഷ്ക്രമരോഗാണാലും യാത്രയിൽപ്പുതരാതെ
ഒടുമേ തരിക്കാതെ മനമർപ്പിതമാക.
മകളേ, യാനന്ത്യത്തിലേക്കല്ലീ തീർത്ഥമാടന -
മതു നീ ശിവസന്ത്യസുന്ദരമാക്കിത്തീർക്കു.

കുറിപ്പ്:

മുസ്തത്തിയില്ലെങ്കിലും വർഷാകുളം മഹാരാജാൾ കലാലയത്തിൽ സാഹിത്യത്തിൽ പി.ജി.വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നു കവി. ഇപ്പോൾ കമ്പ്യൂട്ടർ വിദ്യാർത്ഥിനിയായ മകൾ AIMSTൽ പ്രോഫക്ചർ ചെയ്യാതെന്നതുനും. പാരമ്പര്യത്തെ രണ്ടുത്തിൽ പുക്കുന്ന ആവർത്തനത്തിൽനിന്റെ നവലോകം.

മുത്തപ്പിവുടെ ജാലകം

മോഹനകൃഷ്ണൻ കാലടി

കിളിവാതിലാണെന്ന് മുത്തപ്പി പറയുമ്പോൾ
കളിയാകിട്ടും മുത്തപ്പിയെ ജാലകം കൂടി.
മുറ്റത്തും പറമ്പിലും മച്ചിലും തള്ളിലും
അതുകാലവും ഓടിനടന്നിരുട്ടാരു നാളിൽ
'വയ്യ മക്കേളേ' എന്നു വിണമ്പോൾ മുത്തപ്പിയെ
കൊണ്ടുചെന്നിരുത്തിയ കൊൺചേഴ്ചാടിലെ മുൻ,
മുറിക്ക് കിഴക്കോട്ട് തുറക്കാനൊരു ജനൽ,
പരുക്കനഴി, മരപ്പാളികൾ, എരക്കങ്ങൾ.
കിളിവാതിലെന്നാക്കെ മുത്തപ്പി പറഞ്ഞാലും
തുറന്നാൽ ആകാശവും ഭൂമിയും തെളിയുന്നു.
രാപ്പകല്ലുകൾ വന്ന് കുടുമാരീടുന്നതും,
പ്രാക്ക് തട്ടിയ മഴ തളർന്ന് കിടപ്പതും,
വെയിലിൻ കണികക്കാനു പുവിടാൻ മറന്നതും,
ഒരുതുസ്വയമ്പരില്ലോ, തോണാങ്ങൾ കൊഴിഞ്ഞതും,
തിരുവാതിര വന്ന് ശപിച്ച് മറഞ്ഞതും
മുറിയിൽ തനിച്ചായ മുത്തിയെ കാണിക്കുന്നു.
'കിണറ്റിൻ കരെ കുലപത്രാത്ത് കിളികൊത്തി'
'കുരടയ്ക്കകൾ കൊഴിയുന്നുണ്ട്, നന്നപോര'
'വടക്കേപ്പുറത്തുള്ള തെങ്ങിന്മേലെലാരു മടൽ
തലക്ക് വീഴാനോങ്ങിത്തുങ്ങി - നിൽപ്പുണ്ട്'നെന്നാക്കെ
ജാലകം വഴി കണ്ണ് വിളിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോൾ
പ്രായമേറിയ പ്രാന്താണെന്നാരു നേരം പോകായ്
മുടിയിലുറുസ്യുകൾ കുട്ടും കുട്ടുനുണ്ടെന്നും,
മുറിയിൽ മുലയ്ക്കാരോ മറഞ്ഞുനിൽപ്പുണ്ടെന്നും,
ഇടനെബിലായെന്നോ തടഞ്ഞു നിൽപ്പുണ്ടെന്നും
പറഞ്ഞാൽ മുളിക്കേൾക്കാൻ പിനെ ജാലകം മാത്രം.
എക്കിലും കാണിച്ചില്ല ജാലകം മുത്തപ്പിയെ
താൻ്റെ സ്വത്തിനായ് മകൾ കുടിയ കുരുക്കേശത്രം.
ജാലകം വഴിയാവാം മുത്തപ്പി പാറിപ്പോയി
കാക്കയായ് തിരിച്ചെത്തി പിനെയും പറന്നപോയ്.
ജാലകത്തിനേലെലാരു കൈപ്പാടിൻ കമമാത്രം
ഓർക്കാതെ തുപ്പിപ്പോയ മുറുക്കിൻ കറ മാത്രം.

നടക്കിന്റെ വളവ്

കോയിക്കുന്ന രാധാകൃഷ്ണൻ

നടക്കി വളയാത്തവരെ തെരഞ്ഞ
 നാട്ടിലെന്തു...
 ഒടുവിൽ,
 എന്റെ നടക്കി വളഞ്ഞു തുടങ്ങി..
 വാർദ്ധക്യത്തിന്റെ പരിലാളന്തശ്ശേ!
 അമ്പുകിൽ,
 താണുവണ്ണങ്ങുന്ന ഭാസ്യഭാവത്തിൽ
 ഒറ്റാര്യം!
 ഭയത്തിന്റെ
 ചാരുഭാവനകൾ വിടർത്തിയ
 മഴവില്ലിന്റെ
 ദൃശ്യാവിഷ്കാരം!
 വിമർശനത്തിന്റെ ഒളിയന്നുകൾ
 എന്റെ
 നടക്കിൽ തൊടുത്തു വലിക്കാൻ
 തുടങ്ങിയപ്പോൾ,
 അനേകണം പുർത്തിയായി.....
എല്ലാവരും
 നടക്കിവളഞ്ഞവർത്തനെ!
 അപ്പോൾ,
 അസ്ഥിരതയിൽ
 സ്ഥിരതയുടെ നിശ്ചലാട്ടം!
 മിമ്പയിൽ,
 സത്യത്തിന്റെ നൃപത്വം!

ചില്ലുസൊക്കിവ ക്ലാട

കെ. ലാൽ

തുറന്നപുസ്തകത്തിൻ
താളുകൾ മരിഞ്ഞപോൾ
നിഴ്വിഭവം പോലെ
അടങ്ങണ്ടാരഡ്യായം പോൽ...
ഇടയ്ക്കു, നെമ്പിൽ വിശ
ചുട്ടുഭാരത്തിൻ നോവി-
ലഴിച്ചുവെച്ചുനിന്ന്
ക്ലാടയതേമട്ടിൽ!
ഒഴിഞ്ഞ ക്ലാട
മെലിഞ്ഞ കൈയിൽച്ചാരി
കളഞ്ഞുപോയോരുന്നു-
വടിയായ് ഭൂതകാലം.
അഴിഞ്ഞു, തോളിൽനിന്നും
ഉള്ളന്നു വിശ്വാസം നേര്യ*-
തിശിഞ്ഞുകാലിൽച്ചുറ്റി
വരിഞ്ഞു ദംശിച്ചതും
'കഴിഞ്ഞാകമ?' യെന്നു
വദിച്ചു, മോൺകാട്ടി-
ചീരിച്ചു നിൽക്കാതേറ്റം
സംഭേദിച്ചിടുന്നതും
തിരക്കിലാരോത്തി-
തെതറിച്ച ക്ലാടയ്ക്കും
നിനക്കുമിടയിലീ-
കാച്ചകൾ മഞ്ഞന്നതും
എനിക്കു കാണാമെന്നാൽ
നിനക്കുവയ്ക്കു! കാലം-
കരുതൽ ക്ലാടയ്ക്കും
പിനിലായോളിക്കുന്നു....

* നേര്യത് - പഴമകാർ ധരിക്കുന്ന ഉത്തരീയം.

മിനിക്കവിതകൾ

കൊന്നമുട് വിജ്ഞ

1. തിരിച്ചറിവ്

അരുവിയുടെ
നടുക്കത്തിയപ്പോഴാൻ
മറുക്കരയാൻ
ലക്ഷ്യമെന്ന് എഞ്ചിനീയർ,
അപ്പോഴേയ്ക്കും
ശുക്ക് എന്നെ
താഴേക്കെടുത്തിരുന്നു.

2. ഉള്ളം

കവിളിലോരുമും
ചോദിച്ചപ്പോൾ
നീ തന്നത്
കഴിക്കാനൊരുമത്തിൻ കായ്.

3. ദൃഃപം

വറ്റിയ കുളം
വെള്ളത്തിനെന്നപോലെ
എൻ്റെ കണ്ണുകൾ
കണ്ണീരിനായ് കേഴുന്നു.

സ്വാം

ടി.സി.പേരൻ

കന്തേകടാച്ചിത കരളിൽ, ജിവിത-
പ്പുരുവഴിതാണ്ടി മട്ടുത്ത മനുകാൽ
ഉറങ്ങുമ്പോൾ വന്നു ദയപ്പെടുത്തുവാൻ
തുനിയും ഭൂതത്തിൻ കൊടിയ കോപവും!
ചിരിയുടെ ചരലെടുത്തറിഞ്ഞു മെയ്
മുറിക്കും കൂട്ടികൾ കമയറിയാതോർ...

കരളുരുകുന കദനമായമു
കമയിലാജ്ഞത്തൻ കരിക്കല്ലായപ്പോൾ!
ദയനുമാറുമോരുടപ്പിരപ്പുകൾ
വഴിമുടക്കുന വരണ്ട കാഴ്ചകൾ
പറഞ്ഞുതീരാത്ത പഴക്കമയിലെ
പ്പാരുളും മിമ്യയും പുലരും വീടുകൾ....

അറിയില്ലെന്തിനീ കനതകല്ലുക-
ഇരുട്ടിയിക്കുന്നിൻ മുകളിലെത്തുമ്പോൾ
തിരിയെത്താഴത്തെയ്ക്കിടുവതും കരം
തെരുതെരെകൊട്ടിച്ചിതിപ്പുതും പിനെ-
ഡയാരുത്തനും കാണാതകത്തെ വേദന
നിറച്ചുരീഭാണ്യം ചുമനുപോവതും.....

മുത്തപ്പി ചാവ്

ഡി. കെ. എം. കർത്താ

മുത്തപ്പി ചൊന്നാൻ :- “നിന്റെ-

യച്ചെന എനിക്കിഷ്ടം,

പിത്തവ്യത്തിയാൽ പോല്ലു-

മാരെയും നോവിക്കാതോൻ;

എകില്ലും, തൊലിചുക്കി-

കഴിഞ്ഞും, കൂളക്കര-

യികാൽ നിന്നനുവർഷം

പുവിട്ടു മണം ചിന്നി

പത്തിരുപതു കനി-

യെകില്ലും കാണിക്കയായ്

വെയ്ക്കുമാ നിത്യപ്പായാ-

വതിയാം തേനാവിനെ

വെട്ടിവിൽക്കുവാനല്ല

നിശ്വയിക്കുന്നു? പതി-

നെടുകോൽ കിളർനോളൈ

തോൺിക്കു കൊള്ളാംപോല്ലും!

ചുറ്റുപാടിലുമുള്ള

തെത്തെത്തങ്ങിൻ വളക്കുറു

ചെറുവൾ വലിച്ചട്ടു-

കുന്നതു തെറ്റാണെനോ?

തേൻമാങ്ങയിരുപതേ-

കാളിനു മെച്ചം പത്തു

തേങ്ങപോൽ! പണമാക്കാം

ചനയി, ലെള്ളപ്പുതിൽ.

മാവഴക്കൊൽ നാക്കി-
ലുറുന നേരം; പക്ഷ
താൻ തനിച്ചിരുന്നു കാ-
ശണ്ണിയാൽ മതിർക്കുമോ?

സംപ്രയേക്കാളും തുടം (I)
ഗുണത്തിനാബന്നനിവർ
ചകിരേൾ കണ്ണാൽ കാണ്മു
മിച്ചികൾ മങ്ങുന്നോളും
എന്നോക്കാൾ വയ്ക്കേറും
മാവിരേൾ കനിവുകൾ
എണ്ണത്തിൽ കുറഞ്ഞാലും
സുക്ഷ്മസഹരഭമേരി

സംകരിണ്ണരുചിസാദ-
മാകുന്നു - കേൾക്കാനാരെൻ
സംഗീതം? ശ്രൂതിചിന്നും
മുമ്പു നിർത്തുക കാമ്യം“

• • • •

പിനെ മിണ്ടിയിട്ടില്ലാ
മുത്തപ്പി: യുള്ളാടമാർ (2)
വന്നു തേൻമാവിൻ കൊന്താ-
ണ്ണിരിക്കി, വെട്ടിത്തള്ളി

സുന്ദരമൊരു തോണി
കോടാലികളാൽ കൊത്തി-
'തതനന' പാടി, പ്ലണി
തീ, ദത്തതു മിനുക്കുന്നോൾ
ഇറയതേയ്ക്കും വന്നു
നോക്കീലാ; മഹന്തിരേൾ
മറയത്താക്കി വാസ-
മന്നു തോട്ടു മുത്തപ്പി.

കാവുകൾ കരിയുന്ന
നോവിന്റെ മണം പണ്ണേ
കാളരാത്രിയിൽ മുക്കി-
ലടിച്ചും, കണ്ണിൽ വാർത്തും

നെൽപ്പാടമെല്ലാം നാഞ്ചു-
വിളയ്ക്കു നികത്തിയി-
ടപ്പാടേ നൽകും പുത്തൻ-
നയത്തിൻ കുർന്മലേറ്റും

മരവിപ്പാർന്നോരുള്ളും
പുറമേ കാണിക്കാതെ
മരവിൽ വെയ്ക്കാൻ കാലം
പതിപ്പിച്ചവരെന്നും

അന്തിക്കു മാത്രം പുറ-
ത്തിരഞ്ഞും, മദാരവും
(3) വൃഷ്ടയും മണം തുകും
കുവളത്തറയിനേൽ

തിരിവെയ്ക്കാ, നെൻ വിരൽ
പിടിച്ചു വലംവെയ്ക്കാൻ
തിരുനാമത്താൽ വൃക്ഷ (4)
രൂപിയെയാരാധിക്കാൻ

ഇത്തിരി ഭസ്മം, തെല്ലു
മാലേയം, ഇരുതവി-
ക്കുത്തരിതെത്തളിക്കണ്ണി,
ഉപ്പിലിട്ടതൊരൽപ്പം-

ഇത്രമാത്രമായ്ത്തെന്ത്
ജീവിതം ചുരുക്കിക്കൊ-
ണ്ണത്രനാൾ യതിയെപ്പോൽ
ജീവിച്ചാൻ?ഓർക്കുനീല!

• • •

തോനിയിൽ കാൽ കുത്തുവോ-
ശാകെയും, ഇനിതെങ്ങിൻ-
തോപ്പിലോലകളാകെ
മൺചു കാണുവോചും,

മാവഴം കയറ്റിയ
വണ്ണികൾ മറുനാട്ടിൽ
ചാവിയ കെടുരാസ-
(6) വിഷചുരോടെയെത്തി

മണക്കുവോചും നെഞ്ചു
വരണ്ണു വിള്ളു; നെനോ
മരണം പുണർന്നോരാ
മാവെങ്ങു മുത്തഴ്ചിയും?

• • •

മുത്തഴ്ചിയുടെ മുടി-
തതുനിലെ വില്പവും-
ശുദ്ധഗന്യത്തിൽ പുന്നേൻ-
മാവഴപ്പരിമളം

ചാലിച്ച സുസാന്തന-
സ്മൃതി തുള്ളുന്നു; നെഞ്ചിൽ
ചാലു കീറുന്നു, ചിന്തിൻ (7)
വിത്തിനു വേരോടീടാൻ

●

കുറിപ്പുകൾ:-

- 1) തുടം = തുണം
- 2) ഉള്ളാടക്കാർ = ഉള്ള തൊടാതെ തോനി പണിണ്ണിരുന്ന ഒരു സമൂഹം
- 3) വുന്ന = തുള്ളു
- 4) ശ്രീജനനാമപണ്യതരുടെ വ്യക്ഷസ്ത്യിൽ = “ധന്തോ ഭാം കുസു പെട്ട അല്ലാവലിനാം / ഫലമ്മഹ്യമാം വഹാതി ശിതക്കവാം രജാം ച/ ദോ ദോ ശർപ്പയതി ചാന്യസുവസ്യ ഹോതാ:/ തസ്സെമ വദാന്യത്യരോ തരബേ നമസ്തേ!”
- 5) മാലേരം = ചുവന്ന
- 6) രാസവിഹം = *Ripening retardant*
- 7) ചിന്ത് = ചാട്ട്, കഹിത്

ഭാരതീയ സാഹിത്യശില്പികൾ

പി.എം.നാരായണൻ

കേന്ദ്രസാഹിത്യ അക്കാദമി - വില : 25.00 രൂപ

“ഭാരതീയ സാഹിത്യ ശില്പികൾ” എന്ന പരമ്പരയിൽ മഹാ കവി പി.കുഞ്ഞിരാമൻ നായരുടെ ജീവചരിത്രം കേന്ദ്രസാഹിത്യ അക്കാദമി പുസ്തകരുപത്തിൽ പുറത്തിരക്കിയിരിക്കുന്നു. കവി ശ്രീ.പി.എം. നാരായണനാണ് ഗ്രന്ഥകർത്താവ്. കവിതത്തെന്ന ജീവി തമാക്കിയ കുഞ്ഞിരാമൻനായരുടെ ‘ജീവിതപ്പാതകൾ’ രൂപരേഖാചിത്രത്തിലെന്നതുപോലെ കുറിച്ചിട്ടുകയാണ് ശ്രീ.പി.എം.നാരായണൻ.

“നീയിനാമേലരുപഞ്ച
ഗോത്രത്തിൽ ബാക്കിയായവൻ
എന്തോ വളക്കില്ലുക്കം കേ-
ടലയും ഭേദകാമുകൻ”

എന്ന, ആറ്റുരിഞ്ചെ തലബൈടുപ്പുള്ള വർക്കളിലുടെ പുസ്തകത്തി എറ്റയും കുഞ്ഞിരാമൻനായരുടെ ജീവിതത്തിഞ്ചെറ്റയും ഭൂമികയി ലേഡ്യക്കു പ്രവേശിക്കുകയാണ് ശ്രീ.പി.എം. നാരായണൻ. തുടർന്നു കെ.ജി ശങ്കരപിള്ള, കുഞ്ഞിരാമൻ, ഡി.വിനയചന്ദ്രൻ, സി.വി. ശോവിനൻ. അക്കിത്തം, വൈലോപ്പിള്ളി എന്നിവരുടെ വർക്കളിലുടെ നടന്നു മുന്നേറുകയും ചെയ്യുന്നു. കുഞ്ഞിരാമൻ നായരുടെ ചെളിത്തെ റിച്ച് ജീവിതവും അതിൽ നിന്നു വിരിഞ്ഞ തേനും സുഗന്ധവും ചുരു തന്ത്രം താമരപ്പുകളും ഒരേ വ്യക്തിസത്തയുടെ അവിഭാജ്യ ഘടകക്കാംഡായി വായിച്ചെടുക്കാനാണ് ശ്രീ.നാരായണൻ ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നത്. നവോത്ഥാനകാലാവധിയിൽ പൊള്ളുന്ന ചുടിൽ, കുഞ്ഞിരാമൻ നായരും അദ്ദേഹത്തിഞ്ചെ കവിതയും നില്ക്കുന്ന ഇടം രേഖപ്പെടുത്തു നന്നാക്കാപ്പും തന്നെ, ആയുനികോത്തരതയുടെ പുതിയ കാല തന്ത്രങ്ങളും നീളുന്ന കുഞ്ഞിരാമൻ നായരുടെ പ്രസക്തികുടി ജീവച റിത്രകാരന്നെ കല്പിത്തപ്പെടുന്നുണ്ട്. പി.യു.ടെ ആത്മകമകൾ വായി കുന്ന അതേ താൽപര്യത്തോടെ, രസകരമായി വായിക്കാം എന്നുള്ള താണ് ഈ പുസ്തകത്തിഞ്ചെ എടുത്തുപറയേണ്ണെ രൂപ പ്രത്യേകത.

“കവിത തേടി വേശ്യൈത്തരുവിലെത്തി, അമ്പലം തേടി ചുടല യിലെത്തി, നക്ഷത്രം നോക്കി നടന്ന് കുണ്ടൻകിണറ്റിൽ ചാടി’ എന്ന പിയുടെ ജീവിതത്തേയും കവിതയേയും കവിതത്തെ സംഗ്രഹിച്ചു രേഖ പ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടോ. ഈ തേട ലിനെ പിന്തുട രൂപ തിൽ ശ്രീ.പി.എം.നാരായണൻഞ്ചെ കവിപ്പുഡയം വിജയിച്ചിരിക്കുന്നു.

വരപ്രസാദം

ഡോ. കെ. ജി. പറലോൻ

വള്ളത്തോൾ വിദ്യാപീഠം - വില 120 രൂപ

പ്രധാനമന്ത്രിയും അപഗ്രാമിക്കുന്ന ഒരു കൃതി - തുറന്നു പറഞ്ഞാൽ സാമാന്യം അരസിക്കമായേക്കാവുന്ന ഒരു ഗവേഷണകൃതി - ആ ധാരണ യോടെതന്നെന്നയാണ് പറലോൻ സാരിക്കേ 'വരപ്രസാദം' വായിച്ചു തുടങ്ങിയത്, ഒരു ധാരായ്ക്കിടയിൽ. 'തിലോബകം' എന്ന ഒന്നാമത്തെ അഖ്യായം വായിച്ചുതീർന്നപ്പോൾ കരച്ചിൽ അകക്കാനായില്ല. അപ്പം ജാളിയേതാട ചുറ്റും നോക്കി, കണ്ണീറിറഞ്ഞത് വല്ലവരും കണ്ണാടാ ആവോ. ഒരു പുസ്തകം - അതും കമ്മയോ കവിതയോ നോവലോ ആണെങ്കിൽ മനസ്സിലാക്കാം. ഇതുപോലെ ഒരു ഗൗവരപ്പട്ട കൃതി - വായിച്ചു കരാൻ കഴിയുക എന്നത് വല്ലപ്പോഴും മാത്രം ലഭിക്കുന്ന സാഭ്യാദ്യം തന്നെ.

'കണ്ഠംതിൽ കണ്ണീരടക്കാനുള്ള വഴി മാപ്പ് പറഞ്ഞ തന്നിട്ടുണ്ട്. ശാകുന്തലമടുക്കുക വന്നജേയാൽസന്നദ്ധ തഴുകിയും ദീർഘാപാംഗന പുല്ലകിയും സവികളെ തെടുക. ടടവിൽ താതകണ്ണാനൊപ്പം ആശമപദ ഞാളിലൂടെ നടക്കുക, വെള്ളം കാണുന്നിടം വരെ'. തിലോബകം ഇങ്ങനെ അവസാനിക്കുന്നോൾ നമുക്കു മനസ്സിലാക്കും. ഈ വഴി കണ്ണീരടക്കാനുള്ള തല്ലും, ഉറവപൊട്ടാനുള്ളതാണെന്ന്.

കേരളത്തിന്റെ സംസ്കൃതപരം പാരമ്പര്യത്തേയും, ഇന്ത്യയിലെ ഹരിഹരാഘണാളിലൂണായിരുന്ന പാനരാതികളിൽ നിന്നു കേരളത്തിന്റെ രീതി വ്യതിരക്കമാകുന്നത് - പ്രത്യേകിച്ചും വർണ്ണവ്യവസ്ഥയ്ക്ക് പുറത്തുള്ളവരുടെ സംസ്കൃത പഠനകാര്യത്തിൽ - എങ്ങനെന്നെന്നെന്നും 'വരപ്രസാദം' വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്.

തുപ്പുണിത്തുറയിലെ സംസ്കൃത കോളേജിനേയും, അവിടത്തെ ശാസ്ത്രസഭസ്ഥാനങ്ങളിനേയും ന്യായശാസ്ത്രപാരമ്പര്യത്തേയും പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതാണ് പുസ്തകത്തിന്റെ രണ്ടുമുന്നും അധ്യായങ്ങൾ. രാജശശി രാമവർമ്മ, പരീക്ഷിത് തന്യുരാൻ, രാമപുഷ്പാരടി, അനന്തനാരായണശാ സ്ത്രീകൾ, ശക്രനാരായണ ശാസ്ത്രികൾ, ജി.വിശനാമശർമ്മ എന്നീ ശ്രദ്ധക്കണ്ണാർക്ക്, വായനക്കാരെ ശിഷ്യപ്പെടുത്താൻ പര്യാപ്തമാണ് 'വരപ്രസാദം'ത്തിന്റെ രണ്ടാം ഭാഗം.

രാമാധാരം, നാരാധാരിയം, ഭഗവംഗിത എന്നീ കൃതികളെ മാനവസന്നേഹത്തിൽ ഉള്ളിയ മുന്നാം കണ്ണുകൊണ്ടുവായിക്കുകയാണ്, ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ മുന്നാംഭാഗം.

പുനര്ജ്വരി നീലക സ്റ്റം ശർമ്മയുടെ 'രഘുവംഗപ്രഭാഷണം'. ഇതിനും നമ്മോടുവിടപറഞ്ഞ പണ്ഡിതരത്തനും ശ്രീ.കെ.പി.നാരാധാര പിശാരോടിയുടെ 'കാളിഭാസഹ്യദയം' ഓ.എൻ.വി.യുടെ 'ഉജ്ജയിനി' എന്നീ കൃതികളെ തൊടുത്തലോടി കടന്നുപോകുന്നു, ഡോ.കെ.ജി.പറലോസിന്റെ പുസ്തകം മലയാളിക്ക് എന്നെന്നും മുമ്പുയിരുന്ന സുക്ഷിച്ചുവെയ്ക്കാനുള്ള കുറേ ഒല്ല ഓർമ്മകളുടെ ചന്നക്കുളിരുണ്ട്. 'വരപ്രസാദം'ത്തിന്റെ ഇലച്ചിത്തിൽ. വള്ളത്തോൾ വിദ്യാപീഠത്തിന് തിരച്ചയായും അഭിമാനിക്കാം, ഇത്തരം ഒരു പുസ്തകം അച്ചടിച്ച് പുറത്തിരക്കാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ.

തെണ്ടിക്കൂത്ത്

രാമചന്ദ്രൻ മൊകേരി

പാപ്പിയോൺ : വില 75 രൂപ

നാടകത്തിന് ജീവിന്നുണ്ട്. അത് അരങ്ങിൽനിന്ന് അരങ്ങിലേയ്ക്ക് വളരുന്നോൾ രൂപത്തിലും ഉള്ളടക്കത്തിലും, തിരിച്ചറിയാനാവാത്തവിധ തത്തിൽ മാറ്റങ്ങൾക്ക് വിധേയമാകും, എന്നതൊക്കെ നാം വായിച്ചും അനുഭവിച്ചും അറിവുള്ള കാര്യങ്ങളാണ്. പക്ഷേ, നമ്മുടെ എല്ലാ അറിവുകൾക്കും അപ്പുറം നാടകത്തിന്റെ ഈ വളർച്ച വഴുവഴുപ്പുള്ള ധാരാർത്ഥമുായി നമ്മുടെ തെണ്ടിച്ചുകളും, രാമചന്ദ്രൻ മൊകേരിയുടെ ‘ചുടലക്കൂത്തിൽ’

എത്ര വേദികളിൽ അവതരിപ്പിച്ചാലും നാടകത്തിന്റെ അച്ചടിച്ച പാഠം നിശ്ചലമായി, മാറാതെ നിലനിൽക്കുക എന്നതാണെല്ലാ നമ്മുടെ പതിവുരീതി. എന്നാൽ, ഈ പതിവു രിതിയെയും, നാടകത്തിലെ മറ്റു പല പതിവുകൾക്കുമൊപ്പം രാമചന്ദ്രൻ മാസ്റ്റർ തകർത്തുകളുണ്ടു്. ‘ചുടലക്കൂത്ത്’ എന്ന ഒരേ നാടകത്തിന്റെ മുന്ന് പാഠങ്ങളാണ് പുസ്തകത്തിൽ അച്ചടിച്ചു ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. ഒന്നാമത്തേത് 1996 ആഗസ്റ്റ് പതിനെം്പിന് രാവിലെ 10 മണിക്ക് തുശുർ നഗരത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചത്. രണ്ടാമത്തേത് ഒരു ഓൺകാലത്ത്, എറ്റവും തിരക്കുകൂടിയ ഉത്രാടം നാൾ വൈകുന്നേരം അബ്യുമണിക്ക് കോഴിക്കോട് മിംബാ തെത്തരുവിൽ, എസ്.കെ.പൊറുക്കാടിന്റെ പ്രതിക്കുമുന്നിൽ നിന്ന് തുടങ്ങുന്നു. മുന്നാമത്തേത് ബുതിവഴി ആദിവാസി ഉരിഞ്ഞി നടുവിൽവെച്ചും. ഒന്നാമത്തേത് പാഠത്തിൽ നിന്ന് മുന്നാമത്തേത് പാഠത്തിലെ തുശുരുന്നോൾ നാടകം ജീവിതത്തിൽനിന്ന് വേർത്തിരിക്കാനാവാത്തരും സത്യമായി വളരുന്നു. തുശുർ നഗരത്തിലെയും മിംബായിതെത്തരുവിലെയും നഗരങ്ങതയ്ക്ക് ‘ചുടലക്കൂത്ത്’ വെറും നാടകകാഴ്ച മാത്രമാണ്. ബുതിവഴിയിലെ ആദിവാസിക്കോളനിയിലുള്ളവർക്കാവട്ട്, അത് ജീവിതത്തിലെ സത്യവും. അതുകൊണ്ട്, നാടകത്തിൽ അവർ നേരിട്ട് ഇടപെടുകയും നാടകത്തിലെ ഗൗണഡരെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയും വളഞ്ഞുവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

‘ഗൗണഡ് തട്ടിയെടുത്ത ശുട്ടുകാടില് പോയി ഇന്ത പൊണത്തെ പൊതക്കലാം വാക്കോ’ എന്ന് നാടകത്തിന്റെ ക്ഷേമാക്കന്ന് സൃഷ്ടിക്കുന്നത് നടന്നുടന്നു. നടന്നുടന്നു സംഖ്യായകനോ നാടകകൃത്തോ അല്ല. കാണികളായ ആദിവാസികളും അവരുടെ മുപ്പുന്നും ചേർന്നുണ്ട്. സമൂഹം ഒന്നാക്കുക കലാപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഇടപെടുന്നു. നാടകാടി പാരമ്പര്യത്തിന് വായനക്കാർ അറിയാതെ വിധേയരാകുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഒരു വേദിയിൽ ഇരുന്ന് ‘ചുടലക്കൂത്ത്’ കാണുന്നതിലും ഉയർന്ന ഒരു അനുഭവതലം സൃഷ്ടിക്കാൻ ‘തെണ്ടിക്കൂത്ത്’ എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ വായനയ്ക്ക് കഴിയുന്നുണ്ട്.

എം. എം. ●

കൈപ്പറ്റി

പുർണ്ണപദ്ധിക്കേഷൻസ്, കോഴിക്കോട് - പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ :

നാടകം	- മണംകാട് - സി.എൽ.ജോസ്	വില	- 50.00
കവിതകൾ	- കാവിലെ പാട് - ഇടങ്ങേൻ		- 50.00
	- സംരഹഗസ്യ - ചങ്ങമ്പുഴ		- 32.00
	- നടത്തം - കുഞ്ഞുമ്പ്പി		- 25.00
സോഫ്റ്റ്, കമ	- താരകേശവരിയുടെ ഉദ്യാനം - ഉള്ളികുപ്പണി പുക്കുനം		- 60.00
	- ചിത്രശലമോയി മാറിയ എൻ്റെ ജിവിതത്തിൽ നിന്ന് - രാജേഷ് ജയരാമൻ		- 38.00
	- തെണ്ടിവർഗം - തകഴി		- 30.00
	- തോട്ടിയുടെ മകൻ - തകഴി		- 60.00
	- നൃയും പതയും - തകഴി		- 80.00
	- നദിയും തോണിയും - എ.എ.മുകുന്ദൻ		- 55.00
	- ഒരുപിടി വർ - യു.എ.വാദര്		- 120.00
	- അറിയപ്പോതെ മനുഷ്യജീവികൾ - നന്തനാർ		- 30.00
	- ഒരുസുന്ദരിയുടെ ആത്മകമ - കേശവദേവ്		- 80.00
	- സുജാത - കെ.സുരേന്ദ്രൻ		- 75.00
	- അത്താണിയും ഔഷിയും - പി.ശക്കരനാരായാൺ		- 30.00
	- നിയോഹം - എ.പി.എ.സാദ്ധം		- 55.00
	- കുകുമപ്പാടം - മടിക്കൈ രാമചന്ദ്രൻ		- 75.00
ബാലസാഹിത്യം	- ഇന്നോസാപ്പുകമകൾ - കിളിരുൾ രാധാകൃഷ്ണൻ		- 120.00
	- വിവേകമുറുംകമകൾ - പ്രോഫ. എസ്. ശിവദാസ്		- 35.00
	- നാണ്ഡൻ നാട്യങ്ങൾ - സുകുമാരൻ പെതിയച്ചുര്		- 20.00
	- അസ്പതുകുട്ടികവിതകൾ - എ.വിജയൻ		- 22.00
	- മുട്ടലോകം - വസിറലി കുടലൂർ മലർമൊട്ടുകൾ - ശ്രീയരൻ കളരികൾ		- 25.00
	- ആരാട്ട് - ശ്രീയരനുമ്പി		- 20.00
	- നമയുടെ അമ - യു.എ.വാദര്		- 25.00
	- പരവതാനി - ഉള്ളികുപ്പണി, പുക്കുനം		- 45.00
ഭേദവനങ്ങൾ	- വരകളും വർണ്ണങ്ങളും - കെ.പി.അസൂൻ		- 45.00
	- സ്ത്രീകളുടെ മന്ത്രാസ്ത്രം - കെ.ബാലകുപ്പണക്കുറുപ്പ്		- 60.00
	- സയൻസ് കീസ് - ചേപ്പാട് ഭാസ്കരൻ നായർ, സന്തോഷ് കുമാർ ചേപ്പാട്		- 120.00
	- അമ്മമാർ അറിഞ്ഞിരിക്കാൻ-എസ്. സരസ്വതിഅമ്മ		- 60.00
	- വയസ്സും വാർഡക്കും - മുരളിയൻ മുള്ളമറ്റം		- 32.00
	- പശ്ചേനാപനിഷത്ത് - മുനിനാരായാൺപ്രസാദ്		- 175.00
	- കണ്ണപനിഷത്ത് - മുനിനാരായാൺപ്രസാദ്		- 125.00
	- മാണ്ഡ്യകുപ്പാപനിഷത്ത് - നിത്യചെതനയുയ്യതി		- 50.00

നവംബർ 12,2003

ശ്രീമാൻ,

കവനക്കാമുടി 20-ാം ലക്ഷ്മണത്തിൽ പ്രോഫ. കെ.ഗോപാലകൃഷ്ണൻ എഴുതിയ ‘വീസി പ്രതിഭയുടെ വിതാനാന്തരങ്ങൾ’ എന്ന ലേവ് നന്ദിൽ, “Full many a gem” എന്നു തുടങ്ങുന്ന തോമസ് ഗ്രന്ഥത്തെ വരികളും ‘സാരാനർഹപ്രകാശപ്രചൂരിമ തിരളും’ എന്ന വീസിയേറ്റാക്കവും ഉദിച്ചു ഇങ്ങിനെ എഴുതിക്കാണുന്നു. “ആംഗലകവി നമ്മുണ്ടായിരുന്നതിനും അംഗലീയിലേയ്ക്കും അവകളിലെരാതുന്നു. ഒളാനു കേളിപ്പെടുന്നു” എന്ന പരശ്രാത്യചിന്തയുടെ ഒരു സുവർണ്ണ രംഗിൽ കടന്തിവിട്ട് വിഷാദധ്യമിലമായ നിശാമുഖത്തെ പ്രത്യാശാപ്രാവിതമായ പുർണ്ണാദയത്തിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുനിർത്തുന്നു.”

വാസ്തവത്തിൽ, ഇതിലെ വിഷാദഭാവത്തിന് കനം കുട്ടകയല്ലോ ആ അവസാനവാക്യം ചെയ്യുന്നത്? ദിവ്യരത്നങ്ങളിൽ എന്നുപോലും കാണാത്തവന് അവയുടെ പ്രകാശ പ്രചൂരിമയെപ്പറ്റി എന്തിയാം; ഒരു പുവിന്റെയും മൺമറിയാത്ത വന്ന്, കാട്ടിൽ എത്ര പുകൾ വിടർന്നാലും ഇല്ലാക്കിലും എന്നാണ്? പ്രകാശം ചൊരിയുന്ന രത്നങ്ങളും തുമണം പൊഴിക്കുന്ന പുകളും എത്രയോ ഉണ്ട്; അവയിൽ വല്ലതുമൊന്നാണ് വല്ലപ്പോഴുമൊരിയക്കൽ അറിയപ്പെടുന്നത്. അത് നിയുപോഴാണ്, ഇങ്ങിനെ എത്രയെത്ര രത്നങ്ങൾ ഇരുളിലാണു കിട്ടുണ്ടാവാം, എത്രയെത്ര പുകൾ കാട്ടിൽ കൊഴിഞ്ഞുവീഴുന്നുണ്ടാവാം എന്ന വിഷാദം നമ്മുണ്ടായാണ്, മറിച്ച്, എത്ര രത്നങ്ങൾ വേണ്ട മെക്കിലും കടലിലാണുകിടന്നുകൊള്ളുടെ, എത്ര പുകൾ വേണ്ട ക്കിലും കാട്ടിൽ കൊഴിഞ്ഞുവീണ്ടാട്ടു, ഒന്നൊക്കിലും എന്നൊക്കിലും അറിയപ്പെടുന്നുണ്ടാലോ, അറിയപ്പെടുമല്ലോ, എന്ന ‘പ്രത്യാശ’യാണ് അതിൽ പ്രകടമാകുന്ന തൈക്കിൽ, ആ ശ്രോകത്തിലെ അന്ത്യപാദത്തിന്റെ പകുതിവരെയും വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന ശോകഭാവത്തെ ഒടുക്കം കളഞ്ഞുകൂളിച്ചു എന്നേ വരു- അന്തിയോളം വെള്ളം നനച്ചു അന്തിയക്കു കുടമുടയ്ക്കും പോലെ. കലാദ്യാശ്വരാ തുച്ഛിതമാണോ?

തുടർന്ന് ലേവകൾ ഉദിച്ചുകൂന ഗ്രന്ഥത്തെ വരികളും (The boast of heraldry.....) വീസിയുടെ ശ്രോകവും (ലാവണ്ണം കൊണ്ടിണങ്ങും....) തമ്മിൽ ഭാവതലവത്തിൽ ഒരു ബന്ധവും കാണാനില്ല. ഒടുക്കം ചുടലയിൽച്ചുനന്നിയാനുള്ള ധാടിമോടികളുടെ അന്തിശ്വന്നതയല്ല, boast room മുതലായ വാക്കുകൾ സുചിപ്പിയ്ക്കു

നന്ത്? എങ്കിൽ, ആ ഇംഗ്ലീഷു കവിതയിലെ അന്തർദ്ദാവം അതിലും വെടിപ്പുണ്ടായി, ഹാസ്യകരുണാർദ്ദമായി, നമ്മുടെ മറ്റാരു കവി പണ്ണേ ആവിഷ്കർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയണം:’ ഇത്തമോരോനു ചിന്തിച്ചിരിയ്ക്കുവേണ്ടതുപോകുന്നു പാശം ‘ശിവ! ശിവ!’ എന്ന്, ‘സർക്കീസ്റ്റി’ ‘മാനുസ്ഥിതി’ ‘വർണ്ണനയിലും ഗുണം’ മുതലായ പദങ്ങളിലും വി.സി. ആവിഷ്കർത്തകുന്ന ഭാവം ഇതാവില്ല. അരങ്ങേത്ത് രാജകുമാരിയായും രാജഗുരുവായും സേനാപതിയായും മറ്റും ആടിയവർ ഒടുക്കം അണിയിറയിലേയ്ക്കു പിൻവാങ്ങുംപോലെ, ഇവയെല്ലാം പുറപ്പെട്ടെടുത്തു തന്നെ തിരിച്ചു ചെല്ലുന്നു എന്നല്ലാതെ, അവയിലോന്നും കഴിവില്ലെന്ന ഒരു ഭാവം അവിടെയൊന്നുമില്ലപ്പോലെ.

കാവ്യാസ്വാദക്രമാർ ഭാവതലത്തോളം കടന്നു ചെല്ലാൻ ക്ഷമകാടുമെങ്കിൽ, അപഹരണാനുകരണാരോപണങ്ങൾ കുറേ കുറഞ്ഞുകിട്ടും എന്നു തോനിയതുകൊണ്ടുകൂടിയാണ് ഇത്തരും എഴുതിയത്.

- സി. വി. ഗോവിന്ദൻ നായർ

വൈജ്ഞാനിക ഭേദഗം എന്നനിലയിൽ ഡോ. ചാത്രനാത് അച്യുതനുണ്ണി ചെയ്തതാണ് 21-ാം കവനക്കമുദ്രിയിലെ മദ്യമണി.

പഠിക്കേണ്ടകാലത്ത് കളിച്ചുനടന്നതിൽ വല്ലാത്തവിഷമം. ഡിഗ്രി എടുക്കാണ്ടിട്ടല്ല. സംസക്കൃതം പഠിക്കേണ്ടതായിരുന്നു.

ഒന്നും മനസ്സിലായില്ലെങ്കിലും ശ്രോകങ്ങൾ ചൊല്ലാറീടുണ്ട്. സദ്ധിനു വേണ്ടിയല്ല. ഭാഗവതം മുലവും മറ്റും തപ്പിപ്പിടിച്ച് വായിക്കുന്നു.

അപ്പേൻ്റ് (മാങ്ങാട്ടുമേളി കൃഷ്ണൻ നമ്പുതിരിപ്പാട്) കൊച്ചു ലെല്ലബെറിയിൽ, നിർണ്ണയസാഗരം (പ്രസ്തിൽ (ബോംബെ) ഭാഗിയായി അച്ചടിച്ചതും ശ്വേതാമനും മറ്റും വ്യാവ്യാനിച്ചതുമായ കൃതികൾ കണ്ണിട്ടുണ്ട്. മലയാളം തന്നെ കഷ്ടിയായ ഇവനെന്തിനും ആ പഴയ പുസ്തകങ്ങൾ തലഞ്ഞും വെലഞ്ഞും നോക്കുന്നു? കുകുമം പേരുന്ന കഴുത്!

നല്ലവാക്കുകൾ കേൾക്കാൻ വേണ്ടി ചാക്കുർക്കുത്തിനേയും ഭാഗവതസ്സപതാഹത്തെയും ആശയിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് അന്തരിച്ച ശ്രീ. വെൺമണിവിഷ്ണുവിന്റെ വായന കേൾക്കാൻ മാത്രമായിരുന്നില്ലെങ്കിലും അക്കാലത്ത് റേഡിയോവാർത്തയ്ക്ക് കാൽ കൊടുത്തിരുന്നത്?

കുത്തിന് ചാക്കാർ അന്തലിംഗവചനവിഭക്തികൾ പറയില്ലെന്നുള്ളതും, അന്നയാർത്ഥവും പരിഭ്രാഷ്യമായി പഴയ മഴിലുള്ള നല്ലസംസക്കൃതം സ്ഥാസുതനെയാണെല്ലാ.

ഇതിലും കഷ്ണമാൻ ഇംഗ്ലീഷിന്റെ കാര്യം ഇവൻ്റെ കൊള്ളളരുതായ്‌മ പറഞ്ഞാൽ തീരില്ല. തിരുത്താൻ ശ്രമിക്കുക...

‘ഭാരതീയ കാവ്യശാസ്ത്രസാരം’ എന, വേദബന്ധുവിന്റെ ശനമം കണ്ണിട്ടുണ്ട്. കണ്ണിട്ടെ ഉള്ളൂ. ആ വഴിക്ക് ‘കവിശിക്ഷ’ എന കൗമുഖി ലേവനം ഒരു പാടുകാര്യങ്ങൾ തന്നു.

ഭാരതീയ സാഹിത്യത്തിന്റെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും സൗന്ദര്യത്തിന്റെയും വിജ്ഞാനത്തിന്റെയും കലയുടേയും ദർശനങ്ങളുടേയും പരിപ്രേക്ഷം എന്നു പറഞ്ഞാലോ? കവിശിക്ഷയിൽ കൂടിയുള്ള രക്ഷ. ഇത്തരം ലേവനങ്ങൾ ഇനിയുമാവാം.

- മുകുന്ദൻ, മാഞ്ചാട്ടൻ

3 -11 - 2003

മാഷിന്,

അഗ്നിഗർഭ, ചെതിപ്പിട്ടു
മണ്ണിൽ നിന്നുകലാത്തവൻ
മണ്ണിലേക്കു മടങ്ങവേ
മണ്ണും വിണ്ണും തിരിക്കാത്ത
വാസല്പ്പത്തിൽ നിലാക്കടൽ
നിരൈപ്പാർന്നു നില്പതായ്
എഴുപത്താണ്ഡുചെന്നുള്ള
കുഞ്ഞിനെചേർത്തു നിർത്തിയാ
നിരക്കൺകൾ തുടപ്പതായ്
കനൽ താണ്ടി നടന്നുള്ള
കഴൽ നോവാറുവാനിതാ
മടിത്തട്ടിലണപ്പതായ്
കുടുലച്ചുപിടയ്ക്കുന
കരളിനിടപ്പാറുവാൻ
സന്നേഹ സാന്തരമാവതായ്
കുരത്ത് വറുന കണ്ഠംത്തിൽ
ഒളിമഞ്ഞുന കണ്കകളിൽ
അലിവായ് നിരയുനതായ്
അശയേ നമമേം ചൊ-
നാശിയായ്ക്കെതിളിയുനതായ്
അമ്മയെകാണ്മനിപ്പാഴും

മനോജ് വർമ്മ

വൈദ്യരത്നം പി.എസ്.വാരിയരുടെ
ആര്യവൈദ്യശാല, കോട്ടയ്ക്കൽ

നൃംഖണിന്റെ ഷാഷ്യസംസ്കാരം

അൻവിച്ചു സമൂഹത്തിന്റെ പൊതുസംവത്താണ്. അതിനെ നിഗൃഥമാക്കുന്നത് തെറ്റാണ്. ആയുർവേദത്തെ രക്ഷിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം അനിവിഭാഗം സമൂഹവത്കരണമാണെന്ന് കഴിഞ്ഞ നൃംഖണിന്റെ ആദ്യം തന്നെ പി.എസ്.വാരുടെ തിരിച്ചറിയാം. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം അനിവിഭാഗം സൃഷ്ടാരൂമാക്കുകയും പ്രാചീന ലണ്ഠനമേഖലയെ സർവ്വുക്കുമായി തുറന്നുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

ആര്യവൈദ്യശാല പിന്തുടരുന്ന മാർഗ്ഗമതാണ്

ആര്യവൈദ്യശാലയുടെ ശതവസ്ത്രപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ

പാദമുട്ടേകൾ - പി.കെ.വാരിയർ Rs.240.00

വിവിധവിഷയങ്ങളുള്ളിച്ചുള്ള പഠനസമാഹാരം

ആയുർവേദചരിത്രം (പരിഷ്കരിച്ച മുന്നാം പതിപ്പ്)

-എസ്.വി.കൃഷ്ണൻകുട്ടിവാരിയർ Rs.330.00

ആയുർവേദത്തിന്റെ പരാബന്ധകാലം തൊട്ടുണ്ടായ വളർച്ചയുടെ ചരിത്രം

കമകളി: കളരിയും അരങ്ങും -

കോട്ടയ്ക്കൽ കൃഷ്ണൻകുട്ടിനായർ Rs.320.00

LECTURES ON AYURVEDA Rs.240.00

Collection of articles on various aspects of ayurveda by renowned scholars

TRIDOSHA THEORY Revised and enlarged by Subrahmanya Sastri Rs.220.00

The learned scholar has scientifically explained the physiology of human body through the principles of Vata, Pitta and Kapha keeping in view some of the processes as explained by modern science without detriment to the main concept as postulated in ayurveda.

IMPOTENCY - K-Sreekumar Rs.90.00

The essay adjudged first in all India Essay competition - 2001

INDIAN HEALTH CARE TRADITION - A CONTEMPORARY VIEW Rs. 120.00

Featuring the presentations at the Centenary Seminar held at Kottakkal on 24th and 25th February 2002

A LIFE OF HEALING - Gita Krishnankutty Rs.395.00

A biography of Vaidyaratnam P.S.Varier. Published by Viking Penguin Books

THE REDISCOVERY OF AYURVEDA - M.R.Raghava Varier Rs.295.00

The story of Arya Vaidya Sala, Kottakkal. Published by Viking Penguin books

കുടാതെ ആര്യവൈദ്യന്റെ ഒരു ശ്രദ്ധമാസിക്കവും മറ്റൊക്കാം പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും

ആര്യവൈദ്യശാലയുടെ ശ്രമാഖ്യകളിലും ഏജൻസികളിലും എല്ലാ പ്രമുഖ പ്രസ്തകശാലയ്കളിലും ലഭക്കുന്നു.

സ്ഥാപിച്ചാലുകൾക്ക് ആകർഷകമായ ഡിസ്കൌണ്ട്

വിശദവിവരങ്ങൾക്കും കാറ്റലാഗ്രിനും എഴുതുക

Vaidyamadam P.S.Varier

ARYA VAIDYA SALA

(A Charitable trust)

KOTTAKKAL - 676 503

Tel: 0483 2742216 (16 lines), Fax: 0483 2742672, 2742210

E-mail: kottakkal@sanchamit.net, vaidyo@sanchamit.net

Visit us at www.aryavaidyasaala.com

Franchisee Aluva (Ph: 0484 2623549), Chennai (Ph: 044 26411226), Coimbatore (Ph: 0422 2491594), Ernakulam (Ph: 0484 2375674), Kannur (Ph: 0495 2102164), Kolkata (Ph: 03324630661), Kozhikode (Ph: 0495 2302666), Kottayam (Ph: 0481 2574817) New Delhi (Ph: 011-24621790), Palakkad (Ph: 0491 2527084), Secunderabad (Ph: 040 27722226) Thiruvananthapuram (Ph: 0471 2468439), Tirur (Ph: 0494 2422231), Madurai (Ph: 0452 3583143)